

**Jilid II
Bil. 16**

**Hari Khamis
17hb Disember, 1992**

MALAYSIA

PENYATA RASMI PARLIMEN
PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN NEGARA
Senate

PARLIMEN KELAPAN
Eighth Parliament

PENGGAL KEDUA
Second Session

KANDUNGAN

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 2759]

Rang Undang-Undang:

Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1992) [Ruangan 2832]

Rang Undang-undang Suruhanjaya Sekuriti 1992 [Ruangan 2903]

DICETAK OLEH
PERCETAKAN NASIONAL MALAYSIA BERHAD
ALOR SETAR
1997

MALAYSIA

PARLIMEN KELAPAN—DEWAN NEGARA

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KEDUA

AHLI-AHLI DEWAN NEGARA

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, DATO' VADIVELOO A/L GOVINDASAMY, D.P.M.S., S.M.S., A.M.N. (Dilantik).

„ Menteri Belia dan Sukan, TUAN HAJI ANNUAR BIN MUSA, S.I.M.P. (Dilantik).

„ Tuan Timbalan Yang di-Pertua, TUAN ADAM BIN KADIR (Dilantik).

„ Timbalan Menteri Pertanian, DATO' S. SUBRAMANIAM, D.S.N.S., D.P.M.J., S.M.J. (Dilantik).

„ Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna, DR SAK CHENG LUM (Dilantik).

„ Setiausaha Parlimen Kementerian Kewangan, TUAN MUSTAPA BIN MOHAMED (Dilantik).

„ TUAN HAJI SYED ABDUL HAMID SAGAFF, P.I.S., B.S.I., P.P.N. (Dilantik).

„ TUAN HAJI ABDUL MAJID BIN HAJI ABDULLAH, P.I.S., P.P.M. (Johor).

„ TUAN ABDUL RASHID BIN ISMAIL, A.M.N., P.K.T., P.J.K., P.J.M. (Pulau Pinang).

„ TUAN HAJI ABDUL SALAM BIN AWANG, A.M.N. (Dilantik).

„ DATUK HAJI AHMAD BIN HAJI ABDULLAH, D.M.S.M., D.S.M., A.M.N., P.J.K., J.C. (Dilantik).

„ TUAN HAJI AHMAD ZAHID BIN HAMIDI (Dilantik).

„ PUAN HAJAH ASMAH BINTI HAJI ISMAIL, A.M.N., P.J.K. (Pahang).

„ TUAN HAJI AZMAN ATAR BIN OTHMAN, P.J.K., P.B.M. (Dilantik).

„ DATO' AZUMU BIN TAK, D.P.M.P., P.M.P., A.M.N., P.P.T., J.P. (Perak).

„ TUAN MICHAEL BONG THIAM JOON, A.B.S., J.B.S. (Dilantik).

„ PUAN HAJAH CHE PORA BINTI HAJI OMAR, A.M.N., P.P.N., P.J.K. (Dilantik).

„ DATO' WILLIAM CHEK LIN KWAI, D.S.D.K., A.M.K., P.P.N., J.P. (Dilantik).

„ TUAN CHONG CHH SIONG *alias* CHONG FAH (Negeri Sembilan).

„ TUAN FRANKIE CHONG YU CHEE, A.D.K. (Sabah).

Yang Berhormat TUAN DAHALAN BIN HAJI EMBUN (Perlis).

- „ TUAN DING SELING (Dilantik).
- „ TUAN HAJI DOL BIN DOLAH, A.M.N., P.P.N., J.P. (Melaka).
- „ TUAN FOO BOON LIANG (Pahang Darulmakmur).
- „ TUAN GHAZALI BIN HAJI EMBONG, P.J.K. (Dilantik).
- „ PUAN HAJAH HABSHAH BINTI HAJI OSMAN (Dilantik).
- „ PUAN HAJAH HABIDAH BINTI JUSOH *alias* YUSOF, P.J.K. (Terengganu).
- „ WAN HAMID EDRUCE BIN TUANKU HAJI MOHAMAD, A.B.S. (Sarawak).
- „ TUAN HO CHENG WANG (Perak).
- „ PUAN IDA DUMPANGAL NEE IDA UNDA, B.S.K. (Sabah).
- „ TUAN ISLI BIN HAJI SIPUT (Dilantik—Wilayah Persekutuan Labuan).
- „ TUAN ITAM WALI BIN NAWAN, P.P.N. (Dilantik).
- „ TUAN HAJI JAMALUDIN BIN HAJI AHMAD, A.M.N., A.N.S., P.M.C., P.J.K., J.C. (Negeri Sembilan).
- „ TUAN JOHAN B.O.T. GHANI *alias* CHRISTOPHER, K.M.N. (Dilantik).
- „ PUAN KALTHOM BINTI HAJI OTHMAN (Kelantan).
- „ TUAN C. KRISHNAN, A.M.N. (Dilantik).
- „ PUAN LAW JACK YOON (Dilantik).
- „ DATO' DR MAK HON KAM, D.P.M.P., J.M.N. (Dilantik).
- „ TUAN HAJI MOHAMED NAZRI BIN ABDUL AZIZ, A.M.P., B.K.T. (Dilantik).
- „ JEN. (B) TAN SRI DATO' MOHD. GHAZALI BIN DATO' MOHD. SETH, M.I.D., P.P.M., K.M.N., J.M.N., S.M.J., P.P.C., P.N.B.S., D.P.M.J., P.S.M., S.P.M.J., P.M.N., S.I.M.P., D.H.M.S., P.G.A.T. (Dilantik).
- „ TUAN MOHD. ZAIN BIN HAJI MAT DAUD (Kelantan).
- „ TUAN MUNISAMY A/L KUPPAN, A.M.N., A.M.P., P.P.T. (Dilantik).
- „ TUAN MUSTAFA BIN AWANG, P.P.N., P.J.K. (Terengganu).
- „ TUAN NEO TUAN CHENG, P.P.N. (Johor).
- „ TUAN NG PENG HAY, P.J.K. (Melaka).
- „ DATO' NG THIAN HOCK, D.S.S.A., S.M.S., P.J.K., J.P. (Dilantik).
- „ PUAN HAJAH RAHAIAH BINTI BAHERAN, P.J.K. (Dilantik).
- „ TUAN RAHIM BIN BABA, A.M.P. (Dilantik).
- „ PUAN ROSALIND YAU SHUK MENG, K.M.N., A.M.N. (Selangor).

Yang Berhormat PUAN HAJAH ROSNAH BINTI HAJI MOHD. SALLEH, A.M.N., P.J.K. (Dilantik).

- „ **TUAN SAAD BIN HAJI MAN (Dilantik).**
- „ **TUAN SAIDIN BIN MOHAMAD (Perlis).**
- „ **TUAN V. K. SELLAPPAN, S.S.A., A.M.N., P.J.K. (Dilantik).**
- „ **TUAN SHUIB BIN ENDUT, A.M.N., A.M.K., P.J.K. (Kedah).**
- „ **TUAN HAJI SHUIB BIN SHAWAL, A.M.K., A.M.N., P.J.K. (Kedah).**
- „ **TUAN DOUGLAS SULLANG ANAK GANDA (Sarawak).**
- „ **DATUK TAN GIM HUA, D.M.P.N., J.M.N., J.P. (Pulau Pinang).**
- „ **DATO' TAN TIEW BOCK, D.P.M.P., A.M.P. (Dilantik).**
- „ **TUAN TIONG THAI KING (Dilantik).**
- „ **TUAN K. VIJAYANATHAN A/L KESAVA PILLAI, D.J.N., K.M.N., P.J.K. (Dilantik).**
- „ **DATIN HAJAH WAN INTAN BINTI HAJI WAN AHMAD TAJUDDIN, P.J.K., A.M.S. (Dilantik).**
- „ **DATUK DAVID YEOH ENG HOCK, D.M.S.M. (Dilantik).**
- „ **TUAN HAJI ZAINAL BIN MD. DEROS, S.S.A., P.J.K., J.P. (Selangor).**
- „ **PUAN HAJAH ZALEHA BINTI HUSSIN (Dilantik).**

DEWAN NEGARA

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Negara: Haji Mohd. Salleh bin Abu Bakar, K.M.N.

Ketua Penolong Setiausaha: Haji Taijadin bin Saberan.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

Penolong Setiausaha: Zamani bin Sulaiman.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Pegawai Penerbitan: Ramaswamy.

Pen. Penyunting: Shamsiah binti Mohd. Yusop.

Pelapor Perbahasan Parlimen:

Haji Suhor bin Husin.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Haji Hassan.

Hajah Kalsom binti Ghazali.

Mohamed bin Osman.

Norishah binti Mohd. Thani.

Zaharah binti Naim.

Su Soon Chuan.

Norwahidah binti Azizi.

Rozita binti Abd. Samad.

Jainah binti Sakimin

Ahmad Kamal bin Mohd. Yusop.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Haji Ahmad bin Buntu, A.M.N., B.S.D., P.J.K.

MALAYSIA

DEWAN NEGARA

Khamis, 17hb Disember, 1992

Mesyyarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Tuan Yang di-Pertua
mempengerusikan Mesyyarat)

JAWAPAN-JAWAPAN
MULUT BAGI
PERTANYAAN-
PERTANYAAN

PROGRAM UNTUK MEMBASMI
KEMISKINAN

1. Tuan Haji Abdul Salam bin Awang minta Perdana Menteri menyatakan Belanjawan bagi tahun 1993, satu peruntukan besar telah dibuat oleh pihak Kerajaan untuk membasmi kemiskinan di kalangan rakyat apakah jenis skim-skim yang dijalankan oleh pihak Kerajaan untuk membasmi kemiskinan itu. Dan namakan jabatan-jabatan yang berkaitan dengan rancangan pembasmian tersebut.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Raja Dato' Ariffin bin Raja Sulaiman): Tuan Yang di-Pertua, secara umumnya terdapat banyak program yang dijalankan oleh pihak Kerajaan untuk membasmi kemiskinan. Program ataupun projek ini meliputi berbagai bidang seperti pertanian, pendidikan, infrastruktur dan amalan makanan pemakanan yang bertujuan untuk meningkatkan pendapatan dalam tempoh jangka pendek dan panjang serta membaiki mutu kehidupan rakyat. Di antara projek-projek ini adalah: pemulihan tanah, ternakan, latihan

kemahiran, perikanan, tanaman kontan, pinjaman buku teks, biasiswa dan pengembangan dan bimbingan pertanian.

Program-program ini terangkum di bawah pelbagai jabatan-jabatan dan agensi-agensi Kerajaan. Di antaranya: Jabatan Pertanian, Jabatan Perkhidmatan Haiwan, Lembaga Kemajuan Ikan Malaysia, Jabatan Kemajuan Masyarakat (KEMAS), RISDA, Lembaga Kemajuan Wilayah Pulau Pinang (PERDA), Lembaga Kemajuan Wilayah Kedah (KEDA), JENGKA, FAMA dan lain-lain agensi.

PASPORT ANTARABANGSA—
PENAHANAN TANPA HAD MASA

2. Tuan Ho Cheng Wang minta Menteri Dalam Negeri menyatakan berapakah pasport-pasport antarabangsa ditarik balik oleh Jabatan Imigresen yang melebihi lapan tahun dan belum dikembalikan walaupun permohonan baru telah dibuat tetapi ditolak. Apakah cadangan pihak Kementerian terhadap kes-kes lama itu.

Timbalan Menteri Dalam Negeri (Dato' Megat Junid bin Megat Ayob): Tuan Yang di-Pertua, bilangan pasport Malaysia yang masih ditahan walaupun melebihi tempoh 8 tahun ialah sebanyak 152 naskhah. Pasport-pasport ini ditahan kerana pemegangnya terlibat dengan kes dadah. Mengikut peraturan, bagi kesalahan dadah, pasport akan ditahan tanpa had masa iaitu sehingga Kerajaan berpuashati pengambilan sesuatu pasport tidak lagi akan mengancam keselamatan negara.

Datuk Ng Peng Hay: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri Dalam Negeri, minta menjelaskan dalam Dewan yang mulia ini bagaimana kalau seseorang pemegang pasport antarabangsa yang telah menghilangkan pasport mereka kerana kecuaiannya syarikat pelancongan ataupun agensi pelancongan, yang mana contohnya pada tahun lepas ada 150 pemegang pasport yang telah kehilangan pasport mereka kerana kecuaiannya syarikat pelancongan. Apakah tindakan yang akan diambil oleh Kementerian Dalam Negeri, adakah mereka akan mendapat pasport semula?

Dato' Megat Junid bin Megat Ayob: Tuan Yang di-Pertua, setiap kehilangan mesti dibuktikan kehilangan itu adakah kehilangan akibat kecuaiannya, ataupun kehilangan yang disengajakan atau kehilangan yang tidak disengajakan. Dan kecuaiannya itu pula mesti dikategorikan adakah kecuaiannya itu dilakukan oleh si pemegang atau oleh orang lain yang menyebabkan kehilangan. Setelah laporan dibuat dan disahkan laporan tersebut, maka pihak Kementerian akan memberi peluang. Kalau sekiranya kali yang pertama, ia akan diberi suatu pasport baru tetapi berkemungkinan tidaklah yang lima tahun, mungkin kita beri setahun-setahun. Tetapi dalam masa lima tahun terjadi lagi kehilangan kerana kecuaiannya, maka kita kena tahanlah selama tiga tahun dan kalau kali yang ketiga, maka ditahan lima tahun dan ada pula, mungkin kalau kesalahan itu bukan kesalahan kerana kecuaiannya, denda-denda yang tertentu akan dikenakan.

Datuk Dr. Haji Azman Atar bin Othman: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin tahu daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri Dalam Negeri, dalam masalah menyebut perkataan "kecuaiannya" menyebabkan pasport hilang, adakah di dalam kes yang dikatakan "kecuaiannya" ini, maka terdapat pasport itu ada di

tangan orang secara dijual ataupun secara dicuri ataupun apa cara sahajalah, berpindah ke tangan orang lain yang mana selama ini disiasat oleh pihak Polis?

Dato' Megat Junid bin Megat Ayob: Tuan Yang di-Pertua, jikalau sekiranya pasport seseorang itu sudah jatuh ke tangan orang lain, selalunya jatuh ke tangan orang yang bukan warganegara negara ini. Oleh kerana pasport-pasport ini dijual kepada orang-orang yang bukan daripada negara ini, tentu sekalilah tidak dapat kita kesan di mana pasport itu berada. Mungkin ada di tangan orang lain yang bukan warganegara ini dan orang yang bukan warganegara ini, kalau memiliki pasport kita, dia tidak akan sekali-kali datang ke negara kita, kerana kalau dia datang, kita boleh kesan mereka itu. Dengan sebab itu sukar untuk dibuktikan seperti apa yang ditanyakan oleh Ahli Yang Berhormat itu.

Tuan Haji Ahmad Zahid bin Hamidi: Tuan Yang di-Pertua, saya ada dua soalan tambahan yang saya perlu tanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri Dalam Negeri. Pertamanya apakah kesalahan-kesalahan lain yang menyebabkan pasport-pasport warganegara kita ditahan dan keduanya ialah apakah ada denda yang dikenakan terhadap pasport-pasport yang hilang tersebut?

Dato' Megat Junid bin Megat Ayob: Tuan Yang di-Pertua, untuk menjawab soalan ini, inginlah saya menerangkan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian, bahawa ada kesalahan-kesalahan lain yang mana pasport ini boleh ditahan. Kalau kesalahan itu di dalam negara kita, seseorang itu yang telah melakukan jenayah, pasportnya ditahan lima tahun, kalau ia terlibat dengan dadah ditahan sepuluh tahun minimum, kalau ianya tiada chop khas tiga tahun, kalau ianya merosakkan pasportnya dikenakan dua tahun; yang berkaitan dengan keselamatan

dalam negeri, ketenteraman awam dan kepentingan awam, dua tahun. Lain-lain yang tidak termasuk dalam kategori ini, dua tahun. Itu bagi dalam negeri.

Kalau seseorang itu membuat kelakuan di luar negara: jenayah lima tahun; dadah sepuluh tahun minimum; tinggal lebih masa—kalau kurang enam bulan tiada tindakan; kalau enam bulan ke satu tahun ditahan satu tahun; satu tahun ke dua tahun ditahan dua tahun; dua tahun ke tiga tahun di tahan tiga tahun. Melebihi tiga tahun, ditahan pasportnya lima tahun; menjejaskan imej negara, pasportnya ditahan tiga tahun.

Tentang denda-denda yang ditanyakan oleh Ahli Yang Berhormat itu kalau kehilangan itu kerana kecuaiannya itu tidak ingat di mana disimpan, kejadian kali pertama boleh dapat pasport tetapi dikenakan denda RM500. Kali kedua RM1,000; kali yang ketiga didenda RM2,000. Kalau kehilangan itu disengajakan, kali yang pertama didenda RM1,000; kali yang kedua RM2,000; kali yang ketiga RM4,000.

Bagi kehilangan yang tidak sengaja seperti malapetaka, rompakan atau kecurian, tidak ada denda yang akan dikenakan.

KESELAMATAN PELAYARAN DI SELAT MELAKA—KERJASAMA ANTARABANGSA

3. Dato' K. Vijayanathan minta Menteri Luar Negeri menyatakan mengenai langkah-langkah yang telah diambil oleh masyarakat antarabangsa dan negara-negara yang mempunyai kapal-kapal, atas balasan kepada beliau yang membangkitkan isu potensi pelanggaran kapal-kapal di Selat Melaka dan keperluan untuk mengambil suatu pandangan baru terhadap peraturan-peraturan antarabangsa yang dapat dipergunakan kepada

Selat Melaka dan mencari suatu mekanisma yang sesuai untuk memaparkan tanggungjawab memastikan keselamatan pelayaran.

Timbalan Menteri Luar Negeri (Dato' Dr. Abdullah Fadzil bin Che Wan): Tuan Yang di-Pertua, semasa Persidangan Menteri-Menteri ASEAN-EC yang kesepuluh baru-baru ini di Manila, Philippines, satu persetujuan telahpun dicapai di mana kerjasama di antara negara-negara maritime, negeri-negeri littoral dan pengguna-pengguna Selat Melaka adalah amat perlu untuk mencari penyelesaian dan langkah-langkah tertentu pada masalah keselamatan pelayaran dan persekitaran di Selat Melaka.

Pihak Amerika Syarikat juga telah menyatakan perhatiannya ke atas kepentingan menjaga keselamatan di Selat Melaka kepada kesemua pihak yang terlibat dan telah menunjukkan sokongannya supaya masalah ini dibawa ke peringkat conferency antarabangsa terutamanya melalui Pertubuhan Maritime Antarabangsa. Berkaitan dengan ini, telahpun wujud kerjasama tiga buah negara iaitu Malaysia, Indonesia dan Singapura untuk menentukan tindakan yang lebih bersepadu terhadap masalah keselamatan dan pembersihan di perairan Selat Melaka.

PENCEMARAN DI LAUT SELAT MELAKA—ALAT TEKNOLOGI CANGGIH

4. Tuan Haji Zainal bin Md. Deros minta Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan sama ada Kementeriannya akan mendapatkan alat-alat teknologi yang canggih untuk mengatasi pencemaran di Laut Selat Melaka akibat pelanggaran kapal pembawa minyak 'Nagasaki Spirit' baru-baru ini.

22-12-92

36. Tuan Isli bin Haji Siput minta Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan:

- (a) apakah langkah dan tindakan yang diambil oleh Kementerian dalam mengawal tumpahan minyak oleh kapal-kapal yang menggunakan Selat Melaka jika berlaku lagi di masa-masa akan datang;
- (b) apakah bentuk gantirugi yang diberikan oleh pihak Kementerian kepada yang terlibat; dan
- (c) apakah bentuk bantahan yang dibuat oleh Kerajaan mengenai cadangan kapal Jepun Akatsuki Maru yang akan mengangkut 'Plutonium' menggunakan Selat Melaka.

23-12-92

46. Dato' K. Vijayanathan minta Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan walaupun tumpahan minyak baru-baru ini dari Kapal 'Nagasaki Spirit' itu kecil tetapi tumpahan minyak di situ telah sampai ke persisiran pantai. Memandangkan keadaan ini, bolehkah beliau memberitahu sama ada Kementerian ini mempunyai kemudahan-kemudahan yang mencukupi untuk mengatasi jika tumpahan minyak yang lebih besar melanda pantai di Malaysia.

49. Tuan Saad bin Haji Man minta Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan apakah Kerajaan Persekutuan bercadang untuk membayar semula kos membersihkan tumpahan minyak di pantai negeri Kedah dan kerugian yang dialami oleh mereka yang terlibat akibat tumpahan minyak Kapal Nagasaki Spirit baru-baru ini.

24-12-92

11. Dato' K. Vijayanathan minta Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan bolehkah beliau memberitahu mengenai langkah-langkah yang telah diambil oleh Kerajaan-kerajaan Malaysia, Indonesia dan Singapura untuk secara koloktif bagi membanteras tumpahan minyak sebagaimana yang ditimbulkan oleh "Nagasaki Spirit".

29-12-92

19. Dato' Azumu bin Tak minta Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan berapa ringgit Malaysia yang Kerajaan terpaksa belanjakan disebabkan pelanggaran dan pertumpahan minyak oleh "Nagasaki Spirit".

26. Dato' William Chek Lin Kwai minta Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan:

- (a) apakah rancangan Kerajaan untuk menjaga keselamatan perairan pantai Semenanjung Malaysia memandangkan telah berlaku banyak tumpahan minyak di Selat Melaka; dan
- (b) apakah kos perbelanjaan yang telah dibelanjakan untuk membersihkan pinggiran pantai berikutan tumpahan minyak dari kapal Nagasaki Maru baru-baru ini.

31-12-92

4. Wan Hamid Edruce bin Tuanku Haji Mohamad minta Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan sama ada tumpahan minyak pekat "Chocolate Mousse" akibat pelanggaran kapal "Nagasaki Spirit" itu akan mengancam hidupan laut di perairan Selat Melaka, dan jika ya, apakah tindakan yang akan diambil oleh Kementeriaannya.

Timbalan Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar (Tuan Peter Chin Fah Kui): Tuan Yang di-Pertua, oleh sebab ada 7 soalan yang sama maka saya memohon izin untuk menjawab kesemua soalan-soalan tersebut yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Tuan Isli bin Haji Siput pada 22hb Disember, Yang Berhormat Dato' K. Vijayanathan pada 23hb Disember, Yang Berhormat Tuan Saad bin Haji Man pada 23hb Disember juga, Yang Berhormat Dato' K. Vijayanathan pada 24hb Disember, Yang Berhormat Dato' Azumu bin Tak pada 29hb Disember, Yang Berhormat Dato' William Chek Lin Kwai pada 29hb Disember dan Yang Berhormat Wan Hamid Edruce bin Tuanku Haji Mohamad pada 31hb Disember secara sekaligus.

Tuan Yang di-Pertua: Sila.

Tuan Peter Chin Fah Kui: Terima kasih. Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kerajaan telah sedia ada mempunyai peralatan-peralatan melawan tumpahan minyak yang mencukupi dan canggih bagi mengatasi pencemaran perairan negara ini. Di samping itu, Kerajaan juga boleh mendapatkan bantuan peralatan dari negara-negara jiran seperti Singapura dan Indonesia melalui kerjasama yang telah dicapai di dalam mengawal tumpahan minyak sekiranya berlaku secara meluas dan di luar kemampuan negara kita. Kerajaan juga telah mengambil langkah-langkah untuk mencegah dan melawan tumpahan minyak iaitu dengan:

- (i) menubuhkan Rancangan Kontingensi Kebangsaan mencegah dan melawan tumpahan minyak di mana agensi-agensi Kerajaan dan syarikat minyak terlibat sama di dalam operasi tersebut;
- (ii) menyediakan peralatan melawan tumpahan minyak seperti kapal-kapal, 'booms', 'skimmer' dan 'dispersant'; dan

- (iii) mengesyorkan kepada syarikat-syarikat minyak supaya menubuhkan satu konsortium di mana satu tabung sumbangan syarikat-syarikat minyak tersebut dapat dibentuk bagi meningkatkan keupayaan peralatan melawan tumpahan minyak di perairan Malaysia.

Mengenai kesan-kesan dari tumpahan minyak kapal Nagasaki Spirit di perairan Selat Melaka baru-baru ini, tumpahan minyak pekat atau 'Chocolate Mousse' telah mencemar pantai-pantai di Pulau Langkawi dan kepulauan di sekitarnya. Jabatan Alam Sekitar telah membuat tindakan yang serta-merta bagi melaksanakan kerja-kerja pembersihan dengan kerjasama dari semua pihak yang terlibat di kawasan berkenaan.

Walau bagaimanapun, Kerajaan belum lagi dapat menentukan kos sebenar yang dibelanjakan akibat pelanggaran dan pertumpahan minyak tersebut kerana kerja-kerja mengumpul data dan maklumat masih sedang dijalankan oleh Kementerian ini melalui Jabatan Alam Sekitar.

Begitu juga dengan ancaman terhadap kehidupan laut di Selat Melaka serta kerugian yang dialami oleh pihak Kerajaan dan rakyat negara ini kerana perkara tersebut masih di dalam peringkat kajian oleh pelbagai pihak yang berkenaan. Oleh yang demikian, Kerajaan belum lagi dapat menentukan sejauhmanakah kesan akibat tumpahan minyak ini serta bentuk ganti rugi wang boleh diberi kepada mereka yang terlibat.

Berhubung dengan Kapal Akatsuki Maru yang bercadang mengangkut plutonium melalui Selat Melaka, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pendirian mereka adalah tidak bersetuju membenarkan kapal-kapal yang mengangkut bahan-bahan radioaktif

melalui perairan negara ini. Oleh itu, Kerajaan telah menyampaikan bantahan melalui Kementerian Luar Negeri kepada pihak Jepun. Bantahan juga telah disampaikan kepada pihak Kedutaan Besar Jepun di Kuala Lumpur.

Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, tadi kita mendengar bahawa Kementerian dan Kerajaan kita telah menyampaikan kepada Kerajaan Jepun ketidakpuasan kita Kapal Akatsuki Maru melalui Selat Melaka kerana ia membawa barang-barang yang merbahaya. Tetapi kalau Jepun tidak hendak dengar cerita kita, jalan juga, apa yang kita hendak buat? Itu sahaja.

Tuan Peter Chin Fah Kui: Tuan Yang di-Pertua, saya rasa rakan saya iaitu Timbalan Menteri dari Kementerian Luar Negeri telah menjawab perkara-perkara ini kerana ini adalah satu yang dikirakan sebagai polisi luar atau foreign policy negara kita supaya kita boleh dengan secara aman atau friendly berbincang, supaya kita boleh mengelakkan segala peristiwa yang tidak diingini.

Datuk Ng Peng Hay: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar. Kerana berlakunya Nagasaki Spirit yang telah mencemarkan Laut Selat Melaka, adakah Kerajaan kita akan menuntut pampasan dan ganti rugi seperti yang dilakukan oleh negara-negara jiran kita?

Tuan Peter Chin Fah Kui: Jawapannya ialah, memang kita akan menghantar pampasan atau ganti rugi.

Datuk Dr. Haji Azman Atar bin Othman: Tuan Yang di-Pertua, menghantar maknanya duit kita keluar; kalau menuntut kita minta duit masuk.

Tuan Peter Chin Fah Kui: minta maaf, itu memang menuntut.

Puan Hajah Rosnah binti Haji Mohd. Salleh: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin minta penjelasan daripada Yang Berhormat, iaitu selalunya apabila satu-satu insiden ini terjadi, barulah pihak Kementerian mengambil tindakan. Tidakkah Kementerian Yang Berhormat memikirkan dan membuat persediaan-persediaan menghadapi sebarang kemungkinan sebelum satu-satu insiden ini berlaku?

Tuan Peter Chin Fah Kui: Tuan Yang di-Pertua, kita maklumlah bahawa perairan Selat Melaka ini adalah satu perairan yang sangat sibuk dengan banyaknya kapal-kapal yang berlainan jenis menggunakan perairan itu. Oleh sebab itulah kadangkala perlanggaran kapal-kapal ini terjadi, tetapi secara rancangan, memang Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar telah menyediakan berbagai persediaan seperti yang saya jawab di dalam jawapan saya dan saya sebutkan tadi, kita juga cuba mengadakan satu persidangan antara-bangsa dari semua pihak untuk mengumpulkan pendirian mereka sama ada persidangan antarabangsa perlu diadakan untuk menentukan satu kod etika atau cara di mana Selat Melaka ini akan digunakan dengan cara yang selamat.

Tuan Yang di-Pertua: Tuan Johan B. O. T. Ghani @ Christopher.

Tuan Rahim bin Baba: Tuan Yang di-Pertua, dengan izin, Soalan No. 5.

TAMAN PERTANIAN DI SABAH— CADANGAN

5. **Tuan Rahim bin Baba** (*di bawah S. O. 23(2)*) minta Menteri Pertanian menyatakan adakah cadangan Kementerian tersebut untuk mengadakan Taman Pertanian di Negeri Sabah.

Timbalan Menteri Pertanian (Dato' S. Subramaniam): Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kementerian Pertanian tidak ada cadangan untuk mengadakan Taman Pertanian di negeri Sabah. Ini kerana kemajuan sesuatu Taman Pertanian memerlukan pembiayaan yang tinggi di samping tenaga kepakaran yang mahir.

Dengan yang demikian, pada masa ini Kementerian Pertanian sedang memberi penumpuan khusus untuk menyiapkan terlebih dahulu projek Taman Pertanian Malaysia Bukit Cahaya, Seri Alam yang pada masa ini pada tahap kira-kira 45% siap. Bagaimanapun, Kementerian ini tiada halangan sekiranya Kerajaan-kerajaan Negeri dapat memajukan Taman Pertanian mereka sendiri dengan menggunakan peruntukan dan tenaga kepakaran mereka sendiri.

Tuan Haji Abdul Majid bin Haji Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya minta penjelasan dari Yang Berhormat Timbalan Menteri, selain dari Bukit Cahaya Seri Alam, adakah negeri-negeri lain yang mengadakan Taman Pertanian oleh Kementerian ini? Selain daripada tujuan pertanian, apakah tujuan lain dan adakah taman ini mendatangkan hasil ataupun bentuk komersil kepada negara ini?

Dato' S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, selain daripada Taman Pertanian Malaysia Bukit Cahaya Seri Alam, Kementerian di bawah kuasa atau kawalan Kementerian sendiri tidak mewujudkan ataupun mengadakan Taman Pertanian di negeri-negeri lain. Walau bagaimanapun, sebagai dasar, Kementerian dan Kerajaan menggalakkan Kerajaan-kerajaan Negeri untuk mengadakan Taman Pertanian jika peruntukan membenarkan atau mengizinkan di peringkat negeri.

Taman Pertanian yang sedia wujud di Shah Alam ini adalah bertujuan untuk memberi satu gambaran yang menyeluruh

tentang kegiatan-kegiatan pertanian yang terdapat dalam negara kita. Ini telah membawa pelawat-pelawat ke Taman Pertanian Malaysia Bukit Cahaya Seri Alam pada tahun 1992 iaitu pada tahun ini sehingga November, kita telahpun mendapat pelawat sebanyak 1.5 juta orang. Kutipan yang dibuat sehingga November tahun 1992 ialah lebih kurang RM753,000 bagi tahun ini. Sebenarnya saya berharap, Ahli-ahli Yang Berhormat sendiri pun faham bahawa projek ini bukanlah sebagai satu projek untuk mendapat hasil kewangan kepada negara, tetapi untuk menggalakkan pertanian dan juga pelancongan daripada luar dan dalam negara.

JENAYAH PERDAGANGAN— JUMLAH KES

6. **Tuan Haji Ahmad Zahid bin Hamidi** minta Menteri Dalam Negeri menyatakan, sejak ditubuhkan Unit Jenayah Perdagangan di ibu pejabat Polis DiRaja Malaysia (PDRM), sejauh manakah:

- (a) jumlah kes yang telah disiasat mengikut tahun; dan
- (b) jumlah kes yang telah diselesaikan dan diambil tindakan.

Timbalan Menteri Dalam Negeri (Dato' Megat Junid bin Megat Ayob): Tuan Yang di-Pertua, dari tahun 1986 hingga Oktober 1992, sebanyak 31,777 kes-kes jenayah perdagangan telah dilaporkan. Daripada jumlah ini, sebanyak 2,663 kes telah didakwa dan sebanyak 6,074 kes telah diselesaikan dan diambil tindakan.

Pecahan mengikut tahun adalah seperti berikut:

<i>Tahun</i>	<i>Bilangan kes</i>	<i>Kes yang didakwa</i>	<i>Kes diselesaikan</i>
1986	5,043	768	640
1987	4,748	696	819
1988	5,047	503	863

<i>Tahun</i>	<i>Bilangan kes</i>	<i>Kes yang didakwa</i>	<i>Kes di-selesaikan</i>
1989	4,591	323	594
1990	4,388	122	1,054
1991	4,341	122	1,103
1992 (Oktober)	3,619	129	1,001

Tuan Haji Ahmad Zahid bin Hamidi: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Memandangkan peningkatan yang begitu tinggi setiap tahun bagi kesalahan-kesalahan jenayah perdagangan ini, adakah pihak Kementerian Dalam Negeri dan PDRM berhajat atau mempunyai rancangan untuk memperbesar atau mempertingkatkan Unit Jenayah Perdagangan ini kepada Bahagian Jenayah Perdagangan di Ibu Pejabat PDRM ini?

Dato' Megat Junid bin Megat Ayob: Tuan Yang di-Pertua, sungguhpun cawangan jenayah perdagangan ini telah ditubuhkan pada tahun 1962, namun pembesaran cawangan ini hanya dibuat pada tahun 1989 kerana mengikut keadaan-keadaan di sekeliling kita. Bagaimanapun, maklumat secara lengkap mengenai kes-kes jenayah hanya bermula pada tahun 1986. Memandangkan persiapan tentang keadaan ini dibuat hanya tiga tahun yang lepas pihak PDRM menghadapi masalah menyediakan pegawai-pegawai dan juga kakitangan yang berkemampuan untuk menyelesaikan masalah-masalah yang dihadapi.

Namun begitu pihak PDRM telahpun membesarkan cawangan ini dengan menambahkan anggota serta menghantar anggota-anggota ke universiti dan juga keluar negeri untuk melengkapkan diri bersesuaian dengan keadaan masalah yang dihadapi. Setakat ini cawangan ini adalah di bawah Bahagian Jenayah (CID), saya fikir buat waktu ini mencukupi

dikekalkan sebagai cawangan dan belum lagi bertujuan untuk mewujudkan sebagai satu bahagian.

Tuan Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya berkenaan dengan hukuman yang dikenakan terhadap mereka yang didapati salah. Apakah ianya mencukupi ataupun memandangkan kepada jumlah itu bertambah, apakah pihak Kementerian tidak memikirkan untuk memberatkan lagi hukuman yang dikenakan terhadap mereka yang didapati salah?

Dato' Megat Junid bin Megat Ayob: Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Dalam Negeri sungguh peka dengan pendapat-pendapat daripada Wakil-wakil Rakyat dan juga Senator-senator dalam Parlimen. Dengan feedback dan saranan yang dibuat oleh Ahli-ahli kedua-dua Dewan ini, kalau difikirkan bahawa hukuman itu rendah, maka kita akan menimbang dan juga meneliti akan semua saranan yang dibuat oleh Wakil-wakil daripada kedua-dua Dewan. Dengan sebab itu kalau Yang Berhormat fikir ini rendah, boleh dicadangkan tinggi, kita akan pertimbangkan.

Datuk Ng Peng Hay: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan kepada Timbalan Menteri Dalam Negeri. Dalam 31,777 kes jenayah perdagangan adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri mempunyai maklumat di antara mereka adakah kes-kes yang dilakukan oleh pedagang-pedagang orang-orang asing?

Dato' Megat Junid bin Megat Ayob: Tuan Yang di-Pertua, saya minta maaf. Saya tidak mencerakinkan tentang penjenayah-penjenayah ini, sama ada jenayah dalam negeri atau jenayah di luar negeri. Kalau Yang Berhormat betul-betul berminat maka saya akan pecahkan dan akan hantar secara surat kepada Yang Berhormat.

BAHASA IBUNDA DI SEKOLAH MENENGAH—BILANGAN GURU

7. Tuan Neo Tuan Cheng minta Menteri Pendidikan menyatakan:

- (a) berapakah ramai guru sambilan daripada sekolah rendah yang mengajar Bahasa Ibunda di sekolah-sekolah menengah dalam tahun 1992; dan
- (b) apakah cadangan Kementerian Pendidikan untuk menambahkan bilangan guru Bahasa Cina dan Bahasa Tamil di sekolah-sekolah menengah.

Timbalan Menteri Pendidikan (Dr Fong Chan Onn): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) bilangan guru sekolah rendah yang mengajar Bahasa Cina dan Bahasa Tamil di sekolah menengah dalam tahun 1992 ialah seramai 1,297 orang.
- (b) Masalah kekurangan guru di sekolah-sekolah sekarang termasuk di SRJK(C) dan SRJK(T) adalah merupakan masalah sementara. Kementerian Pendidikan sememangnya sedang mengambil tindakan yang sewajarnya untuk mengatasi masalah tersebut. Antara langkah-langkah yang diambil ialah dengan menambah pengambilan guru-guru pelatih di Maktab-maktab Perguruan di samping mengambil guru-guru sandaran untuk mengisi kekosongan. Bilangan maktab perguruan juga telah ditambah apabila dua buah maktab perguruan baru mula beroperasi pada tahun 1992 dan dijangka tujuh buah lagi maktab perguruan baru akan dibina dalam Rancangan Malaysia Keenam.

Puan Hajah Habidah binti Jusoh: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mendapat penjelasan daripada Yang Berhormat yang berkenaan, bilakah

Kerajaan akan melaksanakan dasar guru-guru siswazah ditempatkan di sekolah-sekolah menengah sahaja dan guru-guru yang bukan siswazah ditempatkan di sekolah menengah sahaja?

Dr Fong Chan Onn: Tuan Yang di-Pertua, sungguhpun soalan itu lari dari tajuk soalan ini tetapi saya ingin mengambil peluang ini menerangkan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat bahawa dasar tersebut kita telah laksanakan. Namun demikian, kita hanya boleh mencapai tujuan tersebut peringkat demi peringkat kerana pada masa sekarang kita bukan sahaja menghadapi kekurangan guru siswazah tetapi juga kekurangan guru bukan siswazah.

JALAN SEREMBAN-PORT DICKSON DAN PAROI-HULU BENDUL KUALA PILAH— MEMPERBESARKAN

8. Tuan Haji Jamaludin bin Haji Ahmad minta Menteri Kerja Raya menyatakan bilakah rancangan untuk membesarkan jalan di antara Seremban-Port Dickson dan Paroi-Seremban-Ulu Bendul Kuala Pilah hendak dibesarkan.

Timbalan Menteri Kerja Raya (Datuk Peter Tinggom anak Kamarau): Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan memang telah mempunyai cadangan untuk membesarkan jalan di antara Seremban ke Port Dickson iaitu dari kilometer pertama ke kilometer 19.5. Bagi mengelakkan perbelanjaan besar untuk pembinaannya maka projek ini akan dilaksanakan secara penswastaan. Buat masa ini rundingan sedang diadakan dengan konsortium berkenaan berhubung dengan perjanjian konsesi yang berkaitan.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat Kerajaan juga telahpun mempunyai rancangan bagi membesarkan jalan dari Paroi ke Hulu Bendul Kuala

Pilah. Projek pembesaran jalan ini adalah termasuk sebagai sebahagian dari projek memperelokkan jalan dari Seremban ke Kuala Pilah. Walau bagaimanapun, oleh kerana peruntukan Rancangan Malaysia Keenam tidak mencukupi maka pembesaran sebahagian jalan Seremban ke Kuala Pilah iaitu dari Seremban ke Paroi sahaja yang dilaksanakan, manakala bahagian-bahagian lain dijangka akan dilaksanakan dalam Rancangan Malaysia Ketujuh.

JENAYAH KOLAR PUTIH— JUMLAH KES

9. Tuan Ng Peng Hay minta Menteri Undang-undang menyatakan berapa banyakkah kes jenayah kolar putih yang telah disabitkan kesalahannya sehingga Oktober tahun ini dan nyatakan juga banyak kes yang masih dalam siasatan. Apakah usaha Kementerian dari segi undang-undang untuk mengurangkan jenayah kolar putih di negara ini yang dianggap semakin meningkat.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri dan Menteri Undang-undang (Dato' Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar): Tuan Yang di-Pertua, bilangan kes-kes yang boleh ditakrif sebagai jenayah kolar putih yang telah didakwa di mahkamah bagi tempoh 1989 sehingga 1991 adalah seperti berikut:

<i>Kesalahan</i>	<i>Tahun</i>	<i>Jumlah Kes</i>
Pecah amanah	1989	72 kes
	1990	29 kes
	1991	37 kes
Penipuan	1989	149 kes
	1990	178 kes
	1991	30 kes
Wang palsu	1989	33 kes
	1990	18 kes
	1991	8 kes

<i>Kesalahan</i>	<i>Tahun</i>	<i>Jumlah Kes</i>
Pemalsuan	1989	22 kes
	1990	12 kes
	1991	3 kes
Lain-lain kesalahan	1989	47 kes
	1990	48 kes
	1991	40 kes

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan sedang mengkaji ke arah memperkenalkan hukuman-hukuman yang lebih berat termasuk memperkenalkan hukuman sebat dan hukuman rampasan harta yang diperolehi secara salah bagi kesalahan-kesalahan yang boleh ditakrifkan sebagai jenayah kolar putih di bawah Kanun Keseksaan (FMS Cap. 45) Akta Bank dan Institusi Kewangan 1989, Akta Syarikat 1965, Akta Insurans 1963, Akta Perniagaan Sekuriti 1983 dan Akta Dagangan Komoditi 1985. Perakuan hasil kajian di atas akan dipertimbangkan oleh Jemaah Menteri sebelum pindaan yang sewajarnya dibuat kepada undang-undang yang berkaitan.

AIDS—BAHAN TUMBUHAN UNTUK MERAawat PESAKIT

10. Datuk Dr Haji Azman Atar bin Othman minta Menteri Kesihatan menyatakan sama ada Kerajaan menyedari tentang berita-berita terbaru mengenai penemuan sejenis pokok tumbuhan oleh pakar-pakar penyelidikan Amerika yang boleh menyembuhkan penyakit AIDS yang mana pokok tumbuhan tersebut banyak terdapat di negeri Sarawak. Jika penemuan itu benar dan pihak Kerajaan juga sedar mengenainya, adakah apa-apa rancangan secara besar-besaran akan dijalankan oleh Kerajaan untuk menyelamatkan mangsa-mangsa AIDS yang semakin meningkat bilangannya khususnya di negara kita.

Timbalan Menteri Kesihatan (Tuan Mohamed Farid bin Ariffin): Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli

Yang Berhormat, Kementerian Kesihatan memang sedar tentang berita-berita mengenai penemuan sejenis pokok tumbuhan sebagaimana yang disebut oleh Yang Berhormat iaitu sejenis pokok dari kumpulan pokok manggis. Namun demikian, kesahehan daripada segi keberkesanan tumbuhan ini untuk menyembuh penyakit AIDS belum dapat dibuktikan. Oleh itu Kementerian tidak ada rancangan untuk menggunakan bahan tumbuhan yang dimaksudkan itu untuk tujuan merawat pesakit-pesakit AIDS di Malaysia.

PENGUNAAN PASPORT KE SABAH

11. Tuan Isli bin Haji Siput minta Menteri Dalam Negeri menyatakan:

- (a) apakah langkah yang akan diambil oleh Kerajaan Pusat mengenai Kerajaan Negeri Sabah untuk menggunakan pasport bagi rakyat Malaysia yang bukan berasal dari Sabah memasuki negeri Sabah; dan
- (b) apakah Kerajaan Pusat akan bertindak untuk menghapuskan sama sekali penggunaan pasport dan juga permit kerja terhadap rakyat Malaysia memasuki atau bekerja di mana-mana negeri dalam Malaysia.

Dato' Megat Junid bin Megat Ayob:
Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Kerajaan Persekutuan sedang mengkaji tindakan Kerajaan Negeri Sabah untuk memperketatkan peraturan kemasukan penduduk negeri-negeri Semenanjung dan Sarawak ke Sabah untuk tujuan bekerja.
- (b) Sememangnya hasrat Kerajaan Persekutuan untuk menghapuskan sama sekali penggunaan pasport

dan juga pas kerja terhadap rakyat Malaysia memasuki atau bekerja di mana-mana negeri dalam Malaysia. Walau bagaimanapun, tindakan ini akan diambil mengikut undang-undang dan peraturan yang sedia ada.

RTM MEMOTONG RAMBUT KUMPULAN ROCK—SIARAN LANGSUNG

12. Tuan Abdul Rashid bin Ismail minta Menteri Penerangan menyatakan:

- (a) adakah Kementerian sedar bahawa langkah RTM mengadakan siaran langsung memotong rambut anggota dua kumpulan rock pada 1 November, 1992 merupakan satu langkah yang membazir; dan
- (b) adakah langkah mengadakan siaran langsung itu boleh memberi kesan yang positif terutama kepada golongan belia atau sebaliknya.

Setiausaha Parlimen Kementerian Penerangan (Dato' Haji Fauzi bin Haji Abdul Rahman): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Penerangan pada 1 November 1992 telah menyiarkan melalui 'Selamat Pagi Malaysia' upacara simbolik memotong rambut kumpulan-kumpulan Search dan Wings. Ini merupakan satu langkah untuk mendidik kumpulan-kumpulan ini dan kumpulan-kumpulan muzik yang lain bahawa Kementerian Penerangan tegas dengan semua kumpulan supaya mengikut garis panduan-garis panduan dan peraturan-peraturan yang sedia ada agar muda-mudi di negara ini tidak terikut-ikut secara membuta-tuli budaya-budaya di negara Barat. Usaha ini tidak merugikan mana-mana pihak, malahan lebih membawa keuntungan.

Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Kementerian sedar

bahawa Menteri Penerangan sewaktu menggunting rambut artis itu seperti cukur jambul budak-budak yang baru lahir. (*Ketawa*) Kemudian selepas itu, kita memerhatikan selepas dia gunting, perubahan berlaku pada muka artis itu seperti pondan. (*Ketawa*) Jadi, adakah kesan itu baik daripada segi masyarakat?

Dato' Haji Fauzi bin Haji Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, saya telah nyatakan tadi bahawasanya ianya merupakan satu majlis simbolik. Sebenarnya rambut telahpun digunting oleh tukang gunting yang profesional dan Yang Berhormat Menteri hanya secara simboliknya memotong sehelai dua sahaja. (*Ketawa*) Dari segi wajahnya bertukar daripada asal menjadi, nampak daripada segi Yang Berhormat itu dia kata 'pondan', saya pun tak dapat hendak nyatakan, sebab saya tak pandai hendak membezakan muka orang lelaki, perempuan dan pondan. (*Ketawa*) Tetapi, kalaulah daripada muka dia daripada seorang wanita nampak macam pondan, saya rasa sudah lebih baik sedikit, kalau potong sedikit lagi mungkin lebih laki-laki.

Tuan Saad bin Haji Man: Tuan Yang di-Pertua, saya hendak buat soalan tambahan kepada Yang Berhormat Dato' Setiausaha Parlimen. Saya hendak tanya dari segi penilaian Yang Berhormat Dato' Setiausaha Parlimen, yang mana lebih menguntungkan dan memberi manfaat, siaran langsung potong rambut artis inikah atau siaran langsung Persidangan Dewan Rakyat dan Dewan Negara? (*Tepuk*)

Tuan Yang di-Pertua: Saya ingat ini terkeluar daripada soalan asal. (*Ketawa*)

AIDS—QUARANTINE TERHADAP PELACUR

13. Tuan Dahalan bin Haji Embun minta Menteri Kesihatan menyatakan memandangkan bahawa pihak

Kementerian telah mengesan beberapa pelacur sebagai pembawa dan pengidap penyakit AIDS dan mereka ini masih lagi dalam profesion mereka:

- (a) mengapakah pihak Kementerian tidak mengenakan 'quarantine' terhadap mereka ini supaya pelanggan-pelanggan tidak terjangkit. Apakah pelacuran masih berlaku dengan undang-undang yang sedia ada; dan
- (b) di antara kes-kes AIDS berapa jumlah yang disahkan sebagai berpunca daripada kegiatan pelacuran.

Dato' Mohamed Farid bin Ariffin: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Pihak Kementerian tidak mengenakan 'quarantine' ataupun kurungan terhadap pelacur-pelacur yang dijangkiti HIV atau mengidap AIDS atas alasan-alasan seperti berikut:
 - (i) adalah sukar untuk mengenalpasti pelacur-pelacur yang menjalankan kegiatan secara sambilan dengan pelacur-pelacur profesional;
 - (ii) tindakan mengasingkan pelacur-pelacur yang dijangkiti HIV ini sekiranya dapat dikesan kesemuanya pun hanya mampu menyekat lebih kurang 1% hingga 4% daripada perebakan HIV secara keseluruhannya;
 - (iii) dikhuatiri juga dengan pengasingan atau 'quarantine' ini akan memberi gambaran yang salah (false sense of security ataupun false sense of complacency) bahawa pelacur-pelacur yang lain, yang tidak diquarantine bebas daripada HIV;

- (iv) hanya melalui ujian serologi ataupun ujian yang kedua selepas ujian yang pertama sahaja status seseorang itu dapat diketahui, sebab ada 'window period' jika sekiranya kita hanya menjalankan ujian di peringkat awal. Jika sekiranya pengasingan dikenakan kepada pelacur-pelacur yang positif dengan HIV, maka sudah tentu pelacur-pelacur lain yang belum menjalani ujian ini akan bersembunyi dan enggan tampil secara sukarela untuk menjalani ujian tersebut;
- (v) pengasingan ini juga akan menyulitkan lagi usaha Kementerian untuk menggalakkan pelacur-pelacur ini menjalani ujian di samping menggunakan mereka yang didapati dijangkiti HIV ini untuk membantu Kementerian dalam 'peer group counselling' kepada pelacur-pelacur yang lain, yang boleh dijalankan oleh NGOs ataupun Badan-badan Bukan Kerajaan;
- (vi) dari segi kos pula sekiranya pengasingan ini dilaksanakan, satu pusat khas perlu disediakan untuk menampung pelacur-pelacur yang dijangkiti HIV untuk tempoh yang sekurang-kurangnya 10 tahun, iaitu masa yang mungkin dijalani oleh seseorang yang terkena HIV sampailah ia terkena AIDS sepenuhnya. Seseorang pesakit boleh hidup sampai lebih kurang 12 tahun kalau sekiranya beliau terkena HIV, dia boleh

menjadi seorang 'healthy carrier' selama itu. Kakitangan yang terlatih yang rela dan bersedia untuk berkhidmat di pusat quarantine ini perlu disediakan dan semuanya memerlukan kos yang amat tinggi.

Berkaitan dengan undang-undang yang sedia ada pula, buat masa ini di negara kita ini, kegiatan melacur secara sukarela oleh seseorang perempuan yang berumur 12 tahun ke atas adalah tidak jelas dari segi undang-undang, walaupun 'soliciting for the purpose of prostitution is an offence', dengan izin. Akta Perlindungan Wanita dan Gadis 1973 hanya ditujukan kepada perempuan di bawah umur 21 tahun sahaja.

Perlu ditegaskan bahawa setakat ini belum ada Akta yang menyentuh perlakuan lelaki yang menjadi pelanggan, walhal dalam pelacuran, pelanggan merupakan komponen yang sama penting dengan pelacur itu sendiri. Selain daripada peranan pelanggan diabaikan oleh undang-undang yang sedia ada, maka selama itulah pelacuran akan terus berlaku.

- (b) Di antara 67 kes AIDS yang disahkan, hanya 3 kes sahaja ataupun 4% yang disahkan sebagai berpunca daripada kegiatan pelacuran.

Dato' Azumu bin Tak: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Nampak gaya daripada jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi Kerajaan ada menyimpan rekod pelacur sambilan dan profesional. (Ketawa) Adakah begitu?

Dato' Mohamed Farid bin Ariffin: Tuan Yang di-Pertua, mungkin Yang Berhormat salah faham. Saya kata sukar untuk kita hendak kenal di antara pelacur sambilan dan pelacur profesional. Adalah menjadi pengetahuan umum bahawa terdapat juga pelacur-pelacur sambilan. Untuk pengetahuan Yang Berhormat, kita tidak ada menyimpan rekod sedemikian.

Tuan Dahalan bin Haji Embun: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Ini ada kaitan dengan soalan (b), iaitu saya difahamkan ada corelation yang positif antara orang-orang Melayu dengan dadah dan AIDS, lebih-lebih lagi kerana pelanggan-pelanggan pelacur Melayu ini melanggan pelacur-pelacur yang murah (*low-class*), termasuk pelacur lelaki. Apakah semua yang saya sebut tadi benar? Sekiranya benar, apakah tindakan Kerajaan menerusi Kementerian Kesihatan untuk membersihkan pelacuran yang kotor dan haram ini?

Dato' Mohamed Farid bin Ariffin: Tuan Yang di-Pertua, walaupun soalan ini agak sensitif dan jarang mahu didengar oleh orang ramai, tetapi ialah satu kenyataan yang benar. Sebahagian besar daripada pesakit-pesakit AIDS adalah terdiri daripada anak-anak Melayu di antara umur 15 sehingga 40 tahun. Oleh kerana itulah kita memanggil semua pihak, daripada golongan yang bawah sekali ke golongan yang cendekiawan untuk membantu Kementerian, untuk membebaskan anak-anak muda kita daripada AIDS. Ini bukan masalah medical sahaja, tetapi ia sudah menjadi masalah sosial dan mungkin ekonomi. Jika sekiranya kita mengikuti perkembangan akhir ini, telahpun diramalkan pada tahun 2000 dan selepas itu mungkin 1 billion rakyat dunia akan terkena penyakit ini yang berunsur daripada dadah, dan sekarang ini bertukar trend kepada perhubungan seksual antara lelaki dengan perempuan, lelaki dengan lelaki dan mungkin di antara lelaki dengan

yang bukan lelaki. (*Ketawa*) Jadi, oleh kerana itulah maka Kementerian telahpun diberi satu peruntukan yang agak besar untuk tahun 1993 sebanyak RM24 juta khusus untuk menjalankan kempen di seluruh negara.

Saya berharap benar Ahli-ahli Dewan Negara memainkan peranan penting di kampung-kampung, sebab kita mempunyai bukti yang mengatakan bahawa banyak daripada orang-orang yang terkena dadah dan AIDS berasal dari kampung, dengan izin, because the sense of alienation and the lack of love in the family. Maka mereka mencari pendekatan yang lebih senang, iaitu pendekatan 'escapism' melalui dadah dan berkemungkinan apabila berkongsi jarum mendapat AIDS.

Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mengetahui daripada Kementerian, pagi tadi saya membaca akhbar *Mingguan Perdana*, manusia sudah tidak berapa suka pelacur perempuan, dia menggunakan gigolo namanya, siap dengan gambar gigolo, ada gambar macam mana dia praktik menggunakan gigolo ini. Adakah gigolo ini dianggap pelacuran yang mengerjakan maksiat?

Yang kedua, bermacam-macam cara Kementerian hendak membanteras segala anasir pelacuran dan HIV sehingga mengedarkan kondom sebanyak 10,000, tetapi makin bertambah banyak, agaknya kondom itupun makin menambahkan kesukaan dan keseronokan.

Saya ingin bertanya adakah Kementerian akan mencadangkan kepada Kerajaan untuk membanteras anasir pelacuran menggunakan hukum Islam yang sebenarnya?

Dato' Mohamed Farid bin Ariffin: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin membuat pembetulan sedikit tanggapan orang ramai

mengenai dengan pengedaran kondom. Sebenarnya Kementerian tidak mengedarkan kondom, yang mengedarkan ialah satu badan NGO yang bernama Pink Triangle yang menjadi salah satu daripada badan NGO yang membantu orang ramai untuk berkempen terhadap anak-anak muda kita untuk menghindar daripada terkena penyakit ini.

Berkenaan dengan gigolo, lagi satu kenyataan yang mungkin sensitif, tetapi tidak mahu didengar oleh orang ramai, tetapi benar. Perkara ini berlaku di beberapa tempat, terutama tempat-tempat peranginan di Malaysia ini, di mana dengan mudah saya namakan 'pelacur lelaki' yang menjual dirinya kepada pelanggan perempuan. Ini adalah satu perkara yang sukar hendak diselesaikan, sebab dengan izin, it's deal with the risky behaviour of man kind, bukan risky groups, risky behaviour. Jadi oleh kerana itulah maka Kementerian menyarankan kita mulakan daripada rumah supaya kita menunjuk ajar daripada agama, daripada nilai, daripada kasih sayang, supaya kita dapat menanam satu foundation atau satu asas yang kuat dari segi hukum.

Saya bersetuju dengan pendapat Yang Berhormat bahawa mungkin kita akan menggunakan pendekatan secara agama termasuk agama Islam dan insya Allah pada 21hb ini NGO akan berjumpa dengan kita, dan insya Allah, selepas dipersetujui oleh NGO kita akan menjemput badan-badan agama termasuk badan-badan agama Islam untuk menganggotai NGO ini, sebab kita perlu bantuan mereka.

Setakat ini sambutan daripada beberapa badan dakwah, kita telah menerima telegram dan juga fax mengatakan mereka sedia untuk menyokong Kementerian untuk menjalankan kempen terhadap AIDS di kalangan anak-anak muda kita.

JUALAN LANGSUNG—LESEN KEPADA SYARIKAT TERLIBAT

14. Puan Rosalind Yau Shuk Meng minta Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna menyatakan adakah syarikat yang menjalankan perlantikan pengedar bebas selapis bukan "Multi Level" terkecuali didaftarkan mengikut Akta Jualan Langsung 1992 memandangkan ia lebih merupakan perniagaan 'trading' biasa.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna (Dr. Sak Cheng Lum): Tuan Yang di-Pertua, takrif jualan langsung seperti terdapat di dalam Rang Undang-undang Jualan Langsung 1992 adalah 'jualan pintu ke pintu' dan 'jualan pesanan pos'.

Jualan 'pintu ke pintu' adalah jualan barang atau perkhidmatan yang dijalankan di mana-mana saja selain daripada satu tempat perniagaan yang tetap; sementara 'jualan pos' pula adalah jualan melalui pos. Mana-mana syarikat yang menjalankan perniagaan melalui 'pintu ke pintu' dan 'pesanan pos' seperti di atas diwajibkan memperolehi lesen di bawah Akta Jualan Langsung, 1992.

Ini bermakna jualan langsung yang dimaksudkan di bawah Rang Undang-undang ini adalah tidak berasaskan kepada "multi-level" ataupun "single level". Selagi sesebuah syarikat terlibat dengan kegiatan yang ditakrifkan sebagai jualan langsung di bawah Akta Jualan Langsung 1992, syarikat berkenaan perlu memohon lesen daripada Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna.

SKIM AMANAH SAHAM BUMIPUTERA DI WILAYAH PERSEKUTUAN

15. Tuan Rahim bin Baba minta Menteri Kewangan menyatakan berapakah jumlah penerima pinjaman

rakyat termiskin bagi Skim Amanah Saham Bumiputera di Wilayah Persekutuan yang telah diluluskan setakat ini.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kewangan (Tuan Mustapa bin Mohamed): Tuan Yang di-Pertua, Skim Pinjaman Amanah Saham Bumiputera di bawah program Pembangunan Rakyat Termiskin (PPRT) yang dilaksanakan pada awal tahun ini adalah untuk bumiputera termiskin yang telah berdaftar dalam daftar induk PPRT. Di bawah skim ini, bumiputera yang termiskin dan nama mereka terdapat dalam daftar induk PPRT adalah layak diberi pinjaman tanpa faedah sebanyak RM5,000 untuk melabur dalam Skim Amanah Saham Bumiputera (ASB).

Skim ini akan dipanjangkan kepada penduduk bumiputera termiskin di Wilayah Persekutuan sedikit masa lagi. Sebuah jawatankuasa yang dipengerusikan oleh Setiausaha Bahagian Kemajuan Wilayah Persekutuan dengan dianggotai oleh agensi-agensi Kerajaan yang berkenaan telah dibentuk untuk menyediakan daftar induk bagi mereka yang layak. Jawatankuasa ini telahpun mengadakan mesyuaratnya yang pertama pada 10hb November yang lalu. Selepas itu permohonan bagi mendapatkan pinjaman ASB-PPRT daripada mereka yang didaftarkan dalam daftar induk ini akan diproses oleh pihak Jawatankuasa. Oleh yang demikian, pada masa ini belum lagi ada pinjaman ASB-PPRT yang diluluskan di Wilayah Persekutuan.

PROJEK-PROJEK LUAR BANDAR DI SABAH

16. Tuan Frankie Chong Yu Chee minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) berapakah jumlah peruntukan yang telah diluluskan oleh Kerajaan untuk projek-projek pembangunan luar bandar di

Sabah yang disalurkan melalui Jabatan Pembangunan Persekutuan Sabah bagi tahun 1991 dan 1992;

- (b) berapakah jumlah peruntukan yang dapat digunakan untuk pelaksanaan dan berapakah peruntukan yang tidak dapat digunakan; dan
- (c) apakah sebab-sebab utama peruntukan yang disediakan itu tidak dapat digunakan dan apakah langkah-langkah yang diambil untuk mengatasi masalah ini.

Setiausaha Parlimen di Jabatan Perdana Menteri (Tuan Douglas Uggah Embas): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Peruntukan Projek-projek Pembangunan Luar Bandar:

Bagi tahun 1991 sebanyak RM35 juta telah diluluskan.

Bagi tahun 1992 sebanyak RM95 juta telah diluluskan.

- (b) Untuk tahun 1991 sebanyak 85% daripada peruntukan telah dapat dibelanjakan.

Untuk tahun 1992 sebanyak 75% daripada peruntukan telah dapat dibelanjakan sehingga 30 November, 1992.

- (c) Perbelanjaan sebanyak 85% bagi tahun 1991 adalah merupakan satu pencapaian yang memuaskan. Bagi projek-projek yang tidak dapat disiapkan dalam tahun 1991 pelaksanaannya telah diteruskan pada awal tahun 1992.

Bagi tahun 1992 peratus perbelanjaan sebanyak 75% dapat ditingkatkan lagi menjelang akhir Disember 1992.

DUTI IMPORT—KAJIAN SEMULA

17. Jen (B) Tan Sri Dato' Mohd. Ghazali bin Dato' Mohd. Seth minta Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna menyatakan cara manakah Kementerian boleh membendung dengan berkesannya harga barangan (500 item) yang baru ini dikaji semula ke atas duti import oleh Kementerian Kewangan.

19. Tuan Saad bin Haji Man minta Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna menyatakan apakah hasil dan kesan daripada kerja-kerja penguatkuasaan yang telah dijalankan selepas pembentangan belanjawan 1993 yang lalu dan berapakah jumlah tangkapan ke atas peniaga-peniaga yang engkar menurunkan kadar jualan barangan mereka yang terlibat dengan penurunan cukai seperti yang dibentangkan tersebut.

23-12-92

45. Tuan Foo Boon Liang minta Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna menyatakan:

- (a) jumlah peniaga yang belum/ enggan menurunkan harga barang mengikut arahan Yang Berhormat Menteri Kewangan dalam ucapan Belanjawan 1993, mengikut negeri, sehingga 30hb November 1992;
- (b) jumlah peniaga degil yang telah disaman mengikut Akta Perihal Dagangan dan Akta Kawalan Harga, mengikut negeri, sehingga 30hb November 1992;
- (c) apakah lagi strategi yang akan diambil oleh pihak penguatkuasanya bagi memastikan bahawa kadar penurunan harga barang adalah berpatutan dan adakah tenaga penguatkuasa mencukupi untuk menjalankan tugas dengan sempurna; dan

- (d) adakah Menteriannya ber-cadang untuk memberi penjelasan yang secukupnya bukan saja kepada para peniaga bahkan kepada golongan pengguna bersabit pelbagai kekeliruan berikutan penurunan cukai 649 barangan pengguna.

28-12-92

6. Tuan K. Munisamy minta Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna menyatakan:

- (a) berapakah ramai pekedai yang telah diambil tindakan undang-undang kerana enggan menurunkan harga barangan yang cukainya telah dikurangkan ataupun dihapuskan dalam Belanjawan 1993; dan
- (b) daripada jumlah itu, berapakah bilangan pekedai yang telah ditangkap di kawasan luar bandar terutamanya di kampung baru, kampung dan ladang.

32. Tuan Abdul Rashid bin Ismail minta Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna menyatakan:

- (a) apakah langkah dan tindakan Kementerian bagi memastikan peniaga-peniaga menurunkan harga 600 jenis barangan yang dikurangkan cukai importnya seperti yang diumumkan dalam belanjawan 1993; dan
- (b) berapakah bilangan peniaga-peniaga yang telah diambil tindakan oleh Kementerian kerana tidak menurunkan harga seperti yang telah dibentangkan dalam belanjawan 1993.

29-12-92

3. Tuan Haji Ahmad Zahid bin Hamidi minta Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna menyatakan berapakah jumlah pemeriksaan mengejut

telah dilaksanakan, jumlah rampasan dan tangkapan dibuat bagi memastikan harga barangan yang diturunkan cukainya dipatuhi oleh penjual-penjual, sejak Belanjawan 1993 diumumkan.

4. Tuan V. K. Sellappan minta Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna menyatakan, kebanyakan pengguna tidak tahu apakah barang-barang yang diturunkan harga setelah Belanjawan tahun ini diumumkan. Oleh itu mereka keliru tentang kekurangan harga dan jenis barangan.

- (a) apakah tindakan yang telah diambil oleh Kementerian untuk mengelakkan kekeliruan para pengguna ini. Jika tidak mengapa; dan
- (b) adakah Kementerian akan mengeluarkan senarai barangan dan harga dalam bentuk risalah untuk rujukan pengguna. Jika tidak mengapa.

31-12-92

11. Tuan Syed Abdul Hamid Sagaff minta Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna menyatakan sejak Kerajaan menurunkan harga cukai terhadap 469 barangan berapa ramai peniaga-peniaga yang enggan atau engkar menurunkan harga barang-barang tersebut dan apakah tindakan terhadap peniaga-peniaga ini.

Timbalan Menteri Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna (Dato' Abdul Kadir bin Haji Sheikh Fadzir): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon izin menjawab pertanyaan ini bersama-sama dengan pertanyaan-pertanyaan oleh:

Y. B. Tuan Saad bin Man pada 17-12-92;

Y. B. Tuan Foo Boon Liang pada 23-12-92;

Y. B. Tuan K. Munisamy pada 28-12-92;

Y. B. Tuan Abdul Rashid bin Ismail pada 28-12-92;

Y. B. Tuan Haji Ahmad Zahid bin Hamidi pada 29-12-92;

Y. B. Tuan V. K. Sellappan pada 29-12-92;

Y. B. Tuan Syed Abdul Hamid Sagaff pada 31-12-92;

oleh kerana isu yang dibangkitkan adalah berhubung dengan perkara yang sama.

Tuan Yang di-Pertua, dalam tempoh 10 hari dari tarikh pengumuman pengurangan atau penghapusan duti import di buat Kementerian telah mengambil tindakan-tindakan berikut:

- (i) mengenalpasti barang-barang yang terlibat dengan pengurangan atau penghapusan duti import.
- (ii) mengenalpasti pihak-pihak yang terlibat dengan pengurangan atau penghapusan duti import.
- (iii) mengenalpasti kadar penurunan yang wajar dibuat ke atas tiap-tiap barang yang terlibat melalui perundingan dan perbincangan dengan pihak-pihak yang terlibat iaitu pengimport, pengedar, penjual serta persatuan-persatuan mereka. Perbincangan dan perundingan ini dibuat di peringkat negeri dan juga nasional; dan
- (iv) meminta kerjasama peniaga-peniaga yang terlibat menurunkan harga barangan sepadan dengan pengurangan duti import.

Mulai 11-11-92 hingga 14-11-92 Kementerian telah membuat pemeriksaan diseluruh negara dengan tujuan

mengenalpasti tindakbalas para peniaga terhadap keputusan Kerajaan menurunkan ataupun menghapuskan import ke atas barang-barang berkenaan. Dalam pemeriksaan menyeluruh ini Kementerian telah mengenalpasti bahawa:

- (i) peniaga-peniaga telah menaikkan harga barang-barang yang cukai ke atasnya telah dinaikkan seperti rokok dan minuman keras; dan
- (ii) bilangan peniaga yang menurunkan harga barang-barang duti import ke atasnya dikurangkan atau dihapuskan adalah terlalu sedikit.

Tindakan seterusnya yang diambil oleh Kementerian setelah mendapat kerjasama daripada para peniaga ialah dengan mengadakan pemeriksaan terperinci di seluruh negara yang bermula pada 16-11-92 sehingga sekarang. Jumlah premis yang telah diperiksa sehingga 8-1-92 ialah 14,354. Dari jumlah ini seramai 344 peniaga telah diambil tindakan undang-undang kerana melakukan pelbagai kesalahan di bawah undang-undang yang dikuatkuasakan oleh Kementerian.

Nilai rampasan barang-barang yang terlibat bagi kes-kes ini ialah sebanyak RM124,851.46 sen sahaja. Sehingga masa ini hasil yang dicapai daripada tindakan-tindakan di atas ialah sebilangan besar peniaga iaitu kira-kira 85% telah pun menurunkan semula harga barang-barang selaras dengan penurunan atau penghapusan duti import itu.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masa sudah cukup untuk Soalan Jawab Mulut.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 18 hingga 50 adalah diberi di bawah ini.)

BANTUAN PINJAMAN BANK DUNIA BAGI PROJEK KEMENTERIAN PENDIDIKAN

18. Tuan Munisamy a/l Kuppan minta Menteri Kewangan menyatakan:

- (a) berapakah bantuan pinjaman Bank Dunia yang telah diberikan kepada Kerajaan bagi melaksanakan projek pembangunan di bawah Rancangan Malaysia Keenam (RM6); dan
- (b) berapa banyak daripada pinjaman Bank Dunia itu telah diperuntukkan kepada Kementerian Pendidikan, dan apakah projek-projek Kementerian itu yang kini dibiayai, dan apakah projek yang dijangka dilaksanakan bagi lima tahun akan datang melalui pinjaman tersebut.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kewangan (Tuan Mustapa bin Mohamed):

- (a) Sejak tempoh Rancangan Malaysia Keenam (RM6) dilaksanakan, Kerajaan setakat ini hanya telah memperolehi dua pinjaman baru sahaja dari Bank Dunia bernilai \$235 juta dolar Amerika. Projek-projek yang berkenaan adalah seperti berikut:

<i>Projek</i>	<i>Amaun Pinjaman (AS\$ Juta) (Nett)</i>	<i>Tarikh Pinjaman diambil</i>
1. FELCRA	94.00	7/92
2. Education XI Third Primary and Secondary Education	141.00	12/92
	235.00	12/92

- (b) Dari jumlah pinjaman Bank Dunia sebanyak \$235 juta dolar Amerika yang diambil sejak permulaan

RM6, sebanyak 60% ataupun \$141 juta dolar Amerika adalah bagi membiayai projek pendidikan.

Lima projek pendidikan kini sedang dibiayai oleh pinjaman dari Bank Dunia. Projek pendidikan berkenaan adalah:

<i>Projek</i>	<i>Amaun Pinjaman (AS \$ Juta) (Nett)</i>
1. Pendidikan VII Second Industrial Training	35.72
2. Pendidikan VIII First Primary and Secondary Education	111.70
3. Pendidikan IX University Development	48.20
4. Pendidikan X Secondary Primary and Secondary Education	58.80
5. Pendidikan XI Third Primary and Secondary Education	141.00
Jumlah	395.42

Berasaskan perancangan sekarang, Kerajaan akan memperolehi satu lagi pinjaman dari Bank Dunia dalam tahun 1993 bernilai \$107 juta Dolar Amerika untuk membiayai projek Pendidikan XII (Polytechnic Development).

(Soalan No. 19 – Sila lihat jawapan kepada Soalan No. 17).

PLUTONIUM MELALUI SELAT MELAKA

20. Tuan Mohd. Zain bin Haji Mat Daud minta Menteri Pertahanan menyatakan adakah Kerajaan telah dimaklumkan mengenai laluan kapal Akatsuki Maru yang membawa Pluto-

nium yang mampu menghasilkan 150 buah bom nuklear dari Perancis ke Jepun yang akan melalui Selat Melaka:

- adakah maklumat mengenai laluan kapal yang membawa Plutonium tersebut oleh Kerajaan Jepun sendiri atau mana-mana pihak yang terbabit;
- apakah bentuk maklumat tersebut, sama ada permohonan bertulis atau rasmi dari Kerajaan Jepun atau pihak yang terbabit;
- jika ada permohonan secara sah dan rasmi untuk menggunakan Selat Melaka sebagai laluan kapal Akatsuki Maru dan muatan plutoniumnya, adakah Kerajaan telah membuat keputusan sama ada membenarkan atau tidak membenarkan kapal Akatsuki Maru melalui Selat Melaka; dan
- adakah keputusan yang dibuat dibincang bersama dengan negara-negara lain dalam Asia Tenggara (ASEAN).

Menteri Pertahanan (Dato' Seri Haji Mohd. Najib bin Tun Haji Abdul Razak):

- Di atas sebab-sebab keselamatan, kerjasama Jepun tidak dapat memberi maklumat mengenai laluan yang akan dipilih oleh kapal Akatsuki Maru yang membawa bahan plutonium dari Perancis ke Jepun.
- Namun demikian, Kerajaan Jepun secara rasmi telah memberi jaminan kepada kita bahawa langkah-langkah keselamatan yang cukup diambil termasuk menggunakan laluan perairan yang terbuka mengikut 200 batu nautikal dari pantai.
- Memandangkan Selat Melaka ialah satu laluan transit, bantahan tidak boleh dibuat terhadap kapal-kapal yang melaluinya termasuk

kapal Akatsuki Maru. Namun demikian, Kerajaan Malaysia melalui saluran diplomatik telah memaklumkan kepada Kerajaan Jepun akan kebimbangan kita terhadap risiko malapetaka sekiranya kapal tersebut menggunakan perairan Selat Melaka. Kerajaan Jepun mengambil maklum dan memahami akan kedudukan kita mengenai isu ini.

- (d) Malaysia telahpun meminta kerjasama negara-negara jiran seperti Singapura dan Indonesia untuk mendesak Kerajaan Jepun supaya tidak menggunakan perairan Selat Melaka bagi laluan kapal tersebut.

PENGAMBILAN SYARIKAT SWASTA ASING UNTUK MEMBINA DAN MENGENDALI STESYEN LETRIK

21. Tuan V. K. Sellapan minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) apakah nama-nama syarikat swasta dan negaranya yang telah dibenarkan untuk membina dan mengendali stesyen-stesyen tenaga elektrik di Malaysia dan berapakah jumlah yang dimodalkan;
- (b) apakah kriteria yang digunakan untuk memberi kebenaran membina stesyen-stesyen elektrik ini; dan
- (c) apakah kegiatan-kegiatan swasta ini akan bercanggah dengan urusan TNB.

Timbalan Menteri di-Jabatan Perdana Menteri (Dato' Raja Ariffin bin Raja Sulaiman):

- (a) Setakat ini Kerajaan telah mengeluarkan surat tawaran kepada dua buah syarikat

tempatan, iaitu TTL Corporation Berhad dan SIKAP Power Sdn. Bhd. untuk membina dan mengendali stesyen janakuasa. Berdasarkan pengalaman TNB, projek YTL dan projek SIKAP Power akan melibatkan perbelanjaan tidak kurang daripada RM2,000 juta masing-masing.

- (b) Sebelum kebenaran diberi kepada syarikat swasta yang berkenaan, Kerajaan telah menggunakan kriteria-kriteria berikut:
- (i) kebolehan syarikat tersebut dan potensinya, terutama dari segi teknikal dan kewangan untuk menjamin loji janakuasa dapat dibina dalam masa yang ditetapkan;
- (ii) kebolehan rakan kongsi syarikat itu seperti syarikat dari luar negeri. Kemampuan teknikal dan kewangan mereka juga diambil kira bagi memastikan pelaksanaan projek janakuasa ini berjalan dengan baik; dan
- (iii) penyertaan bumiputera di dalam projek-projek tersebut adalah berpatutan.
- (c) Syarikat swasta tidak bercanggah dengan urusan TNB. Malah ia dapat meringankan beban TNB dari segi kos modal terutama dalam keadaan di mana negara memerlukan tenaga elektrik yang ters meningkat. Di samping itu, persaingan yang sihat di antara TNB dan syarikat swasta akan wujud. Persaingan yang sihat ini akan dapat mempertingkatkan lagi efisyensi industri bekalan elektrik di negara ini. Penglibatan syarikat swasta akan dapat meningkatkan mutu perkhidmatan kepada pengguna yang lebih terjamin.

MAS—KADAR MUATAN DAN JENIS KAPALTERBANG ANTARA ASEAN

22. Tuan Saad bin Haji Man minta Menteri Pengangkutan menyatakan apakah Kerajaan tidak bercadang untuk mengadakan rundingan semula bagi mempertingkatkan kadar muatan kapasiti dan jenis kapalterbang yang dikendalikan oleh MAS ke destinasi-destinasi di negara-negara ASEAN yang pada masa kini dari segi 'load factor' dan keizinan mendaratnya adalah merugikan MAS, dan apakah Kerajaan bercadang untuk membenarkan syarikat-syarikat penerbangan di rantau ini seperti GARUDA, Thai Airways dan Singapore Airline untuk menggunakan kapalterbang yang lebih besar dan kebenaran mendarat yang lebih kerap ke destinasi Malaysia.

Timbalan Menteri Pengangkutan (Datin Paduka Hajah Zaleha binti Ismail): Rundingan-rundingan udara sememangnya diadakan dari semasa ke semasa dengan negara-negara asing, termasuk negara-negara ASEAN, bagi membincangkan perkara berkaitan penambahan penerbangan dan penggunaan pesawat lebih besar. Kerajaan sememangnya bersedia membenarkan syarikat-syarikat penerbangan rantau ini menggunakan pesawat yang lebih besar untuk mendarat di Malaysia asalkan kemudahan yang sama juga diberi kepada syarikat negara kita untuk mendarat di negara mereka.

PEMBAYARAN BALIK OLEH KAKITANGAN POS YANG TIDAK BERSALAH TERHADAP CEK-CEK SAHAM DISALAHGUNAKAN

23. Tuan V. K. Sellappan minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan Pos Malaysia telah mengambil tindakan memotong sebahagian gaji kakitangannya untuk

membayar balik sebagai pampasan kepada cek-cek saham di salahgunakan baru-baru ini. Hanya pekerja-pekerja yang terlibat dalam penyelewengan ini perlu dihukum bukan semua kakitangan:

- (a) mengapa Kementerian berpendapat adil tentang tindakan mengutip wang ini daripada kakitangan yang tidak bersalah dalam hal ini; dan
- (b) adakah tindakan ini akan berterusan pada masa hadapan jika penyelewengan seperti ini berlaku.

Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos (Dato' Mohd. Tajol Rosli bin Mohd. Ghazali):

- (a) Pihak pengurusan dan pemimpin Persatuan/Kesatuan Pos Malaysia telah dengan sebulat suara dan penuh ikhlas sanggup bersama-sama memikul beban dan masalah yang dihadapi oleh syarikat dengan menyumbang kepada pembayaran gantirugi kepada pelabur yang terbabit dalam kes penipuan cek MIDFCCS. Dari segi peratusannya, sejumlah 99.56% dari jumlah anggota Pos Malaysia telah bersetuju untuk menyumbang kepada pembayaran balik ini. Sumbangan kakitangan terhadap pembayaran ini adalah dibuat secara sukarela. Tidak ada paksaan atau tindakan akan diambil terhadap sebarang kakitangan yang enggan menyumbang. Pos Malaysia berpendapat bahawa demi untuk menjaga imej, semua anggota terpaksa bertanggungjawab walaupun hanya seorang pekerja yang melakukannya. Sikap ini perlu ditanam dan dikekalkan untuk membuktikan bahawa semua kakitangan Pos Malaysia setia kepada Syarikat sama ada semasa berada di dalam keadaan susah atau senang.

- (b) Pos Malaysia sentiasa mengambil tindakan untuk menanam dan mempertingkatkan nilai-nilai kejujuran dan amanah di kalangan kakitangan, melalui kursus bagi semua peringkat. Segala tindakan sedang juga diambil untuk mempertingkatkan produktiviti dan efficiency kakitangan melalui taklimat, seminar, kaunseling dan juga sesi dialog. Dengan tindakan-tindakan ini adalah diharapkan semua penyelewengan seumpama ini tidak akan berlaku di masa hadapan. Maka persoalan sama ada pemotongan gaji akan dibuat di masa akan datang tidak timbul.

HOSPITAL KERAJAAN— PERLETAKAN JAWATAN DOKTOR DAN JURURAWAT

24. Datuk Ng Peng Hay minta Menteri Kesihatan menyatakan apakah usaha Kementerian untuk mengurangkan perletakan jawatan di kalangan doktor, doktor pakar dan jururawat di hospital-hospital Kerajaan sekarang.

Timbalan Menteri Kesihatan (Dato' Mohamed Farid bin Ariffin): Kementerian Kesihatan sedar mengenai masalah perletakan jawatan di kalangan doktor, doktor pakar dan jururawat daripada Kementerian Kesihatan. Usaha-usaha Kementerian untuk mengurangkan perletakan jawatan doktor dan doktor pakar ialah:

- (i) Meningkatkan Peluang Mengikut Kursus – menyediakan peluang kursus kepakaran di dalam dan luar negeri dengan cara menambahkan biasiswa dan hadiah latihan. Peluang-peluang untuk menghadiri atau mengikuti kursus-kursus jangka pendek, persidangan, seminar dan bengkel di dalam dan di luar negeri juga diberi kepada mereka.

- (ii) Pertambahan Kadar Elaun Pakar – Elaun kepakaran telah dinaikkan melalui Pekeliling Perkhidmatan Bil. 1 Tahun 1990. Kadar elaun sekarang ialah antara RM1,200 hingga RM2,400 sebulan.
- (iii) Menyediakan Pertambahan Peluang Kenaikan Pangkat – Peluang kenaikan pangkat yang lebih luas kepada Pegawai Perubatan terutamanya Pegawai Perubatan Pakar dengan cara menambahkan bilangan jawatan-jawatan pakar.
- (iv) Pembelian Dua Kenaikan Gaji – Bagi pegawai yang lulus kepakaran atau Ijazah Lanjutan akan diberi dua kenaikan gaji.
- (v) Elaun Kritikal – Melalui Sistem Saraan Baru (SSB) Kerajaan telah meluluskan Elaun Kritikal kepada Pegawai Perubatan sebanyak 5% dari gaji hakiki mereka.

Usaha-usaha Kementerian untuk mengurangkan perletakan jawatan di kalangan Jururawat di hospital-hospital sekarang ialah:

- (i) Di bawah Sistem Saraan Baru, Jururawat Terlatih telahpun diberi gred dan tanggagaji diploma. Sebelum Sistem Saraan Baru, Jururawat Terlatih terletak di bawah Kumpulan C dengan Gred dan tanggagaji C07;
- (ii) Di bawah Sistem Saraan Baru, semua kategori Jururawat Terlatih diberi elaun kritikal sebanyak 10% dari gaji diterima semasa;
- (iii) Di bawah Sistem Saraan Baru juga Jururawat Terlatih diberi tambahan 5 hari cuti rehat;
- (iv) Kementerian Kesihatan sebolehnya akan menempatkan Jururawat Terlatih di tempat yang dipohon untuk berdekatan dengan suami/keluarga anggota; dan

(v) Langkah-langkah telah diambil untuk memperkembangkan lagi kerjaya Jururawat Terlatih dengan:

- (a) mengadakan kursus-kursus dalam perkhidmatan untuk menambahkan lagi kemahiran dan pengetahuan dalam bidang kejururawatan; dan
- (b) mengadakan kursus/latihan "Post Basic" bagi tempoh 6 bulan hingga 1 tahun untuk 'Sijil Perbidanan' bagi memperingkatkan pengetahuan Jururawat Terlatih dalam bidang keperbidanan.

SYARIKAT JAMINAN KREDIT

25. Dato' Haji Ahmad bin Haji Abdullah minta Menteri Kewangan menyatakan adakah Syarikat Jaminan Kredit Sdn. Bhd. (CGC) berfungsi atau memainkan peranan untuk melaksanakan dua skim yang dinyatakan ini:

- (a) Skim Pinjaman Khas Persatuan; dan
- (b) Skim Tabung Pinjaman Penjaja dan Peniaga Kecil; dan sehingga akhir tahun 1992 ini berapa juta wang daripada syarikat ini telah diberi pinjaman kepada para peniaga di seluruh Malaysia.

Dato' Seri Anwar bin Ibrahim: Skim Tabung Pinjaman Penjaja dan Peniaga Kecil dan Skim Pinjaman Khas Persatuan diwujudkan untuk membantu peniaga dan penjaja kecil mendapatkan sumber kewangan dengan mudah tanpa memerlukan penjamin dan cagaran.

Skim-skim ini dikendalikan oleh Syarikat Jaminan Kredit Malaysia Berhad dengan kerjasama bank-bank per-

dagangan dan persatuan-persatuan penjaja dan peniaga kecil. Setiap pinjaman yang dikeluarkan adalah dijamin 100% oleh Syarikat Jaminan Kredit.

Sejak dimulakan dalam tahun 1986 sehingga 30 November 1992, sebanyak 21,227 pinjaman telah diluluskan kepada para penjaja dan peniaga kecil di seluruh negara yang melibatkan jumlah wang sebanyak RM49,583 juta. Dari jumlah itu, sebanyak 5,564 pinjaman dengan nilai RM11,072 juta adalah diluluskan di bawah Skim Pinjaman Khas Persatuan, manakala bakinya 15,663 pinjaman dengan nilai RM38,511 juta adalah diluluskan di bawah Skim Tabung Pinjaman Penjaja dan Peniaga Kecil.

PARABOLIC DISC/PENYIARAN PERISTIWA DILI OLEH RTM—TINDAKAN

26. Tuan Isli bin Haji Siput minta Menteri Penerangan menyatakan:

- (a) adakah Yang Berhormat Menteri Penerangan bercadang untuk meluluskan penggunaan 'Parabolic disc'. Jika tidak, apakah tindakan yang akan diambil kepada mereka yang telah memasang alat ini secara haram; dan
- (b) apakah bentuk tindakan yang akan diambil terhadap kakitangan yang terlibat dalam penyiaran Berita D. J. 10 mengenai peristiwa Dili.

Menteri Penerangan (Dato' Mohamed bin Rahmat):

- (a) Kerajaan tidak bercadang meluluskan penggunaan 'Parabolic disc' oleh orang ramai. Tindakan atas orang ramai yang memasang alat tersebut secara haram akan diambil mengikut undang-undang oleh Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos.

- (b) Kementerian ini telah mengambil tindakan secara pentadbiran sepertimana dibenarkan dalam Perintah-perintah Am Kerajaan. Ini merupakan amaran supaya pegawai-pegawai adalah lebih berhati-hati dalam menyiarkan berita-berita luar negeri yang mempunyai hubungan baik dengan Malaysia.

KES PENYAKIT ANJING GILA

27. Puan Hajah Rosnah binti Haji Mohd. Salleh minta Menteri Kesihatan menyatakan:

- (a) berapa kes penyakit anjing gila terjadi di seluruh negara dalam tahun 1992;
- (b) berapakah kes meninggal dunia; dan
- (c) adakah benar anjing-anjing ini datang dari negara jiran terutama negeri-negeri di Utara Malaysia.

Tuan Mohamed Farid bin Ariffin:
Untuk makluman Yang Berhormat,

- (a) dalam tahun 1992 hanya 1 kes yang disyaki penyakit anjing gila terjadi di Malaysia.
- (b) satu kes tersebut yang disyaki penyakit rabies telah meninggal dunia.
- (c) mengikut siasatan Jabatan Haiwan anjing-anjing tersebut disyaki datang daripada negara jiran di Utara Malaysia, walau bagaimanapun tiada bukti yang lengkap diperolehi.

KESELAMATAN LORI MEMBAWA GAS (LPG)

28. Puan Hajah Asmah binti Haji Ismail minta Menteri Pengangkutan menyatakan berhubung dengan

keselamatan lori tangki yang membawa LPG:

- (a) adakah pihak Kementerian sedar akan bahayanya lori tangki gas ini jika ia meletup di dalam keadaan jalan raya yang sesak dengan kenderaan dan juga manusia khususnya dalam bandaraya Kuala Lumpur.
- (b) adakah lori-lori ini ditentukan mesti membuat pemeriksaan tiap-tiap tahun agar jangan ada apa-apa kebocoran dan juga keselamatan tertentu yang dikhendaki oleh pihak Kerajaan; dan
- (c) adakah lori-lori ini mempunyai insurans yang meliputi semua aspek keselamatan harta awam dan nyawa.

Menteri Pengangkutan (Dato' Seri Dr. Ling Liong Sik):

- (a) Kementerian Pengangkutan menyedari bahawa LPG (Liquified Petroleum Gas) adalah satu bahan merbahaya dan oleh itu pengusaha lori perlulah memastikan lori tangki LPG menepati kehendak-kehendak dari segi keselamatan supaya bahan gas ini diangkut atas jalan raya dalam keadaan selamat dan terkawal.
- (b) semua kenderaan perdagangan termasuk lori tangki LPG dikhendaki menjalani pemeriksaan di Jabatan Pengangkutan Jalan setiap 6 bulan sekali. Di samping itu, tangki LPG dikhendaki diperiksa oleh Jabatan Kilang dan Jentera (JKJ) setiap 15 bulan sekali.
- (c) di bawah Akta Pengangkutan Jalan 1987, semua kenderaan motor yang digunakan di jalan raya adalah diwajibkan mengambil perlindungan insurans, sekurang-kurangnya bagi risiko pihak ketiga dengan tujuan memberi perlindungan kepada kepentingan awam.

KEBENARAN MELAWAT TAHANAN 'REMAND'

29. Dato' Azumu bin Tak minta Menteri Dalam Negeri menyatakan dengan adanya persetujuan Ketua Polis Negara membenarkan Ahli-ahli Lions Club melawat pesalah-pesalah dan orang-orang di dalam tahanan 'remand' di balai-balai Polis, tidakkah Kerajaan bolch membenarkan agar Ahli-ahli Jemaah Kebangsaan, Jaksa-jaksa Pendamai Malaysia juga dibenarkan berbuat demikian.

Timbalan Menteri Dalam Negeri (Dato' Megat Junid bin Megat Ayob): Kementerian Dalam Negeri sedang membuat kajian untuk mewujudkan satu Lembaga Pelawat Lokap Polis (Board of Visitors for Police Lock-Ups). Sekiranya cadangan ini dapat dilaksanakan, maka pertimbangan sewajarnya akan diberi kepada badan-badan sukarela yang sah, ahli-ahli Jemaah Kebangsaan dan Jaksa-jaksa Pendamai Malaysia untuk menjadi ahli Lembaga Pelawat Lokap Polis berkenaan.

KELULUSAN PENSWASTAAN PROJEK PADANG GOLF BUKIT KIARA

30. Tuan Mohd. Zain bin Haji Mat Daud minta Perdana Menteri menyatakan mengapakah Kerajaan meluluskan penswastan projek padang golf Bukit Kiara tanpa melalui proses tender tersebut:

- (a) ada laporan yang menyatakan tanah tersebut dibeli oleh Kerajaan pada mulanya untuk projek perumahan awam, mengapakah projek perumahan awam tidak dilaksanakan di Bukit Kiara;
- (b) adakah penswastan projek padang golf di Bukit Kiara memberi keuntungan pada rakyat; dan

- (c) ada laporan menyatakan harga untuk tanah tersebut dibayar dengan harga yang rendah berbanding dengan harga pasaran, berapakah harga tanah tersebut bagi satu ekar yang dikenakan oleh Kerajaan kepada syarikat yang mendapat projek tersebut.

Tuan Douglas Uggah Embas: Kerajaan meluluskan penswastan projek padang golf di Bukit Kiara kepada Syarikat Solarvest Sdn. Bhd. setelah pihak Kerajaan menghubungi beberapa pemaju padang golf untuk menawarkan projek ini. Walau bagaimanapun, memandang projek ini memerlukan pelaburan awal yang sangat tinggi, cuma dua pemaju sahaja yang berminat dan setelah penilaian dibuat, Syarikat Solarvest Sdn. Bhd. telah dipilih berdasarkan kemampuan kewangan dan kesungguhan mereka menyediakan cadangan pembangunan yang komprehensif.

- (a) Kerajaan mengambil balik tanah seluas 1,514 ekar di Bukit Kiara pada tahun 1975 untuk tujuan rancangan perumahan, projek rekreasi dan Pusara Negara. Walau bagaimanapun, kegunaan tanah tersebut sentiasa dikaji semula mengikut keperluan semasa dan juga kesesuaian tanah. Pembangunan perumahan aam terutama rumah kos rendah adalah tidak sesuai dengan keadaan fizikal tanah di Bukit Kiara yang berbukit-bukit. Tambahan pula kawasan Bukit Kiara adalah merupakan 'green belt'. Oleh itu, satu bentuk pembangunan rekreasi seperti padang golf yang dapat mengekalkan kehijauan kawasan tersebut adalah yang paling sesuai.
- (b) Pebinaan padang golf ini dapat memberi kemudahan rekreasi kepada orang awam dan juga

mempunyai kebaikan-kebaikan seperti berikut:

- (i) membuka peluang pekerjaan kepada penduduk Kuala Lumpur;
 - (ii) mempertingkatkan imej ibukota negara;
 - (iii) m e m p e r t i n g k a t k a n keindahan alam sekitar;
 - (iv) menambahkan lagi kawasan hijau di Kuala Lumpur.
- (c) Bayaran nilai tanah yang dibayar oleh pemaju iaitu sebanyak RM56,725 seekar adalah sama dengan nilai premium yang dikenakan oleh Pejabat Tanah dan Galian, Wilayah Persekutuan kepada DBKL. Nilai ini adalah berpatutan kerana pemaju terpaksa menyediakan pelaburan awal yang tinggi untuk projek ini. Untuk pembangunan padang golf sahaja, pemaju terpaksa membelanjakan lebih kurang RM170 juta. Pemaju juga tidak dibenarkan menggunakan bayaran keahlian yang dipungut sehingga 18 lubang disiapkan. Dalam melaksanakan projek ini, Kerajaan juga tidak perlu mengeluarkan sebarang perbelanjaan sebaliknya selepas tempoh pajakan berakhir, Kerajaan akan mendapatkan kembali tanah dalam bentuk padang golf yang bermutu tinggi.

PELABUR MALAYSIA MELABUR DI LATIN AMERIKA

31. Tuan Michael Bong Thiam Joon minta Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri menyatakan berapakah ramai pelabur-pelabur dari negara ini sudah melabur di Latin Amerika khasnya negara Chile, dan adakah usaha bersama di antara Chile dan Malaysia untuk menguatkan lagi perdagangan antara kedua-dua negara ini.

Menteri Perdagangan Antarabangsa dan Industri (Dato' Seri Rafidah Aziz):
Pada masa ini terdapat 3 buah syarikat tempatan yang akan melabur di Chile, iaitu seperti Syarikat Malaysian Mining Corporation (MMC), Huges Group (M) dan anak syarikat kepunyaan Malaysian South-south Association (MASSA).

Di samping itu, terdapat juga beberapa syarikat lain seperti MCC Marketing Sdn. Bhd., YTL Corporation dan Country Heights, United Plantation, FELDA dan Sapura Holdings Sdn. Bhd. yang telah melabur di negara-negara Latin Amerika yang lain. Di antara bidang-bidang pelaburan yang diterokai termasuklah sektor perlombongan, pembinaan, hartanah, perladangan, pelancungan dan juga perhotelan.

Di masa yang lalu syarikat-syarikat tempatan sememangnya mengambil sikap berhati-hati untuk melabur di negara-negara Latin Amerika kerana persepsi mereka terhadap risiko pelaburan yang tinggi. Walau bagaimanapun, berikutan perubahan kepada sektor ekonomi negara-negara ini dan juga berikutan dengan lawatan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri ke beberapa negara Latin Amerika pada tahun 1991, ianya telah membuka kesedaran syarikat tempatan mengenai potensi pelaburan dan perdagangan di negara-negara Latin Amerika. Perjanjian Jaminan Pelaburan (IGA) dengan negara Chile yang telah ditandatangani baru-baru ini dan Perjanjian Perdagangan Dua Hala, Perjanjian Ekonomi, Saintifik dan Teknikal serta Perjanjian Kemudahan Pembayaran (Bilateral Payment Arrangement) adalah di antara beberapa langkah Kerajaan Malaysia yang telah dilaksanakan untuk meningkatkan pelaburan dan perdagangan dua hala. Perkembangan tersebut diharapkan akan dapat menyumbang bukan sahaja kepada keupayaan syarikat-syarikat tempatan menerokai pasaran Chile dan juga sebagai

'stepping stone', dengan izin, untuk menembusi pasaran di negara-negara Latin Amerika yang lain.

PENHIJRAHAN BELIA KE BANDAR—LANGKAH MENYUSUN PROGRAM DI LUAR BANDAR

32. Puan Hajah Rahaiah binti Baهران minta Menteri Belia dan Sukan menyatakan adakah Kementerian bercadang untuk menyusun satu program bagi mengurangkan perpindahan/penghijrahan belia/beliawanis dari luar bandar ke bandar kerana didapati kampung-kampung kini sudah ketandusan tenaga muda dan berwibawa untuk meneruskan ciri-ciri kehidupan yang mempunyai nilai-nilai tertentu yang harus dikekalkan.

Menteri Belia dan Sukan (Tuan Haji Annuar bin Musa): Perpindahan dan penghijrahan belia dari desa ke bandar merupakan satu fenomena biasa di negara yang pesat membangun seperti Malaysia. Peluang pekerjaan dan perniagaan yang banyak terdapat di pusat-pusat giat membangun terutama di bandar-bandar utama menjadi faktor penarik kepada belia lepasan sekolah untuk ke bandar.

Walaupun begitu, Kerajaan sedia mengambil langkah positif dengan menggalakkan pengwujudan kawasan perindustrian baru di kawasan luar bandar dengan menawarkan insentif yang menarik kepada pelabur.

Pihak Kementerian Belia dan Sukan pula akan berusaha untuk menggalakkan belia-belie di desa menceburkan diri di bidang perusahaan yang berasaskan pertanian dan lain-lain bahan mentah setempat termasuk menggalakkan projek "agro" dan "eco-tourism". Ini dilaksanakan melalui pembinaan Bengkel Teknologi Desa, penggalakan belia

berniaga melalui Tabung Usahawan dan peluang latihan setempat di bawah Latihan Sambil Bekerja.

Usaha untuk memperkukuhkan lagi organisasi belia di peringkat kampung akan dilaksanakan supaya ianya menjadi satu daya tarikan kepada belia untuk tidak berhijrah ke kota. Kemudahan-kemudahan bersukan dan berekreasi di kampung atau mukim akan ditambah dan dipertingkatkan dari masa ke semasa bergantung kepada keupayaan Kerajaan.

PENCAPAIAN TAHAP PENDIDIKAN KOKURIKULUM

33. Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah minta Menteri Pendidikan menyatakan adakah tahap pendidikan kokurikulum tercapai terutama di sekolah-sekolah menengah selaras dengan kehendak Falsafah Pendidikan Negara:

- (a) adakah Kementerian ini sedar bahawa kegiatan kokurikulum masa kini semakin kurang diminati oleh para pelajar; dan
- (b) kenapa ini boleh berlaku, adakah peruntukan kokurikulum di sekolah-sekolah tidak diberikan sebagai peruntukan khas.

Dr Fong Chan Onn: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat,

- (a) kegiatan kokurikulum di sekolah-sekolah adalah pelengkap kepada pendidikan kurikulum dalam usaha melahirkan generasi Malaysia yang seimbang dari segi intelek, emosi, jasmani dan rohani sebagaimana yang disarankan oleh Falsafah Pendidikan Negara.

Kegiatan kokurikulum adalah diwajibkan kepada setiap pelajar. Mereka dikehendaki terlibat dalam aktiviti-aktiviti sukan, pasukan beruniform dan persatuan atau kelab. Lazimnya, pelajar akan memilih aktiviti-

aktiviti yang mereka minati. Oleh itu, soal kurang minat tidak timbul.

- (b) peruntukan masa khas diberi kepada pelajar-pelajar untuk bergiat dalam aktiviti kokurikulum yang lazimnya dijalankan sebelum atau selepas waktu belajar.

KEBOCORAN SOALAN PEPERIKSAAN SRP

34. Puan Hajah Rosnah binti Haji Mohd. Salleh minta Menteri Pendidikan menyatakan:

- (a) adakah kemungkinan kebocoran soal-an peperiksaan SRP baru-baru ini terjadi disebabkan 'orang-orang dalam';
- (b) di manakah soal-an-soal-an ini disimpan setelah dicetak;
- (c) berapa lamakah mengambil masa mencetak satu-satu jenis kertas soal-an.

Dr Fong Chan Onn: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, soal-an ini telah dijawab sekaligus bersama-sama dengan soal-an No.16 dalam Aturan Mesyuarat Harian Dewan Negara iaitu soal-an daripada Yang Berhormat Senator Syed Abdul Hamid Sagaff pada 16hb Disember, 1992.

MTUC MEMBURUKKAN KERAJAAN MALAYSIA DI LUAR NEGERI

35. Tuan Haji Wan Hamid Edruce bin Tuanku Haji Mohamad minta Menteri Sumber Manusia menyatakan sama ada pegawai MTUC masih menjalankan kegiatan memburukkan Kerajaan Malaysia di luar negeri disebabkan Dasar Buruh Kerajaan Malaysia yang stabil dapat memakmurkan negeri melalui proses perindustrian.

Menteri Sumber Manusia (Dato' Lim Ah Lek): MTUC telah lama bersubahat dengan kesatuan-kesatuan sekerja antarabangsa, terutamanya International Metalworkers Federation (IMF) dan International Confederation of Free Trade Unions (ICFTU), dengan memberi maklumat-maklumat yang dijadikan isu untuk mengutuk dasar-dasar buruh Kerajaan Malaysia di luar negeri. IMF pula menggunakan isu-isu ini pada bulan April baru lalu sebagai ugutan untuk menghalang penyertaan Malaysia di Pertubuhan Buruh Antarabangsa (ILO) dan untuk mengutuk Kerajaan semasa persidangan ILO pada bulan Jun tahun ini. ICFTU baru-baru ini menyusul melalui surat kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri mengutuk Dasar Buruh Malaysia dan diikuti oleh lawatan Setiausaha Agungnya ke Malaysia untuk memberi sokongan moral kepada MTUC yang sedang membuat persiapan untuk menentang Kerajaan dalam Persidangan ILO pada tahun 1993, mengenai isu "Kebebasan Untuk Menubuh Persatuan" sebagai tema persidangan. Ini membuktikan MTUC masih bersubahat dengan kesatuan sekerja antarabangsa ini. Kerajaan akan sentiasa mengesan dan mengawasi pergerakan pemimpin-pemimpin kesatuan sekerja.

MEMPERBAIKI LEBUHRAYA KUALA LUMPUR-KARAK

36. Puan Hajah Asmah binti Haji Ismail minta Menteri Kerja Raya menyatakan berhubung dengan Lebuhraya Karak-Kuala Lumpur:

- (a) adalah difahamkan iaitu tawaran akan dipanggil untuk memperbaiki jambatan sempit di Km 95 - di Sungai Jambu Rias dan Sungai Karak Km 82; apakah perkembangan mengenai kedua-dua projek tersebut buat masa ini;
- (b) apakah perkembangan berhubung dengan cadangan hendak membesarkan jalan raya di Plaza

Tol Bentong ke Kuala Lumpur supaya menjadi dua laluan sehalu; dan

- (c) berhubung dengan Lebuhraya dari Bentong ke Kuala Lumpur yang mana tak putus-putus diperbaiki sepanjang tahun, berapakah pungutan hasil tol di Bentong dan di Gombak ini setahun; berapakah perbelanjaan membaiki jalan ini setahun dan adakah mencukupi.

Datuk Peter Tinggom anak Kamarau:

- (a) Tawaran bagi jambatan Sungai Jambu Rias di Km 95 telah diterima dan kerja-kerja memperbaiki jambatan ini sedang dilaksanakan. Bagi projek memperbaiki jambatan Sungai Karak di Km 82, ianya sedang di peringkat rekabentuk. Skop projek ini melibatkan pelebaran dan meninggikan paras jalan raya yang berkenaan dan melebarkan jambatan-jabatan sempit.
- (b) Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, cadangan untuk menaikkan taraf Lebuhraya Kuala Lumpur-Karak daripada dua lorong kepada empat lorong, iaitu dua lorong sehalu, akan dijalankan secara penswastan. Tender penswastan projek ini telah dipanggil dan penilaian tender berkenaan adalah di peringkat akhir.
- (c) Hasil pungutan tol bagi tahun 1991 adalah sebanyak RM9.25 juta berbanding dengan kos perbelanjaan untuk memperbaiki Lebuhraya ini, iaitu sebanyak RM13.6 juta. Ini jelas menunjukkan bahawa hasil pungutan tol adalah tidak mencukupi untuk menjalankan kerja-kerja penyelenggaraan Lebuhraya ini.

PERLANTIKAN JP SEBAGAI PESURUHJAYA SUMPANH ATAU MAJISTRET KELAS DUA

37. Dato' Azumu bin Tak minta Menteri Undang-undang menyatakan sama ada penerima-penerima tauliah JP bagi tiap-tiap negeri boleh dilantik sebagai Pesuruhjaya Sumpah dan/atau Majistret Kelas Kedua.

Menteri di-Jabatan Perdana Menteri dan Menteri Undang-undang (Dato' Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar): Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, di bawah seksyen 99 Akta Mahkamah Rendah 1948, penerima-penerima tauliah Jaksa Pendamai boleh menjalankan kuasa-kuasa yang tidak melebihi kuasa-kuasa Majistret Kelas Kedua sebagaimana diperuntukkan oleh undang-undang bertulis. Buat masa ini tidak ada undang-undang bertulis yang memperuntukkan kuasa-kuasa sedemikian.

Di bawah seksyen 79 Akta Mahkamah Rendah 1948, Yang di-Pertuan Agong atau Pihak Berkuasa Negeri boleh melantik mana-mana orang yang sesuai dan patut untuk menjadi Majistret Kelas Kedua. Penerima-penerima tauliah Jaksa Pendamai bolehlah dipertimbangkan untuk dilantik sebagai Majistret Kelas Kedua sekiranya ada keperluan.

Di bawah seksyen 11 Akta Mahkamah Kehakiman 1964, Ketua Hakim Negara boleh melantik mana-mana Pendaftar atau mana-mana orang untuk menjadi Pesuruhjaya Sumpah. Penerima-penerima tauliah Jaksa Pendamai bolehlah dipertimbangkan untuk dilantik sebagai Pesuruhjaya Sumpah sekiranya permohonan dikemukakan kepada pihak yang berkenaan

MENAIKKAN HAD UMUR HUKUMAN SEBAT

38. Tuan Saidin bin Mohamad minta Menteri Undang-undang menyatakan adakah umur pesalah muda yang dijatuhkan hukuman sebat akan dinaikkan had umur daripada 10 tahun kepada 15 tahun tidak lebih 21 tahun kerana hukuman bagi kanak-kanak Islam tidak sembahyang dibolehkan hukuman pukul secara ringan manakala ia meninggalkan sembahyang.

Dato' Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar: Di bawah Kanun Prosedur Jenayah FMS Cap.6, pesalah muda lelaki 'youthful offenders' yang disabit melakukan sebarang kesalahan yang boleh dihukum dengan denda atau pemenjaraan boleh dikenakan hukuman sebat sebagai hukuman alternatif kepada denda dan pemenjaraan. Pesalah muda 'youthful offenders' dalam konteks ini ialah seorang yang berumur lebih daripada sepuluh tahun tetapi kurang daripada 16 tahun.

Kerajaan pada ketika ini tidak bercadang untuk mengubah takrif umur 'pesalah muda' seperti yang termaktub dalam Kanun Prosedur Jenayah.

PENDIDIKAN PRA-SEKOLAH

39. Puan Hajah Habidah binti Jusoh @ Yusof minta Menteri Pembangunan Luar Bandar menyatakan:

- (a) apakah kesudahan kelas-kelas Tadika yang berada di seluruh negara yang ditubuhkan oleh berbagai-bagai agensi ataupun pertubuhan-pertubuhan itu;
- (b) tidakkah boleh disatukan di bawah satu agensi dan mengambil kira kelas-kelas yang ditubuhkan itu dikendalikan oleh agensi tersebut; dan
- (c) bilakah hendak disatukan.

Timbalan Menteri Pembangunan Luar Bandar (Tuan Mohd.Yasin bin Kamari):

- (a) Kerajaan telah memutuskan supaya kelas-kelas pendidikan pra-sekolah dalam sektor awam dikendalikan oleh Kementerian Pembangunan Luar Bandar dan Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat. Walau bagaimanapun, Kementerian Pendidikan akan terus mentadbir kelas-kelas yang sedia ada di bawah kendaliannya. Dengan keputusan itu, dua agensi utama yang mengendalikan pendidikan pra-sekolah iaitu Kementerian Pembangunan Luar Bandar akan bertanggungjawab bagi Taman Bimbingan Kanak-kanak yang ditubuhkan di luar bandar dan Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat bagi yang ditubuhkan di bandar.
- (b) Sebelum 1992 Kementerian Pembangunan Luar Bandar telah mengambil inisiatif untuk menyatukan pentadbiran aktiviti Taman Bimbingan Kanak-kanak yang ditubuhkan oleh pelbagai agensi di bawahnya dengan meletakkan tanggungjawab mengendalikan aktiviti tersebut kepada Bahagian Kemajuan Masyarakat (KEMAS). Dalam hal ini, KEMAS telah dan akan mengambilalih kelas Taman Bimbingan Kanak-kanak yang sebelumnya dikendalikan oleh agensi-agensi yang berkenaan iaitu 61 yang dikendalikan oleh Jabatan Hal Ehwal Orang Asli, 63 oleh RISDA dan 545 oleh FELDA. KEMAS juga diminta mengambilalih kelas Taman Bimbingan Kanak-kanak yang sedang dikendalikan oleh FELCRA.

Di samping itu, KEMAS juga telah mengambil-alih sejumlah kelas Taman Bimbingan Kanak-kanak yang sebelumnya dikendalikan oleh Angkatan Tentera Malaysia.

- (c) Usaha untuk mentadbir kelas Taman Bimbingan Kanak-kanak oleh dua Kementerian iaitu Kementerian Pembangunan Luar Bandar dan Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat berasaskan ketetapan itu telah mula dirancang dan akan dilaksanakan pada tahun 1993.

PROGRAM USAHAWAN MUDA DI SEKOLAH MENENGAH

40. Dato' William Chek Lin Kwai minta Menteri Pendidikan menyatakan:

- (a) setakat manakah Program Usahawan Muda yang diperkenalkan di sekolah-sekolah menengah sejak tahun 1989 telah berjaya mencapai matlamatnya;
- (b) adakah Kementerian bercadang memperluaskan program tersebut ke semua sekolah-sekolah menengah di seluruh negara. Jika tidak, apakah sebabnya; dan
- (c) apakah kriteria-kriteria yang digunakan oleh pihak Kementerian dalam memilih sekolah-sekolah menengah untuk menyertai program tersebut.

Dr. Fong Chan Onn: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat,

- (a) tujuan Program Usahawan Muda atau Remaja adalah untuk mendedahkan kepada pelajar-pelajar di sekolah menengah mengenai budaya perniagaan dan bagaimana syarikat perniagaan beroperasi dari awal penubuhannya hingga ke pembubarannya. Program ini

dijalankan sebagai satu kegiatan dalam gerak kerja kokurikulum di sekolah-sekolah yang memulakan program ini sejak tahun 1989, khasnya di Lembah Kelang dan Pulau Pinang.

Secara amnya matlamat dari skop 'pendidikan' adalah tercapai tetapi sama ada mereka akan tertarik dengan bidang perniagaan dan ingin mencebur diri sebagai pengusaha adalah sukar ditentukan kerana itu terpulang kepada minat individu. Walau bagaimanapun, hasrat kita adalah untuk melihat mereka tertarik untuk menjadi usahawan pada satu masa nanti.

- (b) Kementerian Pendidikan memang berhasrat untuk melihat program ini berkembang dengan meluas dan kalau boleh ke semua sekolah-sekolah menengah dalam negara kita. Tetapi hal ini dirasakan sukar kerana:
- (i) Program Keusahawanan ini adalah satu daripada gerak kerja dalam kegiatan kokurikulum di sekolah, yakni kegiatan ini adalah merupakan satu daripada banyak pilihan yang pelajar-pelajar boleh pilih untuk bergiat-tidak ada paksaan.
- (ii) Program Keusahawanan ini ditaja sepenuhnya oleh syarikat-syarikat swasta, contohnya, Motorola menaja S.M. Seaport, Petaling Jaya, dan Texas Instruments menaja S.M. Raja Ali, Jalan Ipoh. Jika tidak ada syarikat yang hendak menaja mana-mana sekolah, maka sekolah itu tidaklah dapat hendak menjalankan program ini.
- (c) Tidak ada kriteria yang ketat dalam memilih mana-mana sekolah untuk menyertai program ini. Buat masa ini (masa

percubaan), syarikat-syarikat yang terlibat dalam penajaan program ini memberi cadangan kepada Bahagian Sekolah, Kementerian Pendidikan untuk menaja sekolah-sekolah yang biasanya terdekat dengan premis mereka. Atas kebenaran Bahagian Sekolah, syarikat-syarikat penaja boleh memulakan penajaan program ini.

PEGUAM MEMILIH KES-KES PERBICARAAN

41. Tuan Ghazali bin Haji Embong minta Menteri Undang-undang menyatakan apakah tindakan Kerajaan ke atas peguam yang memilih kes-kes yang mana peguam terbabit dikatakan lebih menumpukan kepada kes Sivil dan urusan perundangan lain yang menguntungkan mereka dari segi kewangan. Perbuatan sedemikian juga menyebabkan orang ramai tidak puas hati dan boleh menjejaskan kewibawaan peguam kerana mengutamakan kepentingan peribadi dari masyarakat.

Dato' Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar: Di bawah kaedah-kaedah Akta Profesion guaman (Amalan dan Etika) 1978, dengan izin, Practise and Etiquette Rule 1978 memperuntukan bahawa peguamcara dan peguambela tidak boleh dipaksa menjadi penasihat atau peguam kepada mana-mana orang. Oleh itu, seseorang peguam boleh memilih mana-mana kes-kes untuk dikendalikannya mengikut keadaan dan kepakarannya. Dengan itu, tiada peruntukan di bawah Akta Profesion Guaman 1976 yang membolehkan Kerajaan mengambil tindakan ke atas peguam yang memilih kes untuk dikendalikan.

KHIDMAT GURU-GURU SANDARAN

42. Tuan Haji Syed Abdul Hamid Sagaff minta Menteri Pendidikan menyatakan jumlah guru-guru sandaran

di seluruh Malaysia yang masih berkhidmat sehingga Disember, 1992 dan sama ada mereka ini diberi keutamaan untuk memasuki maktab-maktab perguruan sekiranya mempunyai cukup syarat.

Dr Fong Chan Onn: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, jumlah guru sandaran yang masih berkhidmat di seluruh negara sehingga 1hb Disember 1992 ialah seramai 18,815, iaitu 14,276 orang di Sekolah Rendah dan 4,539 orang di Sekolah Menengah.

Guru-guru sandaran yang memenuhi syarat-syarat pengambilan seperti yang diiklankan, adalah layak untuk memohon memasuki maktab-maktab perguruan. Permohonan mereka akan diproses seperti biasa.

KEROSAKAN JALAN DARI JALAN TAMAN TUN DR. ISMAIL HINGGA SIMPANG JALAN KEPONG-SUNGAI BULOH

43. Datuk David Yeoh Eng Hock minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) adakah Kerajaan sedar keadaan jalan yang sangat buruk, bukan hanya sempit tetapi juga berlubang-lubang pada sebatang jalan panjangnya kira-kira 5.5 kilometer bermula dari Taman Tun Dr. Ismail, Selangor, sehingga ke simpang Jalan Kepong-Sungai Buloh, yang tidak langsung dipedulikan; dan
- (b) tidakkah Kerajaan bersedia membaiki jalan tersebut yang dikira sangat penting memandangkan pembangunan pesat di sekitarnya dan juga banyaknya berlaku kemalangan jalan raya di kawasan itu.

Datuk Peter Tinggom anak Kamarau:

- (a) Pihak Kerajaan sentiasa sedar tentang keadaan jalan yang kurang memuaskan bagi sebahagian Jalan

Damansara dari Taman Tun Dr. Ismail hingga ke Jalan Selangor. Dengan itu, pihak DBKL sentiasa menjalankan kerja-kerja penyelenggaraan jalan dalam bentuk "First-Aid" dari masa ke semasa.

- (b) Pihak DBKL telah membuat cadangan untuk melebar dan memperbaiki jalan ini kepada jalan berkembar dua lorong dengan pembinaan longkang di tepi jalan, siarkaki serta lampu jalan yang baru. Anggaran kos cadangan ini adalah lebih kurang RM22 juta dan pihak DBKL telah memohon peruntukan daripada Kerajaan Persekutuan di bawah Rancangan Malaysia Keenam dan permohonan ini masih lagi di dalam pertimbangan.

PROJEK PERUMAHAN TERBENGKALAI

44. Datuk Haji Azman Atar bin Othman minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan berhubung dengan langkah-langkah yang telah diambil terhadap projek perumahan terbengkalai:

- (a) jumlah pemaju yang telah didakwa kerana penipuan dan kesalahan-kesalahan sebagai pemaju yang sengaja ingin mengambil kesempatan terhadap pembeli-pembeli rumah; dan
- (b) jumlah projek perumahan tergendala yang telah dapat dipulihkan dan sebaliknya yang masih belum dipulihkan sehingga kini dan berikan sebab-sebabnya.

Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Dato' Dr Ting Chew Peh):

- (a) Tidak ada peruntukan di dalam Akta Pemaju Perumahan (Kawalan dan Pelesenan) 1966 dan pindaannya 1988 yang

membolehkan Kementerian mendakwa pemaju kerana projek terbengkalai. Ini ialah kerana isu projek perumahan terbengkalai sebenarnya adalah isu pemungkiran kontrak, 'breach of contract' di mana pembeli berhak mendapatkan bayaran ganti rugi melalui proses mahkamah.

- (b) Sehingga bulan Jun 1992, sebanyak 173 projek perumahan terbengkalai telah dapat dipulihkan dan 148 projek lagi masih terbengkalai. Bagi projek-projek yang belum dipulihkan kedudukannya adalah seperti berikut:

45 projek sedang dalam pembinaan,

58 projek sedia untuk dipulihkan,

43 projek masih dalam kajian kemungkinan, dan

2 projek baru dikenalpasti.

Dari pengalaman Kementerian, kebanyakan projek ini berkemungkinan besar dapat dipulihkan kecuali jika terdapat faktor-faktor yang timbul seperti berikut:

- (i) projek tidak berdaya maju;
- (ii) pemaju tidak berjaya mendapatkan pinjaman kewangan dari mana-mana institusi kewangan;
- (iii) berlaku pertikaian di antara tuan tanah, pemaju, bank pembiaya, kreditor dan pembeli yang tidak mahu bertolak-ansur dan berkeras dalam menyelesaikan masalah yang timbul. Dalam kes ini, penyelesaian hanya boleh diputuskan oleh mahkamah.

PASARAN SAHAM TIDAK BERSIFAT PERJUDIAN

45. Tuan Mohd. Zain bin Haji Mat Daud minta Menteri Kewangan menyatakan apakah langkah-langkah yang telah dibuat oleh Kerajaan untuk memastikan pasaran saham dan urusan yang berkaitan dengan pasaran saham tidak bersifat kasino.

Tuan Mustapa bin Mohamed: Untuk makluman Yang Berhormat, tujuan pasaran saham diwujudkan adalah untuk menggalakkan pertumbuhan dan perkembangan pasaran modal di negara ini bagi membantu mempertingkatkan perniagaan dan seterusnya meningkatkan aktiviti ekonomi negara. Oleh itu, pasaran saham diwujudkan bukan bertujuan untuk menggalakkan perjudian dan ia tidak wajar disamakan dengan kasino.

Memang tidak dinafikan bahawa terdapat kegiatan-kegiatan spekulasi dalam urusan-urusan di pasaran saham, tetapi ianya tidak bererti pasaran saham mempunyai sifat kasino. Unsur-unsur spekulasi yang terdapat di pasaran saham adalah perlu untuk mengujudkan kecairan di pasaran dan memastikan urusaniaga dapat dilakukan secara berterusan.

Walau bagaimanapun, spekulasi berlebihan yang membawa kepada manipulasi perlu diawasi. Untuk itu, langkah-langkah sewajarnya bagi mengawasi kegiatan seumpama ini telah pun digariskan di dalam Peraturan-peraturan Bursa Saham Kuala Lumpur (BSKL) dan di Akta Perindustrian Sekuriti 1983.

Bagi memantapkan lagi pengawalan urusan di pasaran saham, satu Akta telah pun diluluskan oleh Parlimen baru-baru ini yang dikenali sebagai Akta Suruhanjaya Sekuriti 1992. Dengan penguatkuasaan Akta ini, pengesanan kegiatan-kegiatan yang tidak sihat di pasaran akan dapat dilakukan dengan lebih berkesan lagi.

Di samping itu, BSKL sendiri melalui unit pengawasannya (AWAS) sentiasa mengawasi pergerakan perdagangan harian di pasaran dan akan membuat tindakan susulan yang sewajarnya jika terdapat urusaniaga-urusaniaga yang meragukan.

PERTUBUHAN POLITIK MELATIH KADER-KADER

46. Tuan Saidin bin Mohamad minta Menteri Dalam Negeri menyatakan adakah Kerajaan sentiasa mengawasi pertumbuhan-pertumbuhan politik yang sedang dan telah mengatur strategi politik jangka panjang dalam mengambil alih pemerintahan dengan melatih kader-kader dalam negara selama beberapa tahun dan kemudian dihantar keluar negara beberapa tahun lagi bagi menerima pengajaran-pengajaran yang melayakan mereka menjadi orang yang berpengaruh dan membuat tindakan ke arah peralihan pemerintahan.

Dato' Megat Junid bin Megat Ayob: Kerajaan sentiasa mengawasi setiap kegiatan pertumbuhan-pertumbuhan politik tempatan sama ada di dalam negeri mahu pun di luar negara. Memang tidak dinafikan ada di antara pertumbuhan-pertumbuhan ini yang telah dan sedang mengatur berbagai strategi jangka panjang demi kepentingan politik mereka, termasuklah melatih kader-kader yang disebutkan itu. Sebagai sebuah negara yang mengamalkan sistem demokrasi, pertumbuhan-pertumbuhan politik ini bebas menjalankan kegiatan masing-masing selagi tidak bercanggah dengan Perlembagaan dan undang-undang di negara ini. Setakat ini kegiatan mereka adalah terkawal. Walau bagaimanapun, sekiranya kegiatan ini boleh menjejaskan keselamatan negara, Kerajaan tidak teragak-agak untuk mengambil tindakan sewajarnya.

HUKUMAN SEBAT DI KHALAYAK RAMAI

Tuan Saidin bin Mohamad minta Menteri Undang-undang menyatakan adakah Kerajaan akan mengenakan hukuman sebat di khalayak ramai terhadap pesalah-pesalah bagi menimbulkan kegerunan dan keinsafan khususnya mematuhi sunnah Nabi s.a.w.

Dato' Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar: Kerajaan pada ketika ini tidak bercadang untuk memperkenalkan hukuman sebat di khalayak ramai terhadap pesalah-pesalah yang dijatuhkan hukuman sebat.

Peraturan dan cara mengenakan hukuman sebat sepertimana yang termaktub dalam Kanun Acara Jenayah, FMS Capter 6 adalah memadai.

KENAIKAN ELAUN LATIHAN TENTERA PASUKAN SIMPANAN (PSSATM)

Jen (B) Tan Sri Dato' Mohd. Ghazali bin Dato' Mohd. Seth: minta Menteri Pertahanan menyatakan sama ada sudah atau belum dinaikkan 'allowance' latihan tentera Pasukan Simpanan dengan berpatutan dari apa yang mereka dibayar sekarang hanya 70 sen satu jam. Seperti yang kita ketahui bahawa latihan mereka itu hanya setakat 240 jam dan 360 jam setahun untuk tentera Pasukan Simpanan yang bukan teknikal dan teknikal. Dengan peningkatan 'allowance' itu, kemungkinan tahap kekuatan Pasukan Simpanan yang masih ketara boleh bertambah dengan memuaskan.

Menteri Pertahanan (Dato' Seri Haji Mohd. Najib bin Tun Haji Abdul Razak): Untuk makluman Yang Berhormat dan Dewan yang mulia ini

bahawa Kerajaan telah pun meluluskan kadar-kadar baru untuk PSSATM mulai 1hb Januari 1992 seperti berikut:

Elaun Latihan

(a) Pegawai	RM2.90
(b) Koperal ke atas	RM2.40
(c) L. Koperal ke bawah/ Pegawai Kadet Universiti	RM1.60

Elaun Perjalanan

Kadar baru adalah berdasarkan kepada kadar-kadar yang dibayar kepada anggota-anggota tetap ATM yang menjalankan tugas rasmi.

Bounti

(a) Bounti Penuh	RM400.00
(b) Bounti 3/4	RM300.00
(c) Bounti 1/2	RM200.00

Elaun Pakaian Seragam

(a) Elaun Permulaan Pakaian Seragam (Pegawai)	RM200.00
(b) Elaun Penyelenggaraan Pakaian (Pegawai)	RM120.00

Kadar-kadar baru ini telah membawa kesan yang baik bukan sahaja dari segi pengambilan anggota-anggota baru dalam PSSATM tetapi juga dalam kehadiran anggota-anggota dalam latihan. Sebagai contoh, pengambilan anggota-anggota baru bertambah dari 3,765 pada tahun 1991 ke 4,290 pada tahun 1992 bagi Askar Wataniah. Ini merupakan pertambahan sebanyak 13.94% dari perangkaan yang diperolehi seramai 6,816 anggota telah menghadiri latihan pada tahun 1991. Jumlah ini telah meningkat ke 8,212 anggota pada tahun 1992 iaitu pertambahan sebanyak 17%.

PEGUAM MENGENDALIKAN KES YANG TIDAK MAMPU

49. Tuan Ghazali bin Haji Embong minta Menteri Undang-undang menyatakan apakah tindakan Kementerian Undang-undang terhadap peguam yang tidak mengaku, beliau tidak mampu mengendalikan kes daripada meneruskan sehingga boleh menyusahkan pelanggan.

Dato' Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar: Di bawah Akta Profesion Guaman 1976, Kementerian Undang-undang secara langsung tidak boleh mengambil tindakan terhadap peguam yang tidak mengaku tidak mampu mengendalikan kes oleh kerana tiada peruntukan yang membolehkannya. Walau bagaimanapun, anak guaman atau klein yang terlibat bolehlah mengemukakan masalahnya dan membuat aduan kepada Majlis Peguam sepertimana diperuntukan di bawah Bahagian VII Seksyen 95 Akta Profesion Guaman 1976.

Pada lazimnya seorang peguam yang tidak mahir atau tidak mempunyai 'expertise' dalam sesuatu bidang hendaklah memaklumkan kepada anak guaman atau klein jika perkara itu adalah di luar kemampuannya, dan dengan izin klein berkenaan peguam tersebut boleh rujuk kepada peguam lain yang lebih sesuai dan mempunyai kepakarannya dalam kes-kes berkenaan. Jika peguam tersebut tidak berbuat sedemikian, beliau mungkin boleh didakwa oleh klein kepada Majlis Peguam.

UNDANG-UNDANG MELARANG LELAKI BERAMPUT PANJANG

50. Puan Rosalind Yau Shuk Meng minta Perdana Menteri menyatakan memandangkan 'trend' lelaki menyimpan rambut panjang berleluasa pada masa ini, bukan sahaja di kalangan artis-artis tetapi juga belia-belia yang boleh

menjejaskan imej dan disiplin mereka, adakah Kerajaan bercadang menggubal undang-undang melarang lelaki menyimpan rambut terlalu panjang.

Dato' Syed Hamid bin Syed Jaafar Albar: Kerajaan tidak bercadang menggubal undang-undang melarang lelaki menyimpan rambut terlalu panjang.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN TAMBAHAN (1992)

DAN

USUL

ANGGARAN PEMBANGUNAN (TAMB.)(BIL.3) 1992

Bacaan Kali Yang Kedua

3.31 *ptg.*

Setiausaha Parlimen Kementerian Kewangan (Tuan Mustapa bin Mohamed): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan bahawa Rang Undang-undang bernama Suatu Akta bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulanwang Disatukan untuk perbelanjaan tambahan bagi perkhidmatan tahun 1992 dan bagi memperuntukkan wang itu untuk maksud-maksud yang tertentu bagi tahun itu dibaca kali yang kedua sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, melalui Rang Undang-undang ini Kerajaan mohon kebenaran bagi peruntukan berjumlah RM281,858,200 dikeluarkan daripada Kumpulanwang Disatukan untuk membiayai perbelanjaan tambahan bagi perkhidmatan tahun 1992 seperti yang tercatat dalam Jadual pada Rang Undang-undang ini.

Anggaran Perbelanjaan Mengurus Tambahan Ketiga 1992 berjumlah RM317,098,300. Daripada jumlah tersebut sebanyak RM281,858,200 diminta diluluskan di bawah Fasal 2 Rang Undang-undang ini manakala baki daripada jumlah tersebut sebanyak RM35,240,100 adalah merupakan perbelanjaan tanggungan yang tidak memerlukan kelulusan Dewan ini.

Tuan Yang di-Pertua, izinkan saya memberi sedikit penjelasan mengenai peruntukan tambahan yang diminta diluluskan oleh Dewan yang mulia ini.

Sebanyak RM105.5 juta adalah dipohon di bawah Maksud B.30 iaitu peruntukan kepada Kumpulanwang Terkanun untuk membiayai perbelanjaan-perbelanjaan berikut.

Yang pertama sebanyak RM55.5 juta untuk dicarumkan kepada Kumpulanwang Tabung Pinjaman Pelajaran bagi menampung keperluan membiayai pinjaman kepada pelajar-pelajar di pusat pengajian tinggi di dalam dan luar negeri. Ini antara lain adalah berikutan kenaikan kadar yuran serta pengurangan pemberian hadiah biasiswa.

Sebanyak RM50 juta adalah untuk dicarumkan kepada Kumpulanwang Amanah Pembiayaan Komputer Anggota Perkhidmatan Awam bagi memberi kemudahan pinjaman pembiayaan komputer kepada anggota perkhidmatan awam di bawah Sistem Saraan Baru. Ini adalah salah satu kemudahan baru yang diperkenalkan di bawah SSB.

Tambahan sebanyak RM45.5 juta di bawah Maksud B.19 adalah diperlukan oleh Kementerian Pertanian untuk menampung perbelanjaan berikut:

- (i) Sebanyak RM36 juta untuk membiayai bayaran balik subsidi harga padi yang telah dibelanjakan oleh Lembaga Padi dan Beras Negara. Peruntukan yang disediakan berjumlah RM368 juta

manakala keperluan sebenar untuk subsidi ialah kira-kira RM404 juta.

- (ii) Sebanyak RM9.5 juta untuk membiayai bayaran rebate pengeksporan ternakan ayam, itik dan khinzir.

Tuan Yang di-Pertua, tambahan sebanyak RM32.5 juta di bawah Maksud B.52 Kementerian Kerja Raya adalah untuk menampung bayaran imbuhan ke atas premium harga saham bagi projek penswastaan jalan-jalan dan persimpangan bertingkat di Kuala Lumpur. Tambahan sebanyak RM32.1 juta di bawah Maksud B.18 Kementerian Perusahaan Utama adalah untuk menampung perbelanjaan Mengurus Lembaga Kemajuan dan Penyelidikan Getah Malaysia (MRRDB) bagi tahun 1992. Punca utama pembiayaan kegiatan-kegiatan MRRDB ialah kutipan ses sebanyak RM3.85 sen setiap kilogram getah yang dieksport oleh kerana MRRDB menghadapi defisit dalam perbelanjaannya maka tambahan ini adalah diperlukan.

Tambahan sebanyak RM24.7 juta di bawah Maksud B.34 Kementerian Kesihatan untuk menampung perbelanjaan mengurus Institut Jantung Negara, subsidi perbelanjaan rawatan kakitangan Kerajaan di IJN dan geran pelancaran IJN.

Tuan Yang di-Pertua, tambahan sebanyak RM12.1 juta di bawah Maksud B.21 Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna adalah untuk membiayai pembayaran emolumen kakitangan baru bagi melaksanakan aktiviti baru termasuk penubuhan tiga bahagian baru dan beberapa aktiviti lain yang diwujudkan di 14 buah Pejabat Cawangan baru yang dibuka di seluruh negara. Tambahan tersebut adalah juga untuk membiayai sewaan ruang pejabat baru, kos ubahsuai ruang pejabat baru berkenaan, pembelian alat-alat kelengkapan pejabat, perabot dan kenderaan.

Tambahan sebanyak RM6.9 juta di bawah Maksud B.1 Parlimen adalah untuk membiayai bayaran tunggakan elaun dan kenaikan elaun bulanan bagi Ahli-ahli Dewan Negara dan Dewan Rakyat dan tunggakan serta kenaikan gaji kakitangan Parlimen.

Tuan Yang di-Pertua, tambahan sebanyak RM6.9 juta di bawah Maksud B.47 Kementerian Pengangkutan adalah diperlukan untuk tujuan-tujuan berikut:

- (i) Sebanyak RM3.5 juta adalah untuk bayaran subsidi ke atas kerugian yang dialami oleh Sistem Penerbangan Malaysia (MAS) bagi perkhidmatan udara luar bandar di Sabah dan Sarawak bagi tahun kewangan 1990/1991. Subsidi ini adalah berikutan keputusan Jemaah Menteri dalam tahun 1981 untuk memberi sejumlah subsidi kepada MAS mengikut formula yang dipersetujui di antara kedua-dua belah pihak.
- (ii) Sebanyak RM3.4 juta adalah untuk menampung kenaikan kos percetakan dokumen keselamatan Kerajaan yang telah berkuatkuasa dengan tarikh dikebelakangkan pada bulan Mei 1990.

Tuan Yang di-Pertua, tambahan sebanyak RM3.3 juta di bawah Maksud B.22 Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan adalah untuk meningkatkan kegiatan galakan promosi pelancongan sebagai persediaan untuk menyambut Tahun Melawat Malaysia 1994.

Tambahan sebanyak RM2.9 juta di bawah Maksud B.10 Jabatan Peguam Negara adalah untuk menampung kenaikan gaji baru di bawah Sistem Saraan Baru, kenaikan kadar sewaan ruang pejabat, pembelian kenderaan jabatan dan pembelian kereta khas.

Tambahan sebanyak RM2.7 juta di bawah Maksud B.28 Perbendaharaan adalah untuk geran pelancaran (launching grant) bagi Lembaga Pembangunan Labuan yang telah ditubuhkan pada 16.3.1992.

Tuan Yang di-Pertua, tambahan sebanyak RM2 juta di bawah Maksud B.17 Kementerian Belia dan Sukan adalah untuk membiayai penyertaan Kontinjen Malaysia ke Sukan Olimpik di Barcelona pada bulan Julai, 1992 dan bantuan kewangan Kerajaan Persekutuan kepada Majlis Sukan Negeri Kelantan.

Peruntukan tambahan yang lain berjumlah RM4,849,300 adalah dikhendaki untuk membiayai perbelanjaan berbagai perkhidmatan di bawah Maksud-Maksud B.6 Suruhanjaya Perkhidmatan Pendidikan, B.7 Jabatan Perdana Menteri, B.20 Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri, B.26 Kementerian Pendidikan, B.45 Kementerian Sumber Manusia dan B.56 Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat.

Butir-butir dan penjelasan-penjelasan lanjut mengenai peruntukan tambahan bagi Anggaran Perbelanjaan Mengurus Tambahan Ketiga 1992 adalah seperti dalam Penyata Anggaran Tambahan yang dibentangkan sebagai Kertas Perintah 22 Tahun 1992 dan dalam Memorandum Perbendaharaan yang dibentangkan sebagai Kertas Perintah 22A Tahun 1992.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Setiausaha Parlimen Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna (Dr. Sak Cheng Lum): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Suatu Akta bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulanwang

Disatukan untuk perbelanjaan tambahan bagi perkhidmatan tahun 1992 dan bagi memperuntukkan wang itu untuk maksud-maksud yang tertentu bagi tahun itu dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas. Dato' Azumu bin Tak.

3.40 ptg.

Dato' Azumu bin Tak: Tuan Yang di-Pertua, saya berdiri untuk menyokong Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulanwang Disatukan untuk perbelanjaan tambahan bagi perkhidmatan tahun 1992 dan bagi memperuntukkan wang itu untuk maksud-maksud yang tertentu bagi tahun itu.

Tuan Yang di-Pertua, saya memuji Kementerian Kesihatan di atas penubuhan Institut Jantung Negara yang sekarang ini sudah mula beroperasi tetapi amatlah mendukacitakan bahawa perbelanjaan bagi seseorang pesakit untuk mendapatkan rawatan dari institut ini amatlah tinggi dan boleh dikatakan tidak mampu bagi mereka untuk membayar perkhidmatan-perkhidmatan untuk institut ini. Sungguhpun kadangkala ada kelonggaran yang diberikan oleh Kerajaan terhadap pesakit-pesakit yang memerlukan rawatan di Institut Jantung Negara ini tetapi untuk mendapatkan kelulusan, untuk memperolehi surat-surat rasmi, dan mendapatkan kelulusan dari pihak tertentu dan sebagainya amatlah susah dan kadangkala menggunakan masa yang agak panjang.

Oleh hal yang demikian, maka saya pohonkan agar Kerajaan dapat mencari jalan supaya perkara-perkara seumpama ini dapat disenangkan dan dimudahkan terutamanya kepada orang-orang kampung kerana memandangkan penyakit jantung ini menjadi penyakit yang utama di negara kita di mana ramai orang yang mengidap penyakit tersebut dan memerlukan rawatan. Kerajaan juga harus berfikir bahawa ianya cuma ada di ibu

negara Kuala Lumpur ini sahaja. Bagi orang-orang yang jauh seperti dari Pantai Timur, dari utara Malaysia ataupun dari selatan misalnya, begitu susah untuk mereka mendapatkan rawatan ini. Kadangkala apabila direkomen oleh hospital-hospital yang berkenaan untuk datang ke Kuala Lumpur, ada juga yang tidak mampu. Kalau mampu pun untuk pesakit itu seorang sahaja dan tidak untuk keluarganya, walhal pesakit seumpama ini memerlukan keluarga mereka ada bersama dengan mereka.

Oleh hal yang demikian, saya berharap dengan peruntukan yang telah diberikan kepada Kementerian Kesihatan ini yang sebahagian besarnya untuk Institut Jantung Negara, supaya kemudahan-kemudahan bagi keluarga untuk turut bersama dengan pesakit itu dapat diikhuarkan oleh Kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua, Maksud B.17, Kementerian Belia dan Sukan. Kita bersetuju bahawa sebilangan besar daripada peruntukan itu telah diberi untuk kontinjen Malaysia ke Sukan Olimpik di Barcelona baru-baru ini. Saya ingin bertanya kepada Kerajaan, kenapakah peruntukan yang khas diberikan kepada Majlis Sukan Negeri Kelantan? Adakah oleh kerana Kelantan dipimpin oleh Kerajaan PAS dan PAS tidak begitu berminat tentang kegiatan-kegiatan sukan, maka Kerajaan terpaksa memberikan peruntukan khas kepada negeri itu supaya ramai rakyat-rakyat mereka atau kemungkinan pemimpin-pemimpin PAS itu turut serta di dalam kegiatan-kegiatan sukan? Kerana saya perhatikan di masa-masa yang lalu Kerajaan Pusat kurang memberi bantuan terhadap kegiatan sukan ini kepada Kerajaan-kerajaan Negeri. Oleh itu saya ingin bertanya kenapakah ada peruntukan khas pula pada kali ini dalam Butiran B.17 ini diberi kepada Majlis Sukan Negeri Kelantan.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin memuji Kerajaan terhadap peruntukan yang diberi di dalam Maksud B.30,

peruntukan kepada Kumpulanwang Terkanun. Sebahagian besar iaitu RM55 juta daripadanya adalah untuk Tabung Pinjaman Pelajaran bagi membiayai penuntut-penuntut kita di luar negeri terutama bagi menghadapi masalah kenaikan kadar yuran.

Tuan Yang di-Pertua, ini adalah amalan yang amat baik sekali tetapi sedarkah Kerajaan bahawa dengan kenaikan yang diberikan kepada penuntut-penuntut itu dan disebabkan dengan kenaikan kadar yuran itu tadi maka masih tidak cukup lagi untuk mereka menggunakan wang pinjaman itu bagi membayar yuran mereka. Jika Kerajaan hendak menolong penuntut-penuntut ini dengan penambahan peruntukan seumpama ini, maka saya harap Kerajaan dapat menambah dengan sepenuhnya supaya mereka tidak menjadi susah di dalam menghadapi pelajaran mereka. Mengikut keadaan hari ini sungguhpun dengan penambahan yang diberi kepada penuntut-penuntut tersebut tetapi ianya masih tidak cukup lagi dan terpaksa juga mereka memohon atau meminta daripada ibu bapa mereka dari sini.

Oleh itu, Tuan Yang di-Pertua, harapan saya adalah dengan tujuan Kerajaan hendak menolong penuntut-penuntut itu, marilah kita tolong dengan sepenuhnya supaya tidak ada apa-apa kesusahan terhadap mereka untuk terus menuntut di universiti-universiti yang berkenaan.

Tuan Yang di-Pertua, saya menyambut baik di atas sistem baru ataupun perkara baru yang diberi oleh Kerajaan terhadap anggota-anggota Kerajaan untuk membeli komputer di dalam peruntukan ini. Ini amat baik sekali dan saya ingin bertanya, berapakah bilangan anggota Kerajaan yang telah mengambil peluang daripada kemudahan yang diberi oleh Kerajaan ini? Tidak sepenuhnya, tetapi mungkin Kerajaan dapat memberitahu berapa peratuskah daripada pegawai-pegawai Kerajaan yang mengambil bahagian

dalam program ini supaya kita dapat tahu sama ada mereka itu betul-betul berminat untuk menambahkan pengetahuan mereka dan juga untuk meninggikan prestasi kerja mereka. Kemungkinan bahawa peratusannya kecil. Maka adakah Kerajaan berusaha untuk menggalakkan mereka supaya pemberian ini dipohon oleh mereka dan terus mereka menambahkan pengetahuan mereka dalam segi pelajaran komputer ini.

Tuan Yang di-Pertua, seperti biasa, diperhatikan bahawa kebanyakan daripada peruntukan tambahan yang diperlukan oleh Kerajaan adalah untuk menyewa ruang-ruang pejabat bagi pejabat-pejabat Kerajaan yang ada di negara kita ini, umpamanya, seperti Maksud B.21 - Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna. Sungguhpun ianya satu Kementerian yang baru tetapi sebahagian besar daripada peruntukan yang kita berikan kepada mereka adalah untuk menyewa pejabat. Dalam masalah ini, tidakkah ada rancangan jangka panjang oleh pihak Kerajaan supaya membina lebih banyak ruang-ruang pejabat Kerajaan di semua negeri di tanah air kita ini supaya peruntukan untuk sewa pejabat ini dapat dikurangkan.

Bercakap tentang pejabat-pejabat baru dalam Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna ini, adalah amat mendukacitakan bahawa ada pejabat-pejabat di negeri-negeri, terutamanya di Ipoh, Perak misalnya, saya perhatikan bahawa pejabatnya menggunakan sebuah kedai yang agak lama dan mutu kawasan dan tempat pejabat itu tidaklah setaraf dengan sebuah pejabat Kerajaan. Jika dibandingkan dengan pejabat-pejabat swasta yang kecil pun, adalah agak lebih selesa daripada pejabat-pejabat seumpama ini. Maka jika Kerajaan terpaksa menyewa pun, tolonglah sewa tempat yang agak baik yang menaikkan imej Kerajaan, dan dengan itu menaikkan prestasi,

menambahkan prestasi kakitangan-kakitangan yang berkenaan. Berilah mereka tempat yang sempurna untuk bekerja.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, Maksud B.22 sebahagian besar daripadanya adalah untuk menunggu pelancaran promosi pelancongan Tahun Melawat Malaysia 1994 dan kita alu-alukan tuntutan ini kepada Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan ini. Harapan saya adalah supaya pada kali ini Kementerian yang berkenaan akan menumpukan lebih kepada negeri-negeri di mana tempat lawatan itu, tempat-tempat pelancongan itu tidak begitu masyhur, tetapi cubalah sedaya-upaya supaya diperkenalkan dengan lebih hebat lagi. Janganlah diingatkan Pulau Pinang sebagai negeri yang terkemuka untuk pelancong-pelancong melawat, tetapi fikirkanlah negeri-negeri lain di selatan Johor, Perak dan sebagainya.

Tuan Yang di-Pertua, dengan kata-kata yang demikian, saya menyokong agar Rang Undang-undang ini diluluskan. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Rahim bin Baba.

3.35 ptg.

Tuan Rahim bin Baba: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Saya bangun bersama-sama mengambil bahagian dalam menyokong satu akta yang dinamakan Akta Perbekalan Tambahan 1992 yang mana dalam Akta ini wang sebanyak RM281,858,200 dikeluarkan daripada Kumpulanwang Disatukan bagi perbelanjaan untuk perkhidmatan yang dinyatakan di dalam Jadual seperti yang tercatat di dalam Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya hanya ingin menyentuh kepada B.22 iaitu Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan. Sepertimana yang telah pun diterangkan oleh Yang Berhormat Setiausaha Parlimen tadi, peruntukan tambahan sebanyak RM3.3 juta yang diperlukan oleh Kementerian ini ialah bagi tujuan promotion untuk Tahun Melawat Malaysia bagi tahun 1994. Lebih kurang dua atau tiga bulan yang lalu telah pun dilancarkan program ataupun pelancaran promosi untuk Tahun Melawat Malaysia bagi tahun 1994. Saya menyokong peruntukan ini, dan saya juga ingin memberikan serba-sedikit pandangan mengenai soal persediaan Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan dalam menghadapi tahun 1994.

Di dalam soal untuk mendapatkan pelancong-pelancong datang ke negara ini, ianya bukanlah hanya terletak pada Kementerian Pelancongan sahaja, malahan ianya hendaklah ada satu kerjasama di antara Kementerian-kementerian yang lain yang terdapat di negara kita ini supaya kerjasama ini akan dapat menghasilkan lebih ramai lagi pelancong datang ke negara kita. Kalau dalam Tahun Melawat Malaysia yang lalu kita telah pun berjaya membawa lebih kurang 7 juta pelancong datang ke negara kita, dan adalah menjadi hasrat pada tahun 2000 kelak kita akan dapat membawa sekurang-kurangnya 20 juta pelancong ke negara ini. Bagi Tahun Melawat Malaysia iaitu 1994 kita mengharapkan sekurang-kurangnya 10 juta pelancong akan datang ke Malaysia sempena dengan Tahun Melawat Malaysia itu. Saya percaya kita banyak belajar daripada pengalaman-pengalaman pada Tahun Melawat Malaysia yang lalu yang telah pun kita adakan. Tentunya Kementerian telahpun mendapat pengajaran-pengajaran daripada kelemahan-kelemahan yang terdapat di dalam masa Tahun Melawat Malaysia yang lalu dilancarkan.

Pertamanya, kita hendaklah membuat persediaan untuk menerima pelancong-pelancong yang datang. Kadangkala kita tersilap bahawa seolah-olahnya kesemua pelancong-pelancong ini hanya tahu bahasa Inggeris sahaja, selain daripada bahasa ibunda masing-masing mereka itu boleh berbahasa Inggeris. Dan terlalu banyak tumpuan diberikan supaya mereka yang terbabit dengan pelancong-pelancong ini menumpukan untuk belajar bahasa Inggeris sebagai persediaan untuk menerima kedatangan pelancong-pelancong ini. Tetapi pada masa yang sama kita telah dapati bahawa ramai para pelancong yang datang ini tidak semuanya faham bahasa Inggeris. Mereka setengah-setengahnya lebih faham bahasa Jepun, bahasa Jerman, bahasa Arab dan juga yang lain-lainnya.

Jadi, untuk tujuan ini, saya ingin mencadangkan sepertimana yang telah pun disarankan oleh Menteri Pendidikan baru-baru ini untuk menubuhkan sebuah pusat bahasa di negara kita ini dan memberikan tumpuan kepada bahasa-bahasa yang telah pun saya katakan tadi sebagai crash programme, kerana kalau kita hendak menunggukan penubuhan pusat bahasa ini tentulah akan mengambil masa. Saya berharap Kementerian Pelancongan dapat memikirkan supaya kita menyediakan rakyat kita, khasnya mereka yang akan bertembung ataupun bertemu dengan pelancong-pelancong seperti pemandu-pemandu teksi, waiter dan waitress di hotel-hotel dan pekerja-pekerja di Lapangan Terbang, pekerja-pekerja di shopping complex dan sebagainya supaya mereka ini memperlengkapkan diri.

Diharapkan pihak Kementerian boleh menganjurkan kursus-kursus bahasa untuk mereka yang telah pun saya katakan tadi, dan bukan hanya tertumpu semata-mata kepada bahasa Inggeris sahaja. Kita harap bahasa-bahasa lain juga akan diajar, akan didedahkan mereka ini untuk membolehkan mereka ini menerima kedatangan pelancong-pelancong ini.

Yang keduanya, kita juga telah mendengar bahawa pihak Kementerian Penerangan akan mengadakan satu rangkaian radio pelancong. Walaupun tiga atau empat bulan pengumuman telah pun dibuat, tetapi saya tidak tahu sama ada rangkaian telah dimulakan ataupun tidak.

Sepatutnya rangkaian ini kita mulakan daripada sekarang, bukan kita menunggu pada tahun 1994. Kerana melalui rangkaian ini kita boleh menghebahkan Tahun Melawat Malaysia 1994 kepada pelancong-pelancong yang datang dalam tahun 1992 ataupun 1993 ini. Kerana mereka inilah sepatutnya, seharusnya menjadi jurucakap yang terbaik untuk negara kita ini. Kalau mereka mendapat layanan yang baik, mereka mendapat penerangan-penerangan yang baik mengenai negara kita ini, tentulah mereka akan dapat memberi apabila mereka balik ke negeri mereka, mereka dapat turut sama berkempen supaya lebih ramai lagi pelancong-pelancong akan datang ke negara kita pada tahun 1994. Kita tidak boleh tunggu sampai tahun 1994 barulah Radio Pelancongan ini akan kita adakan.

Saya faham bahawa kadangkalanya, satu ketika dahulu, Radio 3 hanya telah mengadakan siaran antara jam 6.00 hingga jam 7.00 khas untuk pelancong-pelancong. Tetapi, kita mesti ingat, pelancong-pelancong ini mereka tidaklah hendak tunggu jam 6.00 dan jam 7.00 baru dia hendak buka radio dan hendak mendengar penerangan-penerangan mengenai negara kita. Kalau boleh, Radio Pelancongan ini biarlah sentiasa ada, walaupun tidak mungkin diadakan 24 jam, tetapi semasa mereka di dalam bas, menaiki bas-bas pelancongan, semasa mereka menaiki teksi ataupun semasa mereka duduk di hotel-hotel, mereka boleh mendengar penerangan-penerangan mengenai Radio Pelancongan ataupun tempat-tempat yang patut dilawati oleh pelancong-pelancong pada tahun 1994 kelak.

Saya juga berharap supaya Radio Pelancongan ini juga janganlah kita hanya tumpukan semata-mata kepada bahasa Inggeris sahaja. Kita juga mengharapkan Radio Pelancongan ini akan menumpukan kepada bahasa-bahasa lain, bahasa-bahasa utama, bahasa Jerman, bahasa Jepun dan juga yang lain-lainnya kerana tumpuan kita bukanlah semata-mata untuk menarik pelancong-pelancong daripada yang boleh berbahasa Inggeris tetapi juga pelancong-pelancong dari kawasan lain.

Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya Tahun Melawat Malaysia pada tahun 1994 bukanlah semata-mata kita hendak menggalakkan pelancong-pelancong di luar negara sahaja datang, kita juga patut menggalakkan pelancong-pelancong di dalam negara kita sendiri. Maknanya rakyat sendiri keluar melancong, pergi melancong, melihat keadaan ataupun kemudahan-kemudahan pelancongan yang telah pun disediakan oleh Kerajaan dan juga oleh setengah-setengah Kerajaan Negeri.

Dalam soal ini saya ingin mencadangkan kepada pihak Kerajaan supaya memberikan satu bentuk insentif, khususnya kepada pegawai-pegawai Kerajaan supaya mereka ini diberikan insentif, ataupun kalau boleh dikatakan elaun pelancongan tahunan. Maknanya tiap-tiap tahun mereka ini di samping mendapat gaji, mereka juga diberikan elaun pelancongan tahunan, katalah kalau untuk satu family cukup dengan RM500 untuk melancong ke seluruh negara. Dengan cara ini, ianya akan meluaskan lagi pemandangan pegawai-pegawai Kerajaan ini, dia juga akan dapat membawa keluarganya pergi melancong, pergi ke tempat-tempat tertentu. Tentang syarat-syaratnya terpulanglah kepada pegawai-pegawai Kerajaan untuk menentukan, sekurang-kurangnya ada peruntukan supaya mereka ini boleh melancong dan di samping mereka ini boleh melancong, kita juga dapat mengeratkan lagi integrasi di antara katakan kalau penduduk di Kuala Lumpur

terpaksa pergi ke Kedah, pergi melancong ke Kelantan, ke Johor ataupun sebagainya, dapat mengeratkan lagi interaksi di antara, kalau di Semenanjung dengan di Sabah, di Sarawak ataupun sebagainya.

Bagi mereka yang di sektor swasta juga, kita harapkan peruntukan diberikan oleh majikan-majikan seperti claun pelancongan dan pihak Kerajaan boleh memberikan insentif kepada sektor swasta melalui potongan cukai. Umpamanya, segala perbelanjaan yang dikeluarkan kepada pekerja-pekerjanya diberikan potongan cukai dua kali ataupun sekali setengah. Kalau dia berbelanja RM1,000, bolehlah dikiraikan seolah-olah syarikat itu berbelanja RM1,500 dari segi pemotongan cukai ataupun sebagainya. Ini akan memberikan insentif.

Saya menimbulkan ini kerana kalau ini boleh dilakukan, ianya bukan hanya kita lihat dari segi keuntungan yang diperolehi oleh pegawai-pegawai Kerajaan tadi, juga kita dapat melihat keuntungan yang akan didapati oleh pengusaha-pengusaha hotel, keuntungan yang akan didapati oleh pengusaha-pengusaha gerai-gerai, restoran-restoran dan sebagainya. Jadi, saya berharap Kerajaan akan dapat memikirkan soal claun pelancongan baik kepada pegawai-pegawai Kerajaan dan juga kepada mereka yang disektor swasta.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin menyentuh mengenai Kementerian Pendidikan, yang mana melalui B.30 telah pun diperuntukkan sebanyak RM50 juta sebagai Tabung Pinjaman Pelajaran.

Tuan Yang di-Pertua, pada masa ini kita dapat lihat banyak institusi-institusi pengajian tinggi di luar negeri telah pun mengadakan twinning programme dengan kolej-kolej ataupun dengan syarikat-syarikat tempatan. Melalui twinning programme ini, setengah-setengah kursus pelajaran itu tidak memerlukan pelajar ini untuk pergi ke luar negara. Jadi, saya berharap supaya pihak Kerajaan juga

memikirkan supaya pinjaman juga khasnya kepada pelajar-pelajar bumiputera diberikan juga bagi mereka yang belajar di pusat-pusat pengajian yang ada twinning programme ataupun kolej-kolej yang ada twinning programme dengan pusat-pusat pengajian tinggi di luar negeri.

Saya tidaklah hendak bercakap sebagai chauvinistic ataupun sebagainya. Apa yang saya bimbangkan ialah, kalau keadaan ini kita tidak seimbangkan penyertaan anak-anak bumiputera di dalam twinning programme ini, saya bimbang satu hari kelak, sudahlah dalam keadaan sekarang tenaga profesional Melayu adalah amat berkurangan kalau dibandingkan dengan kaum-kaum yang lain, tetapi dengan adanya twinning programme ini dan orang Melayu sendiri tidak menyertainya, jurang perbezaan di antara orang Melayu dan juga bukan Melayu di dalam bidang-bidang profesional ataupun di pusat-pusat pengajian tinggi akan bertambah jauh lagi.

Jadi, untuk mengurangkan jurang perbezaan ini, kita tidaklah menyekat keinginan bangsa lain, kaum-kaum lain untuk belajar. Tetapi, apa yang perlu kita fikirkan ialah orang-orang Melayu ataupun orang-orang bumiputera yang tidak berkemampuan diberikan tempat-tempat untuk turut belajar di dalam kolej-kolej yang mengadakan twinning programme dengan universiti-universiti di luar negeri. Untuk tujuan ini, pihak Kerajaan melalui peruntukan bolehlah memberikan pinjaman ataupun memberikan biasiswa di mana perlu kepada pelajar-pelajar bumiputera.

Tuan Yang di-Pertua, saya fikir cuma itu sahaja yang ingin saya sentuh dan dengan ini saya menyokong Rang Undang-undang ini. Sekian, terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Puan Hajah Rosnah.

4.09 ptg.

Puan Hajah Rosnah binti Haji Mohd. Salleh: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih saya ucapkan kerana telah memberi peluang untuk saya sama-sama menyokong Rang Undang-undang yang bernama suatu Akta bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulanwang Disatukan untuk perbelanjaan tambahan bagi perkhidmatan tahun 1992 dan bagi memperuntukkan wang itu untuk maksud-maksud yang tertentu bagi tahun itu.

Tuan Yang di-Pertua, sebentar tadi kita telah sama-sama mendengar Yang Berhormat Tuan Setiausaha Parlimen Kementerian Kewangan menerangkan beberapa perkara yang perlu kita memberi perhatian iaitu di antaranya ialah Maksud B.30—peruntukan kepada kumpulanwang Terkanun yang mana RM55 juta diperuntukkan kepada Tabung Pinjaman Pelajaran, yuran dan juga biasiswa.

Tuan Yang di-Pertua, kita sedia maklum bahawa memang cost of living, dengan izin, di luar negeri memang telah naik. Saya telah berpeluang melawat pelajar-pelajar di luar negara ini, dan bila mereka tahu yang kita ini adalah pelawat daripada Malaysia, ramai yang datang mengadu hal mengenai dengan agak susah mereka hidup di negara lain, sedangkan perbelanjaannya tinggi.

Jadi, mengenai dengan pinjaman pelajaran ini, saya rasa ini elok sangatlah daripada tabung yang diperuntukkan yuran dan biasiswa. Dan kita harap pelajar-pelajar ini apabila mereka balik nanti, bila mereka bekerja, mereka mestilah bayar balik kepada Kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai dengan Pegawai Hal Ehwal Pelajar juga, walaupun rasanya terkeluar sedikit, saya rasa patut juga disebutkan di sini bahawa Pegawai Hal Ehwal Pelajar yang mana kalau kita tanya ramai daripada pelajar-pelajar di luar negara ada di antara mereka yang tidak kenal pegawai-pegawai ini.

Jadi, saya rasa patutlah pegawai ini berdamping rapat dengan pelajar-pelajar ini supaya dapat tolong mengatasi masalah-masalah yang mereka hadapi.

Begitu juga RM50 juta yang telah diperuntukkan untuk Komputer Perkhidmatan Awam. Kalau kita lihat sekarang pun di negara kita banyak di Jabatan-jabatan Kerajaan telah menggunakan komputer dan kita tengok kerja-kerja pun, kalau kita pergi untuk satu-satu perkara pun amat cepat diselenggarakan. Hanya yang saya ingin tahu berapa peratus lagikah daripada Jabatan Kerajaan ini yang masih belum menggunakan komputer? Dan adakah pegawai-pegawai Kerajaan kita telah diberi latihan yang cukup untuk mendapat latihan komputer ini?

Kemudian Maksud B.19 iaitu Kementerian Pertanian yang mana RM36 juta telah diberikan peruntukan untuk subsidi padi. Tuan Yang di-Pertua, walaupun Kerajaan telah memberi subsidi padi tetapi masih ramai lagi petani-petani yang miskin iaitu memerlukan bantuan-bantuan dan subsidi seperti ini. Macam baru-baru ini pun bila kita dapati banjir telah berlaku yang mana petani-petani ini telah mengalami kerosakan yang besar. Jadi, subsidi walaupun telah diberi padi dan baja adalah juga untuk menolong petani-petani.

Kemudian RM19.5 juta iaitu rebet kepada ternakan ayam, itik dan khinzir. Tuan Yang di-Pertua, ada rungutan, terutama sekali mengenai dengan khinzir ini yang mana kadangkala menjadi masalah juga kepada masyarakat kita kerana baunya itu agak tidak sesuai sangat. Ada tempat-tempat yang kurang sesuai dibela binatang-binatang ini. Jadi, perhatian patutlah diberi supaya tempat-tempat yang lebih sesuai dapat diperuntukkan.

Maksud B.52 iaitu Kementerian Kerja Raya yang mana diperuntukkan untuk jalan-jalan. Saya dapati kebanyakan jalan-

jalan yang rosak ini adalah diakibatkan oleh lori yang membawa muatan terlalu lebih dan berat yang mengakibatkan kerosakan jalan. Bukan itu sahaja, jalan-jalan pun jadi kotor dan nampaknya terpaksa kita mencari jalan untuk mengatasi perkara ini. Baru-baru ini telah diadakan sekatan-sekatan jalan dan selepas diadakan sekatan jalan itu berkurangan sedikit tetapi nampaknya selepas itu perkara ini berulang lagi.

Maksud B.18 iaitu Kementerian Perusahaan Utama mengenai dengan getah, kegunaan getah dan sebagainya.

Maksud B.34—Kementerian Kesihatan mengenai dengan Institut Jantung Negara. Tuan Yang di-Pertua, pesakit-pesakit jantung ini kadang-kadang dia amat perlukan rawatan yang begitu rapi dan cepat. Dan kadang-kadang menjadi masalah, terutama sekali di negeri-negeri yang terpencil seperti negeri Perlis dan sebagainya untuk membawa ke Kuala Lumpur sebab hanya di Kuala Lumpur sahajalah tempat yang boleh diberi perkhidmatan. Jadi, mengenai dengan tempat dan jarak tempat rawatan ini amat perlu dan saya rasa dalam keadaan-keadaan yang tertentu, kita perlulah beri perkhidmatan yang cepat supaya dapat menyelamatkan pesakit-pesakit tersebut.

Maksud B.21 iaitu Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna mengenai dengan 4 buah pejabat baru. Baru-baru ini juga kita telah dengar banyak perkara-perkara baru yang telah dilaksanakan oleh Jabatan ini dan tahniah saya ucapkan. Dan kita harap supaya harga-harga barang yang telah diwajibkan tidak akan dinaikkan malah akan dapat diawasi dari masa ke semasa.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai Maksud B.17—Kementerian Belia dan Sukan iaitu peruntukan telah diberikan kepada atlet-atlet ke Barcelona dan juga kepada Majlis Sukan di negeri Kelantan. Kita berharap apabila atlet-atlet kita berada di luar negara, mereka akan dapat menjaga

imej negara Malaysia supaya nama baik negara kita akan dipelihara di tempat-tempat yang berkenaan.

Mengenai dengan promosi pelancongan telah disebut oleh rakan saya tadi, jadi itulah secara ringkas. Dengan itu walaupun kita akan sokong Rang Undang-undang ini tetapi kita juga berharap apa yang saya sebutkan tadi adalah hanya sebagai pandangan sahaja yang mana kita patut memberi tahniah kepada pegawai-pegawai Kerajaan yang telah mengendalikan kerja mereka dengan baik untuk kemajuan dalam negara Malaysia.

Sekian, dengan ini saya menyokong Rang Undang-undang ini. Terima kasih.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz.

4.18 ptg.

Tuan Haji Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Saya juga seperti rakan-rakan yang lain, turut berdiri untuk menyokong Rang Undang-undang yang telah dibentangkan oleh Yang Berhormat Setiausaha Parlimen sebentar tadi.

Saya ingin menyentuh berkenaan dengan Maksud B.47—Kementerian Pengangkutan yang mana telah dijelaskan oleh Setiausaha Parlimen sebentar tadi, iaitu sebahagian daripada bayaran itu ialah bayaran subsidi kepada MAS kerana perjalanan ataupun penerbangan dalaman di negeri Sabah dan di Sarawak.

Di sini saya ingin mencadangkan iaitu kita tahu bahawa penerbangan dalaman di Sabah dan Sarawak, ianya lebih merupakan perkhidmatan kepada masyarakat dan bukan apa yang dikatakan dengan tujuan komersil dan sudah tentulah ianya tidak akan dapat mendatangkan keuntungan. Tetapi pengangkutan dalam negeri Sabah dan

Sarawak itu sendiri penting, maka sebab itu subsidi ini diberikan kepada MAS. Oleh kerana itu, saya ingin mencadangkan bahawa subsidi ini hendaklah diperluaskan bukan sahaja dalam penerbangan dalaman negeri di Sabah dan Sarawak, tetapi hendaklah diberikan subsidi kepada penerbangan di antara Sabah/Sarawak dengan Semenanjung/Kuala Lumpur.

Sepertimana kita semua sedia maklum, negara kita adalah sebuah negara yang luas, Malaysia Timur dan Malaysia Barat ataupun Semenanjung Malaysia adalah dipisahkan dengan satu lautan air yang luas dan sudah tentu perkara yang paling penting bagi kita sebagai satu negara dan dalam penonjolan kita untuk mewujudkan satu bangsa Malaysia, maka integrasi di antara penduduk-penduduk Malaysia yang berada di Semenanjung dan juga dengan Malaysia Timur itu, mesti dipertingkatkan. Maka, kalau sekiranya MAS melihat bahawa penerbangan di antara negeri Sabah dan Sarawak dengan Semenanjung itu, daripada kacamata ataupun sudut pandangan untuk membuat keuntungan, maka saya kira hasrat untuk kita menjalinkan hubungan yang rapat di antara rakyat Malaysia di Sabah/Sarawak dengan Semenanjung ini, tidak akan tercapai.

Sebab itu, kita tengok selepas lebih daripada dua puluh tahun kita merdeka ataupun Sabah dan Sarawak, insya Allah pada tahun depan akan merdeka menerusi Malaysia, hampir 30 tahun namun kita masih kedengaran suara-suara sumbang yang menyatakan iaitu bahawa ada hasrat untuk memisahkan di antara negeri Sabah dengan negara Malaysia itu sendiri. Ini saya rasa kerana orang Sabah tidak merasakan bahawa mereka adalah rakyat Malaysia. Sebab kerana apa—tidak ada integrasi. Sebab itu, keputusan yang telah dibuat oleh parti UMNO untuk mengembangkan sayap mereka ke Sabah, adalah satu keputusan yang tepat.

Kalau dahulunya kita hanya disatukan daripada sudut sebuah negara Malaysia sahaja, tetapi rasa hubungan tidak berlaku. Tetapi sekarang disebabkan UMNO berada di Sabah, maka hubungan itu bertambah baik. Dan sebab itu pada hari ini, usaha untuk memisahkan negeri Sabah daripada Malaysia ini, walaupun dibangkitkan dengan begitu hebat tetapi pada hari ini, insya Allah sudah agak reda kerana pemimpin-pemimpin daripada Semenanjung kerap kali pergi ke negeri Sabah. Tetapi tidak cukup integrasi di antara pemimpin-pemimpin daripada kedua-dua wilayah, yang lebih penting rakyat iaitu mesti ada integrasi di antara rakyat di sana dengan rakyat di Semenanjung.

Sebab itu, saya kira MAS sepatutnya mesti melihat penerbangan di antara Sabah dengan Sarawak ke Semenanjung itu, tidak seharusnya dilihat daripada sudut untuk mendapat keuntungan sahaja. Oleh kerana Kerajaan sendiri mempunyai saham di dalam MAS ini, maka harus difikirkan iaitu diberikan subsidi bagi tujuan untuk menyenangkan dan memudahkan dengan bayaran yang tidak begitu tinggi supaya rakyat Malaysia di Sabah dan Sarawak boleh berkunjung ke Semenanjung dan rakyat Malaysia di Semenanjung boleh kerap berkunjung ke negeri Sabah dan Sarawak.

Saya harap apa yang dicadangkan oleh saya di sini akan mendapat pertimbangan yang berat oleh pihak Kerajaan kerana saya kira harga yang harus dibayar oleh kita untuk integrasi nasional, saya rasa tinggi mana sekalipun maka harga itu harus dibayar oleh kita. Sebab yang penting ialah rakyat mesti merasakan bahawa mereka adalah rakyat dalam sebuah negara Malaysia yang bersatu-padu, tidak kira sama ada mereka daripada Semenanjung ataupun mereka daripada Sabah dan juga Sarawak.

Dalam perkara Kementerian Pengangkutan ini juga, saya di sini ingin mengambil kesempatan berkenaan

perasaan rasa risau di atas selalu sangat berlaku kebakaran khususnya di Airport Antarabangsa Subang ini. Saya rasa kalau sekiranya pada tahun ini, pada bulan tiga dahulu, kita lihat bagaimana satu kebakaran yang begitu besar telah berlaku di airport antarabangsa kita, maka sepatutnya kita tidak boleh mengambil, dengan izin, things for granted. Ada di kalangan kita merasakan seperti pepatah Melayu ada mengatakan: "pisang tidak akan berbuah dua kali". Tetapi inilah sikap yang ada di kalangan kita yang merasakan iaitu kalau sekali kebakaran telah berlaku di airport, tidak mungkin ia akan berlaku lagi.

Saya ingat sikap seperti ini tidak harus ada dalam sanubari kita. Saya merasa hairan macam mana, kalau kita tahu bahawa airport ini merupakan hubungan di antara negara kita dengan luar negeri, mengapakah satu keselamatan yang cekap dan yang tepat tidak diberikan setelah kita menghadapi kebakaran pada bulan tiga dahulu? Saya rasa bahawa tidak cukup dengan kita menukar ataupun memindahkan Pengarah kepada bahagian yang lain kerana kalau ada orang yang merasakan bahawa tindakan itu menunjukkan kita poka di dalam masalah ini, saya rasa itu hanya setakat untuk mencari apa yang dikatakan "scapegoat" sahaja. Saya mahu supaya Kerajaan lebih mengambil berat tentang keselamatan airport ini. Kalau kita tengok di mana-mana negara sekalipun, apatah lagi di negara sosialis atau komunis, maka airport itu dikawal dengan rapi bukan kerana apa tetapi yang penting ialah kerana ia merupakan hubungan di antara kita dengan luar negeri. Sebab itu airport itu penting. Kalau tidak dikirakan bahawa ia merupakan hubungan kita dengan luar negeri sekalipun, sekurang-kurangnya kita harus fikir tentang berapa kerugian yang akan dihadapi oleh kita kalau sekiranya airport ini terbakar sekali lagi.

Jadi, sebab itu saya menyokong usaha Kerajaan untuk menyasat perkara ini dan saya berharap bahawa janganlah

sekali lagi perkara ini apabila ianya akan hilang dimakan oleh masa. Sebab orang cuma akan ruih-rendah ketika satu dua hari selepas kebakaran itu berlaku, macam-macamlah yang dicadangkan tetapi setelah lima enam bulan, kita mula lupa balik tentang betapa pentingnya kawalan harus diadakan terhadap airport ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya berharap bahawa kita ambil seriuslah dan kita tengok sekarang ini sudahpun wujud apa yang dikatakan "Airport Berhad". Saya berharap supaya Airport Berhad ini tidak akan jadi seperti yang lepas-lepas. Ini satu perbadanan yang baru dan kita berharaplah bukan ianya hanya setakat untuk memaparkan papantanda di airport sahaja, tetapi ia akan menjalankan tugas dan tanggungjawabnya dengan baik untuk memastikan supaya di masa-masa yang akan datang, jangan lagi tergendala dalam perjalanan yang hendak dilakukan oleh passengers dalam penggunaan airport ini.

Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Kesihatan yang mana kita tahu iaitu telah memberikan satu perbelanjaan yang tinggi tentang penubuhan satu Pusat Jantung. Di sini saya cuma ingin menyentuh bahawa kita juga harus berhati-hati dengan penyakit AIDS ini. Kalau tidak nanti, setahun atau dua tahun daripada sekarang kita akan terpaksa mengeluarkan dan membekalkan pula satu jumlah wang yang begitu tinggi untuk Pusat AIDS pula nanti. Saya harap janganlah ada Pusat AIDS.

Saya pernah pergi ke Pusat AIDS di California dan sungguh menakutkan diri saya, dan kadangkala sungguh memalukan saya juga apabila ada Pusat AIDS. Kerana AIDS ini bukan sahaja merupakan satu penyakit yang boleh membunuh kita, tetapi dia membawa connotation, dengan izin, tidak baik. Sebab penyakit lain jangkitannya itu disabitkan oleh kerana benda-benda yang lain, tetapi AIDS ini jangkitannya apa?

Makan dadah, kongsi jarum, seks rambang ataupun seks sejenis—bukan benda yang baik. Jadi, sebab itu kita mesti mengambil berat tentang perkara AIDS ini.

Saya menyokong penuh usaha Kerajaan pada hari ini untuk membanteras penyakit AIDS ini, tetapi apa yang saya tengok daripada iklan-iklan yang telah ditunjukkan, sama ada di belakang bas ataupun di dalam televisyen, ataupun di mana-mana sekalipun, penekanan yang dibuat hanya berupa seperti AIDS boleh berjangkit menerusi seks rambang ataupun juga menerusi berkongsi jarum. Inilah penekanan yang banyak kita buat, tetapi kita lupa iaitu AIDS juga boleh berjangkit dengan hubungan seks sejenis, ianya seolah-olah kita tidak mahu menyebut perkara ini kerana perkara ini sememangnya tidak patut berlaku, tetapi ia berlaku. Sebab itu kita tidak boleh memberi penekanan yang kurang kepada seks sejenis dan bukan tujuan kita dengan mengatakan bahawa apabila kita iklankan iaitu di antara lain AIDS ini berjangkit menerusi seks sejenis, seolah-olah kita mengizinkan seks sejenis—tidak. Apa yang harus kita lakukan ialah kita mesti iklankan dengan mengatakan bahawa seks sejenis ini haram.

Saya tahu bahawa ada Akta Sodomi dan dalam masyarakat Islam, sememangnya homosexual ataupun seks sejenis ini memang tidak dibenarkan, tetapi ini kita mesti tekankan dan jangan kita diamkan sahaja. Kita hari ini memikirkan oleh kerana kita mengharamkan seks sejenis ini, dan dengan adanya Akta Sodomi dan juga mengikut hukum syarak ianya memang tidak boleh di benar, maka kita merasakan bahawa perkara ini tidak berlaku. Tetapi perkara ini berlaku dan kita mesti mengiklankan di mana-mana juga dengan mengatakan bahawa seks sejenis ini haram, tidak boleh dibuat, tidak dibenarkan oleh Kerajaan untuk dilakukan. Sebab, di luar negara mereka berani mengiklankan bahawa AIDS itu boleh berjangkit melalui seks sejenis

kerana seks sejenis di negara lain itu adalah sah tetapi di sini tidak sah. Sebab itu saya minta kepada Kerajaan untuk mengiklankan seluas-luasnya bahawa di bawah undang-undang negara kita Malaysia, homosexuality adalah tidak dibenarkan. Ini adalah satu kelakuan yang ganjil, yang asing daripada budaya masyarakat bangsa Malaysia kita. Ini mesti diberitahu.

Saya minta kepada pihak Kementerian Penerangan—ini ialah berkenaan dengan kawan-kawan kita yang bukannya datang dari orang yang berjenis seks wanita ataupun lelaki, dengan izin, saya sebutkan iaitu kumpulan 'mak nyah'. Saya kata bahawa Kerajaan mesti bela semua masyarakat Malaysia tanpa mengira sama ada dia lelaki atau perempuan ataupun 'mak nyah', tetapi untuk kita menonjolkan kehidupan 'mak nyah' ini sebagai satu kehidupan yang glamour, yang kita pertontonkan di dalam televisyen Malaysia, akan memberikan satu isyarat yang tidak sihat kepada anak-anak muda kita. Kalau kepada kita, mungkin kita faham bahawa ianya hanya merupakan sebagai satu bahan, yang mungkin komidi, ataupun tidak patut menjadi satu bahan komidi, tetapi itu kita faham. Tetapi di kalangan anak-anak kita, kadangkala saya lihat perangai mereka adalah mengikut cara-cara 'mak nyah' ini. Mereka seronok dengan cara bercakap dan kadangkala kita tengok dia bercakap macam mana 'mak nyah' ini bercakap. Jadi, ini satu isyarat yang diberikan kepada anak-anak kita, iaitu bahawa kehidupan 'mak nyah' ini adalah satu kehidupan yang glamour dan yang biasa.

Kita tidak seharusnya mengutuk mereka tetapi kita juga tidak seharusnya menonjolkan mereka sebagai suatu kehidupan yang biasa. Ini saya minta kepada Kementerian Penerangan supaya jangan diberikan isyarat kepada anak-anak muda ini seolah-olah kehidupan 'mak nyah' ini adalah kehidupan biasa. Yang mengejutkan saya ialah apabila ditonton di dalam stesen TV3, di mana

yang menjadi MC itu ataupun master of ceremony itu ialah seorang 'mak nyah' di mana dalam satu ketika dia memakai baju lelaki dan dalam ketika yang lain dia akan memakai baju perempuan. Ini adalah luar biasa dan ganjil, tetapi oleh kerana ianya dipertontonkan dalam televisyen, maka mungkin budak-budak kecil merasakan bahawa ini adalah perkara biasa. Saya bimbang, takut nanti kalau ada di kalangan anak-anak kita ini akan merasakan perkara ini biasa. Suatu ketika nanti, kalau anak lelaki kita meminta untuk memakai baju perempuan, maka pada ketika itu baharu kita merasakan betapa silap kerana kita membenarkan dan menonjolkan kehidupan 'mak nyah' ini sebagai usual atau sebagai normal. Sebab itu saya minta kepada Kementerian Penerangan jangan membenarkan perkara ini berlaku dengan berleluasa. Ya, kita jangan ketepikan mereka ini, tetapi juga kita jangan menonjolkan kehidupan mereka ini sebagai kehidupan biasa. Sebab, isyaratnya akan diterima oleh anak-anak muda kita, anak-anak kecil kita dan menganggap perkara ini sebagai biasa dan ianya akan membawa kepada hubungan seks sejenis di masa yang akan datang. Jadi, saya minta kepada Kementerian Penerangan mengambil berat tentang perkara ini.

Maksud B.30—di dalam Kumpulan-wang Terkanun, ada disebutkan bahawa wang juga dibelanjakan untuk membeli komputer-komputer di pejabat-pejabat Kerajaan. Sememangnya kita tidak boleh menafikan bahawa ini adalah satu trend, yang mana di masa yang akan datang semua Jabatan-jabatan akan dicomputerised, dengan izin. Jadi, soalan saya di sini, saya ingin bertanya kepada Kerajaan, apakah telah difikirkan sekarang ini untuk menjadikan pendidikan komputer ini sebagai pendidikan yang wajib di sekolah-sekolah, bermula daripada sekolah rendah. Sebab pada hari ini kita lihat bahawa pendidikan komputer ini hanya setakat bagi mereka yang mempunyai minat untuk main komputer sahaja di

mana diadakan kelab komputer. Jadi, siapa yang berminat, maka masuklah kelab ini dan kelab ini tidak wajib, sebab kalau tidak mahu masuk kelab komputer, boleh masuk scout dan boleh masuk kelab-kelab yang lain.

Saya ingin mencadangkan dalam usaha Kerajaan di bawah pimpinan Dato' Seri Dr. Mahathir Mohamad yang telah memikirkan tentang Wawasan 2020, maka generasi pada ketika itu, pada Wawasan 2020 nanti, mestilah merupakan masyarakat Malaysia yang mempunyai kebolehan untuk menangani komputer. Jadi, oleh kerana itu mesti mula daripada sekarang supaya komputer ini hendaklah dijadikan sebagai satu mata pelajaran wajib supaya apabila mereka besar nanti, keluar dan bekerja, maka komputer ini seolah-olah sebagai alat menulis dan membaca sahaja kepada mereka.

Dalam perkara yang sama, yang mana perbelanjaan itu juga telah diperuntukkan bagi perbelanjaan biasiswa, dan rata-rata kita dengar daripada sahabat-sahabat dan rakan-rakan saya yang berucap yang mengatakan bahawa sepatutnya memanglah ditambahkan biasiswa ini kerana kos kehidupan di luar negara itu adalah begitu tinggi. Ini bermakna kalaulah jumlah wang yang begitu besar kita belanjakan kepada biasiswa untuk anak-anak/penuntut-penuntut pergi ke luar negara, maka bermakna ada penyelewengan wang yang begitu besar yang keluar daripada negara kita ke negara asing. Kalau tahun ini kita kenakan beberapa juta—saya pun sudah lupa berapa, maka tahun hadapan lagi banyak perbelanjaan wang yang dikeluarkan—maknya berjuta wang yang mengalir keluar daripada negara ke negara asing kerana biasiswa-biasiswa yang diberikan kepada penuntut-penuntut kita untuk belajar di luar negara. Ini bukan perkara baru kepada kita, tetapi sudah lama. Sebab itu saya ingin mencadangkan kepada Kerajaan, selain dari usaha untuk twinning, yang mana kita tahu tujuannya adalah untuk menghentikan pengaliran

wang daripada sini ke luar negara, maka Kerajaan harus memikirkan untuk memperbanyakkan lagi universiti-universiti ataupun pusat pengajian tinggi.

Ini tidak boleh dielakkan. Kalau pada tahun ini kita tidak fikirkan, 10 tahun lagi kita terpaksa memikirkan tentang perkara ini sebab jumlah penduduk tidak akan berkurangan. Jumlah penduduk akan bertambah dan bermakna jumlah penuntut akan bertambah dan bermakna jumlah keperluan guru akan bertambah dan juga lecturers di universiti-universiti akan bertambah. Mengapa kita tidak menggunakan wang ini untuk memastikan supaya kita membangunkan institusi ini di tanah air kita sendiri untuk mengelakkan pengaliran wang yang keluar begitu banyak dan juga untuk membuka peluang pekerjaan kepada penuntut-penuntut yang sekarang ini, insya Allah, bakal menjadi lecturers di universiti-universiti yang banyak di masa akan datang.

Sebab itu, kalau kita mempunyai Wawasan 2020, maka kita harus juga memikirkan tentang pendidikan, keperluannya dalam masa 28 tahun dari sekarang, apa keperluannya. Maka oleh kerana itu, saya ingin mencadangkan supaya Kerajaan duduklah dengan serius. Ini bukan perkara baru. Saya tahu, bukan perkara baru tetapi walaupun bukan perkara baru, tidak difikirkan untuk dibuat.

Saya ingat kalau dalam masa 10 tahun satu universiti ditubuhkan, saya ingat ianya tidak serata dengan pertumbuhan penduduk ataupun pertambahan penuntut-penuntut. 10 tahun dari sekarang, sudah tentu jumlah penuntut akan bertambah. Maka marilah kita bersusah-payah sekarang untuk cari wang dan memikirkan untuk mengadakan lebih banyak universiti 10 tahun daripada sekarang, kalau saya masih ada umur, mungkin tidak berucap lagi di sini tetapi di tempat lain masih lagi bincang iaitu wang diperlukan untuk diberikan kepada penuntut kita kerana

kos di luar negara itu bertambah. Kita tidak mahu, 10 tahun lagi kita bincangkan perkara yang sama. Baik kita lakukan perkara ini sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, Maksud B.17 Kementerian Belia dan Sukan yang mana peruntukan telah diberikan untuk perbelanjaan kepada ahli-ahli kita yang telah pergi ke Barcelona.

Saya dengar, sama ada betul atau tidak, jumlah ahli atlit ataupun jumlah pemain-pemain kita, peserta kita ke Barcelona hampir sama banyak dengan pegawai-pegawai. Saya pun tidak tahu kerana saya dengar ada pula berlaku yang mana pas yang sepatutnya diberikan kepada Tukang Masak Pasukan Malaysia, maka pas itu diberikan kepada seorang pegawai lain kerana dia tidak dapat masuk ke dalam Kampung Sukan itu. Ini apa cerita? Saya rasa perkara seperti ini tidak sepatutnya berlaku. Kita tahu bahawa memang Sukan Olimpik ini 4 tahun sekali dan ramai orang hendak pergi tetapi kita janganlah buat stail macam orang tidak faham. Jangan kita kerana hendak menjaga hati kerana ramai pegawai hendak ikut, maka kesempatan perbelanjaan diberikan kepada orang yang hendak pergi ini, ambillah pas Tukang Masak pun tidak apa, asalkan boleh pergi.

Kita harus memusatkan perhatian kita kepada kejayaan pemain-pemain kita. Yang pegawai-pegawai ini pun, yang sampai hampir sama banyak dengan peserta-peserta ini pun, apa cerita dia? Jadi, di mana keikhlasan kita untuk memastikan bahawa mutu pencapaian pemain-pemain kita itu tinggi sebab saya rasa, pemusatan perhatian diberikan untuk memberi kesempatan kepada pegawai-pegawai pergi ke luar negara daripada kita memusatkan perhatian untuk menaikkan mutu permainan pemain-pemain.

Jadi, saya pun tidak tahu sama ada perbelanjaan ini untuk peserta sahajakah ataupun untuk pegawai-pegawai yang hampir sama banyak dengan pemain-pemain ini. Oleh kerana itu, kita mesti teliti dengan mendalam tentang perkara ini sebab saya tidak mahu kepentingan pemain-pemain, pencapaian tinggi dan mutu permainan mereka itu dikorbankan kerana pegawai lebih memikirkan untuk membantu kawan-kawannya menyokong dia menang dalam pertandingan rebutan jawatan dalam Persatuan, kerana hendak menjaga mereka maka benarkan mereka pergi, walaupun sebenarnya mereka tidak mempunyai tugas dan tidak ada sebab untuk berada di Barcelona pada bulan Jun tahun ini.

Dalam perkara yang sama juga, ini berkenaan dengan pemegangan jawatan dalam persatuan-persatuan ini oleh Duli Yang Maha Mulia Sultan-Sultan. Saya menyambut baiklah, kalau kita membaca akhbar pada hari ini bahawa ada Sultan-sultan yang menawarkan diri untuk tidak memegang jawatan ini. Saya kira itu baik dan kita mesti terima kerana untuk menjaga maruah dia. Maruah macam mana saya kata? Sebab di negara Malaysia kita ini, Sultan menjadi Presiden kepada Persatuan Hoki dan Bolasepak. Kepada kita rakyat Malaysia, kita faham bahawa dia Sultan dan kita memberi penghormatan yang sepatutnya kepada dia tetapi apabila dia pergi ke luar negeri, bagi Majlis Olimpik Dunia yang datang ke negara mereka yang melawat sebagai Presiden Hoki Malaysia, kepada mereka itu cuma Presiden Hoki Malaysia sahaja. Dia tidak kira sama ada Presiden Hoki Malaysia ini Sultan ataupun orang besar kita. Maka oleh kerana itu, kadangkala protokolnya tidak kena dan memanglah dari segi kita, protokol tidak kena sebab kepada kita, kita tahu dia Sultan tetapi kepada pegawai Majlis Olimpik Dunia, dia tidak peduli. Kepada dia, di Barcelona itu, Presiden Hoki ataupun Presiden Bolasepak Malaysia adalah merupakan orang biasa sahaja.

Sebab itu saya merasakan untuk menjaga kedudukan Sultan-sultan kita, maka kita harus menyambut baik dan tidak menolak tawaran Sultan-sultan untuk tidak memegang jawatan ini kerana kita tidak mahu apabila mereka melawat ke negara-negara lain protokol yang diberikan kepada mereka itu, tidaklah memadai dengan kedudukan dia sebagai seorang Sultan di sebuah negeri di dalam negara Malaysia kita ini.

Tuan Yang di-Pertua, Maksud B.22 berkenaan dengan Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan. Peruntukan telah diberikan untuk persiapan bagi Tahun Melawat Malaysia 1994.

Saya ingin memberi sedikit cadangan di sini. Kalau kita lihat pada Tahun Melawat Malaysia pada tahun 1990, maka Kerajaan ada meminta kepada pihak-pihak yang tertentu, yang ada kaitan dengan pelancong-pelancong ini, kita ada memberikan apa yang dikatakan cenderamata ataupun souvenir kepada pelancong-pelancong yang datang ke negara Malaysia kita ini. Maka wang telah dibelanjakan untuk menyediakan souvenir-souvenir ini seperti baju T-shirt, keychain, pen kepada pelancong-pelancong yang datang ke negara kita dan T-shirt, keychain dan pen ini ada menunjukkan lambang ataupun logo Tahun Melawat Malaysia 1990.

Saya ingin menyatakan di sini, sekiranya ada peruntukan oleh Kerajaan untuk menyediakan atau memberi subsidi supaya cenderamata ini diberikan kepada pelancong-pelancong, maka hendaklah peruntukan itu digunakan untuk membeli kraftangan kita yang dibuat oleh orang-orang kampung kita. Belilah hasil kraftangan ini dan diberikan pula sebagai souvenir kepada pelancong-pelancong ini. Apa guna kita beri dia souvenir T-shirt? T-shirt ini bukanlah satu perkara yang melambang atau menunjukkan keupayaan dan kebolehan etnik negara Malaysia kita sebab T-shirt ini, saya rasa siapa pun boleh buat. Buat T-shirt, print sahaja

Malaysia di situ maka itu biasa. Kadangkala kalau tidak dijaga T-shirt itu, walaupun ada print 'Malaysia' tetapi dibawa masuk dari Siam, dari Haadyai. Macam di Langkawi, ini berlaku. Banyak daripada T-shirts yang ada di Langkawi itu datangnya dari Haadyai.

Sebab itu saya ingin mencadangkan bahawa souvenir yang hendak diberikan kepada pelancong-pelancong ini biarlah souvenir hasil kraftangan etnik penduduk-penduduk dalam negara kita. Apa salahnya kalau kita hendak beri T-Shirt, tak usah beri T-Shirt, kita berilah tudung atau macam-macam boleh buat. Di Terengganu ada, kita berikan baju batik. Ini memang Malaysia. Sepatutnya souvenir yang dibicarakan itu mestilah melambangkan Malaysia, bukannya T-Shirt yang boleh dibuat oleh sesiapa sahaja.

Jadi, ini cadangan saya, dalam tahun 1994, apabila kita hendak berikan cenderamata kepada pelancong-pelancong ini, biarlah cenderamata-cenderamata itu merupakan hasil kraftangan rakyat Malaysia yang membuatnya dalam cottage industry di kawasan-kawasan kampung dan luar bandar kita.

Tuan Yang di-Pertua, Maksud B.56, Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat, ini berkenaan dengan membangunkan masyarakat. Saya ingat kalau sejumlah wang perlu dibelanjakan, kita mesti belanjakan berkenaan dengan awareness dan kesedaran masyarakat terhadap betapa hina dan tidak baiknya berlaku deraan terhadap kanak-kanak. Saya merasa kasihan sebab bukan saya katakan bahawa deraan boleh dilakukan terhadap orang besar sebab orang besar boleh melawan balik; tetapi deraan terhadap kanak-kanak sangat menyedihkan. Saya rasa ini bukan perkara baru, tetapi ia menjadi baru kerana apa? Kerana baru hari ini sahaja kita membangkitkan dan menjadikan ini sebagai satu isu yang besar.

Kita mesti memberikan awareness, iaitu kesedaran kepada masyarakat kita iaitu dalam soal deraan kanak-kanak ini kita tidak boleh lagi berpegang kepada bidalan Melayu yang mengatakan "Jangan jaga tepi kain orang". Kita kena jaga tepi kain orang sebab kalau budak-budak ini mereka tak boleh hendak bercakap, mereka tidak boleh hendak merayu, mereka tidak boleh hendak mengadu. Maka kita mesti jaga tepi kain rumah orang sebab masyarakat dalam negara Malaysia ini kadangkala walaupun Kementerian telah menyediakan hotline, tetapi perangai dan fe'el masyarakat Malaysia kita yang tidak mahu menjaga tepi kain orang ini; bukan hendak jaga tepi kain orang hal-hal lain, ini hal budak-budak yang tak boleh mengadu ini.

(Timbalan Yang di-Pertua *mem-pengerusikan mesyuarat*)

Saya minta supaya awareness atau kesedaran ini ditaburkan dan ditanamkan dengan suburnya kepada masyarakat kita supaya kalau kita dapat tahu sahaja, laporkanlah. Kita mesti tahu; jiran kita, tak kan kita tidak ternampak budak atau terdengar jeritan budak. Sebab apa yang budak ini boleh buat? Apakah kita tidak merasa sama-sama berdosa apabila kita melihat gambar yang ditunjukkan dalam akhbar macam mana budak itu terbakar kulitnya, habis melecur dan meninggal dunia dengan tidak tahu apakah dunia itu, tidak tahu apakah dosanya?

Rakyat dan masyarakat Malaysia jangan mengambil enteng perkara ini; sebab kalau kita mengambil enteng perkara ini bermakna bahawa kita merupakan manusia yang tidak bertanggungjawab semata-mata kerana tidak mahu menjaga hal orang lain; lantak, pergilah, menangiskah apa, kita tidak ambil tahu. Tetapi kita tidak tahu betapa susah dan sakitnya budak yang tidak dapat hendak mengadu ataupun membela dirinya yang mana orang yang menderanya itu langsung tidak memikirkan tentang kesakitan yang

dirasai oleh budak-budak ini. Kita mesti turut sama rasa bersalah kalau kita tidak melaporkan perkara ini. Ini mesti, awareness mesti dikenakan kepada masyarakat kita. Saya tidak mahu ada dikalangan masyarakat kita mengatakan; "Alah, tak mahu jaga hal ini".

Saudara sekalian, kasihan kepada budak-budak ini. Marilah kita memberi kesempatan kepada mereka untuk sekurang-kurangnya dapat lahir di dunia ini akan melihat satu masa apakah dunia ini. Ini dia tidak ada peluang langsung. Sebab itu Kementerian Perpaduan Negara dan Pembangunan Masyarakat mesti bukan sahaja hanya setakat menyediakan hotline untuk telefon, tetapi kalau hotline itu ada tetapi masyarakat Malaysia kita masih lagi merupakan masyarakat yang tidak mengambil berat tentang apa yang berlaku di sekelilingnya, maka selagi itulah masalah untuk menyelesaikan deraan kanak-kanak ini tidak akan diselesaikan.

Yang terakhir sekali Tuan Yang di-Pertua, ini berkenaan dengan Maksud B.21 yang mana pejabat-pejabat telah dibuka oleh Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna. Saya cuma ingin menyatakan di sini bahawa pengguna mesti dibela. Memang tidak boleh dinafikan bahawa Kerajaan memikirkan dan memberi perhatian berat tentang kebajikan pengguna sebab itu satu Kementerian. Dan kalau kita lihat dalam Budget ataupun Belanjawan yang baru ini, maka banyaklah item-item yang mana duti-dutinya telah dikurangkan, tetapi apa yang menyedihkan kita, perangai peniaga-peniaga bila barang itu dinaikkan cukainya, dia naikkan harga; tetapi apabila barang itu dikurangkan cukainya, maka dia tidak kurangkan harganya. Kita tidak boleh mengatakan bahawa perbuatan ini dia tidak tahu; dia mesti tahu. Dia peniaga dia mesti tahu tentang barang-barang yang dia jual dan apa yang telah turun. Kita tidak boleh mengatakan bahawa kita memberi alasan dia tidak tahu maka kita bersetuju

dengannya. Di antara peniaga dengan pengguna, kita mesti menjaga kebajikan pengguna.

Sebab itu kalau sekiranya Kerajaan telah bersusah payah membuat perkara untuk membela pengguna, maka Kementerian mesti memastikan iaitu kalau Kementerian telah menghantar orang untuk melihat dan membuat satu siasatan untuk memastikan sama ada harga itu dikurangkan ataupun tidak, kalau orang atau peniaga itu tidak mengurangkan harga yang sepatutnya dikurangkan, oleh kerana Kerajaan telah bersusah payah menghantar penyiasat untuk pergi menyiasat, maka hukuman yang harus diberikan kepada peniaga itu bukan hanya setakat untuk merampas sahaja barang-barangnya dan bukan hanya setakat ia didakwa di Mahkamah dan untuk dikenakan denda-denda sahaja, tetapi saya ingin mencadangkan oleh kerana Kerajaan telah bersusah payah menghantar penyiasat, dan dia bukan sukarela mengurangkan harga-harga ini, tetapi dia dipaksa kerana penyiasat telah pergi ke tempatnya dan mendapati harga tidak dikurangkan, maka kita harus memberikan hukuman yang seberat-beratnya kepada peniaga-peniaga yang tidak bertanggungjawab ini.

Saya mengatakan tidak cukup untuk kita merampas segala barang yang tidak dikurangkan harganya, tidak cukup kalau dia hanya dibawa ke Mahkamah dan dikenakan denda yang tertentu; kita mesti pastikan kalau perniagaannya itu memerlukan kepada lesen, jangan kita perbaharui lesennya sebab kita hendak kena ajar sampah masyarakat yang tidak bertanggungjawab ini. Kerajaan banyak lakukan perkara untuk mengurangkan bebanan pengguna-pengguna, tetapi peniaga yang tidak bertanggungjawab ini tidak peduli langsung usaha-usaha Kerajaan ini. Sebab itu kita tidak boleh melepaskan mereka dengan begitu senang kalau mereka ini telah didapati salah.

Saya ingin mencadangkan supaya perhatikan kembali kalau lesen-lesen diperlukan untuk perniagaannya, saya percaya sudah tentu peniaga-peniaga kalau dia ada kedai, dia terpaksa membayar apa-apa cukai sekalipun; cukai pintu atau cukai apa sekalipun, kita tahan itu kerana jangan benarkan orang seperti ini yang pada saya merupakan sampah masyarakat yang tidak pedulikan usaha Kerajaan untuk menolong masyarakat. Dia membuat perkara ini yang menjadi mangsa ialah bukan orang kaya; tetapi masyarakat daripada golongan-golongan yang rendah.

Sebab itu saya kata dia penghisap darah, dia tidak peduli, dia tidak mempunyai kebajikan pengguna di dalam hati sanubarinya. Sebab itu kita tidak boleh bertindak kepada mereka dengan begitu lemah-lambat, tetapi kita mesti pastikan segala tindakan dan hukuman yang hendak kita laksanakan mestilah satu tindakan yang dilaksanakan yang boleh memberi pengajaran kepada mereka dan supaya di masa-masa yang akan datang mereka tidak boleh dibenarkan melakukan perkara ini lagi dan kita menjamin bahawa kebajikan pengguna-pengguna itu dapat kita pertahankan di masa-masa yang akan datang.

Tuan Yang di-Pertua, itulah sahaja yang hendak saya sampaikan. Maka dengan itu saya menyokong Rang Undang-undang Perbekalan ini. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Tuan Dahalan Embun.

5.00 pm.

Tuan Dahalan bin Haji Embun: Tuan Yang di-Pertua, saya ucap terima kasih kerana memandang sebelah sini. Saya ingat ada orang lain lagi yang hendak bercakap. Bagaimanapun, sungguhpun saya tidaklah begitu bersedia seperti Yang Berhormat Tuan Nazri tadi, tetapi saya ingin untuk memfokus seperti

biasa satu dua Kementerian, khususnya kepada Kementerian Kesihatan. Sebab inilah satu perbincangan ataupun perbahasan yang agak sensitif pada hari ini, jadi saya sekali lagi ingin menyentuh Kementerian ini. Tetapi sebelum daripada itu inginlah saya mengucapkan tahniah dan syabas kepada pihak Kementerian di atas peruntukan di bawah Maksud B. 30 iaitu RM55.5 juta untuk pinjaman pelajar di luar negara.

Jadi, Tuan Yang di-Pertua, saya pandang RM55.5 juta ini saya anggap sebagai tambahan ataupun peruntukan sepenuhnya. Jadi saya anggap ini sebagai tambahan kepada apa yang telah diberi. Tetapi bagaimanapun saya rasa kalau setakat jumlah ini sahaja untuk pinjaman pelajar, pinjaman ini bila kita beri pinjaman kita harap dapat balik duitlah. Ini bukan scholarship. Kita bezakan antara scholarship dengan pinjaman. Jadi lebih-lebih lagi kepada pelajar-pelajar bumiputera yang hendak pergi ke luar negara, saya inginlah menyarankan kepada Kementerian Kewangan.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat sebut tadi B berapa itu?

Tuan Dahalan bin Haji Embun: B. 30—Peruntukan kepada kumpulan. Jadi antara RM105 juta ini ada breakdown yang disebut oleh Menteri tadi, iaitu RM55.5 juta untuk pinjaman pelajar ke luar negara. Jadi inilah, Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyeru kepada pihak Kementerian supaya memberi lebih kelonggaran untuk memberi pinjaman kepada pelajar-pelajar lebih-lebih lagi kepada pelajar-pelajar bumiputera yang hendak pergi ke luar negara. Pinjaman ini akan dibayar balik. Ia bukan scholarship seperti yang disebut tadi. Oleh sebab ini bukan scholarship, saya rasa lebih elok kalau Kerajaan mengeluarkan lebih banyak lagi pinjaman ini kepada pelajar-pelajar supaya kita dapat lebih pendedahan daripada segala bidang untuk pelajar-pelajar kita di luar negara, lebih-lebih lagi kalau ada pelajar-pelajar yang

hendak pergi belajar di Timur Tengah, di negara-negara Arab, di bidang-bidang agama umpamanya ataupun di negara-negara Islam, di CIS. Jadi saya faham pinjaman yang dikeluarkan sekarang ini hanya untuk mungkin ke USA di mana budayanya tidaklah begitu kita ingini. Jadi sekarang saya sarankan ataupun cadangkan supaya pihak Kerajaan melencongkan sedikit arah pemberian kemudahan ini kepada pelajar-pelajar yang hendak pergi ke negara-negara lain selain dari negara-negara Timur.

Yang keduanya, Tuan Yang di-Pertua, RM50 juta iaitu pinjaman kepada pegawai-pegawai Kerajaan untuk membeli komputer. Saya telahpun menyebut hal ini dalam penggal yang lepas. Jadi sekarang sudah menjadi kenyataan. Daripada sini saya ingin tahu, Tuan Yang di-Pertua, pegawai-pegawai Kerajaan yang manakah yang sebenarnya yang boleh dapat pinjaman ini, golongan mana? Atau pun bolehkah setiap pegawai Kerajaan daripada bawah sampai ke atas meminjamnya? Apakah garis panduan untuk memberi pinjaman ini? Dan sama ada pinjaman ini diberi secara bayaran balik dengan secara mudah ataupun termasuk juga bayaran balik faedah di atas pinjaman yang diberi ini. Inginlah saya tahu, kalau kita beri kepada pegawai-pegawai tinggi, dia bergaji tiga empat ribu, saya ingat ini tidak bermaknalah, tidak berkembanglah pegawai-pegawai yang di bawah lagi yang gaji mungkin seribu atau bawah dari seribu. Tujuan kita untuk mengembangkan horizon, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, daripada pegawai-pegawai bawah dan pertengahan. Bukan di atas, di atas ada kemampuan. Selain dari itu dia sudahpun ke luar negara menghadiri seminar-seminar, belajar sambilan dan sebagainya. Jadi ini saya sarankan kepada pihak Kerajaan untuk memberi keutamaan kepada pegawai-pegawai bawahan dan pertengahan untuk mendapat pinjaman yang disebutkan tadi. Jadi saya harap pihak Kementerian Kewangan memberi perhatianlah di atas saranan saya ini.

Selain daripada itu, Tuan Yang di-Pertua, ada satu lagi, yang ini kecil sahaja—RM9.5 million—di bawah Maksud B. 30 juga. Saya tidak sebut RM45.5 juta untuk pertanian—untuk bayar balik subsidi LPN. Ini rebate eksport untuk ternakan. Jadi mungkin tidak ramai orang tahu ada rebate eksport untuk ternakan. Dalam Dewan inipun saya rasa ramai orang yang tidak tahu. Kalau kita bela ayam, bela itik, bela kambing, lembu kalau kita eksport kita tidak tahu—tapi sebenarnya ada juga orang yang tahu. Tetapi orang yang tahu bukan termasuk golongan yang kita di sini. Orang Melayu ramai yang tidak tahu saya ingat.

Jadi, inilah pihak Kementerian Pertanian sendiri saya rasa sepatutnya memberi lebih perhatian dan penerangan yang lebih tepat dan jelas—bagaimana hendak boleh dapat rebate eksport untuk ternakan ini. Ini satu kemudahan. Kita dok kacau ini bela itik, bela ayam, tidak ada pasaran. Hanya bela ayam, bela itik hendak jual tempatan, tidak boleh jual—sudah bela tak boleh jual. Sedangkan kalau kita eksport, sungguhpun kita eksport dengan harga yang rendah tetapi kalau ada rebate sebegini seolah-olah macam mendapat subsidi, memang perusahaan kita sudah menjadi viable. Jadi, inilah satu cadangan supaya pihak Kementerian Kewangan dan Pertanian memberi lebih penjelasan dalam kemudahan yang diberikan kepada rakyat.

Berbalik kepada Kementerian Kesihatan yang saya sebut tadi iaitu Maksud B. 34 yang mendapat tambahan RM24.6 juta. Jadi inilah satu perkara yang wajar tetapi bagaimanapun saya rasa jumlah yang diberi ini masih tidak cukuplah. Tidak cukup kerana kita sekarang ini rancak sekali berkempen untuk memberitahu, memberi maklumat kepada rakyat kita supaya akan mengelak daripada apa-apa yang kita hendak elakkan. Kita dapati di negara kita ini sungguhpun orang hidup lebih lama kerana sihat, orang tuapun sudah bertambah ramai, dalam itupun ramai

juga orang sakit. Selain dari orang local ada juga orang pendatang yang bawa penyakit, kita juga yang ubat. Tapi bagaimanapun saya ucap syabaslah kepada Kerajaan kerana ambil tindakan untuk kutip lebih sedikit duit daripada pendatang yang datang ke hospital-hospital kita. Jadi dalam hal ini, Tuan Yang di-Pertua, kita ada masalah rokok, masalah dadah, masalah AIDS, pelacuran, Hepatitis B, denggi, malaria, orang gila, orang salah dan sebagainya. Semua ini kalau orang salah dia sakitpun dia masuk hospital, orang gila pun begitu juga. Jadi semua ini jadi satu gejala, satu penyakit yang kita perlu beri perhatian supaya dapat kita mengawal dan mencegah. Dengan peruntukan tambahan RM24 juta ini saya rasa tidak memberi banyak kesan, lebih-lebih lagi kalau kita berusaha untuk mencegah dadah, pelacuran, Hepatitis B, denggi dan sebagainya.

Jadi, saya mintalah pihak Kerajaan memperuntukkan lebih atau memberi kemudahan yang lebih kepada pihak Kementerian Kesihatan untuk mendapat tambahan bila-bila masa mereka perlu untuk kempen-kempen mencegah penyakit-penyakit seperti ini.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai ini juga kita dapati setiap tahun ada rampasan heroin, morfin, candu dan lain-lainnya. Selepas dibicarakan, saya difahamkan, semua drug, heroin, morfin, candu, ganja, semua ini dimusnahkan begitu sahaja, selepas dikeluarkan daripada peti besi. Sedangkan setiap tahun juga pihak Kementerian Kesihatan mengimport ataupun drugs manufacturers mengimport drug seperti morfin, saya tak tahu sama ada morfin atau heroin, tetapi candu memang diimport untuk digunakan sebagai bahan ubat. Jadi, saya cadangkan benda ini selain daripada kita bakar begitu sahaja, macam ganja memanglah kita bakar, tetapi candu, morfin kalau boleh digunakan untuk ubat-ubatan, tak salah kalau kita simpan. Itu untuk digunakan, untuk menyekat kita mengimport benda-benda ini sampai berpuluh-puluh juta

ringgit. Itu sebagai satu saving kepada pihak Kerajaan daripada membakar begitu sahaja ataupun memusnahkan begitu sahaja drugs yang saya sebutkan tadi.

Saya bercakap di atas perkara ini secara anggapan sahaja, Tuan Yang di-Pertua, oleh sebab saya tak tahu factnya. Tetapi kalau ada pegawai-pegawai di sana yang boleh berbisik-bisik sedikit dengan pihak Menteri untuk memberi jawapan sama ada cadangan saya ini viable ataupun tidak, praktikal atau tidak, saya rasa itu satu sumbangan kalau kita boleh save 20-30 juta ringgit daripada rampasan tadi, mengapa tidak, inipun duit. Tak guna kita bakar 20-30 juta ringgit candu, morfin atau heroin begitu sahaja. Ini satu cadangan.

Saya rasa Tuan Yang di-Pertua beri masa kepada saya, jadi bolehlah saya tempuh sedikit-sebanyak lagi, saya hendak khususkan kepada AIDS ini. . . .

Timbalan Yang di-Pertua: Hendak tempuh?

Tuan Dahalan bin Haji Embun: Hendak tempuh sikit. . . .

Timbalan Yang di-Pertua: Bolehlah.

Tuan Dahalan bin Haji Embun: Hendak pegang langsung, saya tak boleh. Ini perkataan Perlis, dia kata 'tempuh'. 'Sentuh' ini dia 'cok, cok' dia pegang di atas (*Ketawa*) tak pegang terus. Jadi, Tuan Yang di-Pertua lebih fahamlah.

Timbalan Yang di-Pertua: Silakan.

Tuan Dahalan bin Haji Embun: Tuan Yang di-Pertua, mengikut rekod yang saya ada ini, di dunia sekarang ini sudah ada lebih kurang antara 40 dengan 110 juta pengidap HIV, dan begitu juga seterusnya kepada AIDS. Jadi ini melanda banyak kepada negeri-negeri yang membangun (developing countries), termasuk negeri kita, lebih-lebih lagi negeri yang mundur, negeri yang miskin,

negeri-negeri yang taraf educationnya rendah. Jadi, di negara kita ini sungguhpun kita membanggakan taraf pelajaran kita itu tinggi, tetapi banyak juga, saya anggar lebih kurang 60% secara kasar, penduduk kita ini bukanlah begitu educated sangat. Kalau kita ambil yang keluar sekolah menengah sahaja pun, saya ingat mungkin dalam 40% sahaja. Daripada keseluruhan penduduk, bukan daripada younger generation, tetapi keseluruhan penduduk dalam 40% sahaja yang betul-betul educated.

Tetapi yang saya hendak tujukan di sini ialah antara umur 16 hingga 45 tahun dan khusus kepada umur 26 hingga 30 tahun. Inilah umur yang penyakit AIDS ini begitu prevalence, dengan izin. Umur ini adalah umur yang produktif, umur 26-30, orang yang begitu produktif. Masa inilah masa untuk mereka mengeluarkan hasil untuk diri sendiri dan untuk negara. Kalau hendak pergi masuk hutan, hendak berperang pun, inilah umurnya. Kalau lebih daripada itu, mungkin sudah susah sedikit. Tetapi bagaimanapun, mengikut rekod di sini, memang prevalence AIDS ini adalah antara umur 26 hingga 30 tahun. Jadi, ini satu masalah yang besar. . . .

Timbalan Yang di-Pertua: Tetapi Rock Hudson lebih 50 tahun?

Tuan Dahalan bin Haji Embun: 50 tahun, tetapi dia sudah kena mula-mula. Jadi dia tahu, dikesan. Bila Rock Hudson kena itu, mula-mula itu mereka tak tahu lagi apa dia AIDS. AIDS ini adalah ciptaan tahun 80an, sebelum daripada itu orang tak tahu apa AIDS pun. Di kampung-kampung Melayu kita ada mereka panggil 'sakit jeruh', ini perkataan orang Perlis—saya tak tahu, mungkin Kedah. Penyakit jeruh ini dia duduk tak duduk, daripada gemuk, gemuk, dia kecut. Dia kecut, kecut, kecut, dia terus mati, tak tahu apa ubatnya. Ini di kampung-kampung memang ada terjadi. Bukan kerana tak makan, bukan kerana tak minum. . . .

Timbalan Yang di-Pertua: Tetapi kerana kecut?

Tuan Dahalan bin Haji Embun: Dia kecut. Ada orang kampung cerita. Ini mungkin AIDS. Bukan sahaja untuk orang tua-tua, ini orang pertengahan umur pun ada kena, tetapi kita tak tahu penyakit apa, ubat memang tak ada. Kalau kepada orang-orang tua ini, dia kata penyakit tua. Penyakit tua ini memang tak ada ubat, dia tunggu pun baca Yassin kiri-kanan, tunggu orang tua itu hendak mati. Jadi, kalau AIDS inipun begitu juga. Bila dia 'jeruh' itu sudah habis turun, tak ada daya lagi untuk hendak menahan.

Tuan Yang di-Pertua, seperti yang Menteri pun sudah sebut tadi, dia kata yang high risk group manusia yang selalu kena ini homosexual, heterosexual. Heterosexual ini yang kedua-dua sekali, dan prostitute. Saya pun sudah sebut dalam soalan tadi mengenai masalah ini dan Menteri pun lebih kurang sudah menjawab ataupun memberi penjelasan mengenai perkara ini. Jadi, itulah bila sebut heterosexual, prostitute dan homosexual ini, mereka ini adalah daripada golongan yang terbesar menyumbang, lebih-lebih lagi ini daripada 'gay groups'. Tadi ada Timbalan Menteri sebut 'Pink Triangle'. Pink triangle ini adalah diwujudkan atau ditajakan oleh gay groups. 'Gay groups' ini pondanlah. (*Ketawa*)

Timbalan Yang di-Pertua: Orang Kedah panggil apa?

Tuan Dahalan bin Haji Embun: Tak tahu saya. Di Kedah dekat jalan keretapi, di stesen keretapi itu ada satu group di situ, tetapi di Perlis tak ada, Tuan Yang di-Pertua. (*Ketawa*) Dulu ada seorang dengar cerita, dia sudah datang ke Kuala Lumpur. Jadi sekarang Perlis sudah bersih. (*Ketawa*)

Jadi, praktik 'gay groups' ini, saya sebut dalam bahasa Inggeris, Tuan Yang di-Pertua, praktisnya itu 'oral and anal', saya tak mahu sebut dalam Bahasa Malaysia, 'oral and anal' dia punya practise.

Timbalan Yang di-Pertua: 'Oral' itu lisan ya?

Tuan Dahalan bin Haji Embun: Macam hisap rokoklah. (*Ketawa*) Jadi, di sini semua pun faham bahasa Inggeris. Kalau yang tak faham itu, saya minta maaf. Jadi faham-fahamlah—'gay groups'. Jadi mereka inilah yang tubuhkan 'Pink Triangle' untuk menolong mangsa-mangsa AIDS ini. Dia pun sudah tubuh 'hot-line' dan sebagainya, ada dia beri nombor telefon. Kalau hendak telefon kepada group ini, contact dengan Jenny Chew, tetapi dia punya manager ini bukanlah daripada 'gay group', dia seorang doktor wanita yang mengambil berat. Dia pun sudah. . . .

Timbalan Yang di-Pertua: Jenny Chew ini Dr. Jenny Chew?

Tuan Dahalan bin Haji Embun: Dr. Jenny Chew. Dia ini pakar dalam irriology. Bila dia tengok mata kita, dia bolch tahu apa penyakit kita. Kalau Tuan Yang di-Pertua pun berminat (*Ketawa*) boleh telefon 7820996 untuk hendak mendapat maklumat yang lebih dan maklumat kegiatan 'Pink Triangle' tadi ini.

Timbalan Yang di-Pertua: 7820996. (*Ketawa*) Untuk semua orang di sini.

Tuan Dahalan bin Haji Embun: Oh, tepatlah. Ini maklumat untuk 'Pink Triangle'. Jadi, pihak Menteri telahpun mengakui dan mengiktiraf NGO ini sebagai satu badan untuk hendak menolong mangsa AIDS ini.

Selain daripada itu, Tuan Yang di-Pertua, mungkin tak kena tempat saya bawa ini, tetapi ini dengan satu perasaan,

kita manusia biasa. Bila anak kita dilahirkan, kita hendak anak itu keluar dengan sempurna, tidak cacat mana-mana. Tetapi kalau cacat, itupun alhamdulillah, anak juga. Kalau jari terpotongkah, kaki satu jarikah, kurang dua-tiga jarikah ataupun telinga tak adakah, itu alhamdulillah, anak kita juga.

Tetapi kalau dia melahirkan anak yang membawa virus AIDS, Tuan Yang di-Pertua, jadi itu sebagai slow killing, slow torture, slow suicide—kasihanlah. Kita tahu ini emaknya sudah ada penyakit HIV, dia melahirkan anak lagi yang akan mewarisi apa yang dia telah lalui, sedih bila kita dengar. Dahulu kita ada satu undang-undang yang membenarkan abortion untuk mangsa rape, apa dia rape, ini Tuan Yang di-Pertua?

Timbalan Yang di-Pertua: Rogol.

Tuan Dahalan bin Haji Embun: Rogol. Abortion untuk mangsa rogol itu tidak serius sangat sebagai AIDS ini, tidak begitu serius, kita pun ada undang-undang.

Saya ingin tahu, Tuan Yang di-Pertua, sama ada undang-undang ini dapat kita apply juga untuk ibu yang menghidap AIDS ini, yang akan melahirkan anak dan juga akan membawa AIDS, dan akan mati dalam sedikit masa. Tetapi sekiranya undang-undang ini tidak meliputi, saya suka cadangkanlah kalau kita boleh buat untuk mangsa rogol, kerana kita takut emak itu jadi gila, gila sahaja dia masih hidup lagi, kalau gila ada hospitalnya untuk mengubat, mungkin dia lega daripada gilanya itu ataupun selepas 4-5 tahun dia pun sudah lupa, selepas itu dia seronok balik, diapun lupa. Jadi tidak mengapalah, tetapi kita telah membenarkan dia membuang anak di atas alasan itu. Anak dia akan hidup kalau dia tidak buangpun, diapun akan hidup juga kalau dia tidak buang, dia malu sekejap sahaja. Jadi untuk AIDS, kalau belum ada undang-undang, saya ingin mencadangkan supaya Kerajaan

membenarkan abortion untuk kepentingan ibu yang berpenyakit AIDS supaya tidak menjangkit kepada anak beliau tadi. Itulah satu cadangan saya rasa pihak Kerajaan patut mengambil berat.

Selain daripada itu mengenai AIDS ini juga, ialah masalah blood donation. Ada setengah orang mengatakan, ramai doktor pun menyebut kalau dia tukarkan darahnya itu, tukar semua darah daripada sistem itu, buang habis sekali gus, dimasukkan darah baru, insya Allah katanya kalau betul-betul jaga kesihatannya itu dia akan sembuh, kalau tidak 100% pun beransur-ansur akan sembuh, jadi selalu kena tukar darahlah. Yang hendak menjadi donor itu pula masalah juga, kita ini mungkin tidak selalu boleh beri. General public atau pihak hospital mesti teliti halus-halus, kena check dahulu sama ada dia pembawa atau tidak, jadi kalau pembawa sia-sia sahaja usaha itu. Pihak Kementerian sekali lagi saya cadangkan kerana ada katanya kalau anak berpenyakit, emak tidak mahu beri darah, bapa dia tidak mahu beri darah, adik atau abang yang lainpun tidak mahu sedekah darah ini.

Inginlah saya nyatakan kalau ini satu penyelesaian, kita buat melalui pihak Kerajaan, kita anggap ini sebagai satu perkara mandatori kepada relative untuk menderma darah kepada pesakit AIDS atau untuk apa-apa lain lagi, termasuk Hepatitis B ini untuk hendak menyelesaikan masalah. Ini sebagai satu cadangan sahajalah, Tuan Yang di-Pertua.

Selain daripada itu, Tuan Yang di-Pertua, nampaknya tidak ada apa lagi yang saya hendak sebut, kalau sebutpun ia berulang-ulang itu juga. Kemudian pihak Kementerian lain pun saya sudah berjanji tadi, saya tidak akan sebut dan saya tidak akan sebutlah. Walau bagaimanapun, Tuan Yang di-Pertua, sekali lagi saya ucapkan terima kasih dan saya menyokong. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Ya, dipersilakan Datuk.

5. 25 *ptg.*

Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon izin untuk mengambil bahagian membahaskan Rang Undang-undang yang dikemukakan pada petang ini, iaitu hanya satu bab sahaja dalam Maksud B. 34-Kementerian Kesihatan.

Setiap hari kita mendengar Kementerian Kesihatan berusaha bersungguh-sungguh untuk membanteras dadah dan juga membanteras orang-orang yang menghadapi kuman HIV dan juga untuk menghapuskan AIDS. Jadi saya rasa terlalu banyak perbelanjaan, terlalu banyak masa, terlalu banyak tenaga telah dicurahkan untuk membanteras AIDS. Tetapi kita tahu bahawa puncanya tadi dan Kementerian pun tahu punca AIDS ini datangnya daripada kerja-kerja maksiat yang dilakukan oleh sesetengah manusia yang suka menggunakan pelacuran, begitu juga menggunakan perkahwinan antara lelaki dengan lelaki. Kemudian dadah begitu juga, walaupun banyak hendak dibanteras, tetapi makin lama makin banyak. Di dalam pembanterasannya itu saya rasa Kementerian ini kalau kita perhatikan daripada segi hukum seolah-olah menggalakkan kerja-kerja ini. Orang yang tidak tahu misalnya hendak melakukan persetubuhan haram supaya mengelakkan daripada kena penyakit digalakkan memakai kondom, tetapi kondom pun pecah juga, kemudian. . . .

Timbalan Yang di-Pertua: Datuk tahukah?

Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah: Kata orang yang pernah memakainya (*Ketawa*). Jadi semua usaha-usaha seperti itu saya rasa membazir.

Kita melihat bahawa pembanterasannya yang menggunakan kekerasan daripada segi hukum sama ada negara Islam atau bukan Islam. Negara Islam yang cantik, sepanjang yang saya lawati iaitu negara Brunei, kita melihat di negara Brunei bila kita pergi di sana aktiviti sampai pukul 5.00 petang tidak lagi apa-apa aktiviti, kedai-kedai pun ditutup, kemudian kelab-kelab malam semua tidak ada. Radio dan televisyen akan menunjukkan Warta Berita kemudian ucapan yang baik-baik, bacaan Al-Quran dan tidur. Tidaklah seperti TV kita, sibuk sampai tengah malam menunjukkan kerja-kerja yang maksiat. Jadi kalau kita hendak membanteras ini semua saya rasa cuba kita kaji hukum Islam, sebab hukum Islam ini yang diturunkan oleh Quran sendiri kalau kena saya rasa orang takut. Misalannya, dalam hukum Islam kalau lelaki dan perempuan yang belum berkahwin melakukan zina mereka akan direjam 100 kali, kalau tidak mati dia hidup balikkah! Tetapi lelaki dan perempuan yang sudah berkahwin dihukum rejam sehingga mati, selagi tidak mati titik dia cukup-cukup, barangkali di hadapan khalayak ramai dibuat begitu tentulah orang takut. Ini kita tengok Kementerian Kesihatan tadi kita dengar, Timbalan Menteri Kesihatan seolah-olah paling arif dengan tempat-tempat pelacuran. Ada pelacur kelas satu, ada pelacur menengah, ada yang orang tak hendak pakai lagi murah-murah sebatang rokok. Mereka ini kalau kita tahu sarangnya, kemudian kita mendiamkan dia, bila dia kena penyakit kita pula ambil wang rakyat, belikan ubat, suruh dia baik, mana boleh baik lagi. Bila dia baik dia pergi ke tempat itu, begitu juga orang yang sudah kena AIDS tadi, hendak diubat kata Yang Berhormat dari Perlis tadi memang tidak boleh, dia suruh juga ubat, berjuta-juta belanja, apa salahnya beri dia injection biar dia mati cepat, jadi mengurangkan orang yang ada AIDS.

Kita dapat baca sejarah negara-negara yang bukan Islam menggunakan revolusi, macam Mao Tse Tung dahulu. Apabila

seluruh rakyat China sampai ke Malaysia, orang China menggunakan, orang China kata 'cak pian', dalam Bahasa Melayu sayapun tidak tahu, 'cak pian' iaitu hisap candu. Saya ingat lagi semasa saya bersekolah dulu, taukeh-taukeh yang menjual pisang, jual pensil, dekat belakang itu dia 'cak pian'. Jadi di negeri China juga kena begitu. Kita baca sejarah Mao Tse Tung tidak ada ampun, dia tembak mati seluruhnya, sekali tembak 60,000; 80,000 dibawa ke Sungai Yang Tze Kiang, akhirnya negara China menjadi satu negara yang kuat. Tidak ada faedah sangat kita hendak layan. Nyanyi kau sakit AIDS. Nyanyi pula dalam TV, A. I. D. S. (*Ketawa*). Sedihnya engkau AIDS. Mengapa kita hendak lagu-lagukan dia, bukan main sedap nyanyi, saya pun sudah tidak ingat tetapi adalah bunyi A. . . I. . . D. . . S.(*Ketawa*)

Timbalan Yang di-Pertua: Siapa menyanyi itu, Datuk?

Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah: Entah siapa, daripada Kementerian Kesihatanlah itu. (*Ketawa*) Jadi dilagu-lagukan AIDS ini. Jadi kita injection beri mati. Selesai kerja. (*Ketawa*) Negeri Mao Tse Tung boloh buat. Sejarah Jepun lagi sedap. Bila Jepun menyerang Tenggara Asia, askar-askarnya sudah kesunyian, diambil wanita-wanita Korea masukkan dalam kurungan dan dia pakai. Bila satu orang dia pakai ramai-ramai, jadi kuman pun hidup terlampau banyak. Jadi, dalam bilik itu semuanya sudah kena AIDS. Dia bukan ada belas kesihan, dia terusnyanya ambil api dibakarnya semua perempuan Korea itu. Baru Jepun kuat. Dia bakar orang yang macam itu. Kita pula, "A..I..D..S" Ambillah injection. Ambillah!" (*Ketawa*) Ini bawa dalam TV, "Ini saya insafilah. Sesudah saya hendak mati ini saya kenallah Allah s.w.t."

Lepas itu kita inject, lambat pula dia mati sebaliknya menjangkit dekat orang. Bunuh cepat sahajalah. (*Ketawa*)

Jadi, pelacur-pelacur ini tadi ditangkaplah buat apa hendak disimpan? Kalau kita ini betul orang yang tidak ada interest tentang pelacur, dia tidak ada berhajat; apa hendak disimpan. Entah, kalau kita hendak pakai, kita tidak tahulah. (*Ketawa*) Bagi saya tidak ada apa hendak pakai pasal saya berlebih pakai. (*Ketawa*) Jadi, saya tidak payah menggunakan pelacur-pelacur ini. Maka kita terus sahaja banteras, tangkap, hukum. Kalau lelaki yang belum kahwin tadi, budak-budak itu kita nampak atau jumpa; pukul dengan kayu sebanyak 100 kali, kalau tidak mati, hiduplah dia merana dan malu.

Bagi perempuan dan lelaki yang sudah kahwin, pukul sampai mati. Tidak payah ubat. Sebatang kayu, titik. Tidak ada berharga satu sen. Ini dengan ubat, hendak kaji berbagai segi segala jenis tubuh yang kita buat, kerana kita ikut keadaan negara Barat; itu sebablah kita sudah mula hendak lingkup. Negara Barat sekarang gempa bumi hancur, kemudian banjir menghancurkan. Memang ada sejarahnya.

Pada zaman Nabi Allah Hud, manusia yang tidak mahu menggunakan perempuan, dia suka lelaki kepada lelaki; Tuhan terbalikkan bumi ke bawah. Jadi Tuhan tidak suka dia lingkupkan. Kita pula membela benda ini. Jadi saya rasa Kementerian Kesihatan kena tukar fikiran, hancurkan segala sarang-sarang maksiat. Sarang maksiat tadi bukan berpunca daripada pelacuran sahaja. Jadi saya kata mari kita pergi ramai-ramai ke Brunei. Bolchlah kita cuti satu hari kita berangkat dengan kapal terbang, kalau diizinkan oleh Tuan Yang di-Pertua; dapat juga jalan. Duduk di istana sana. Pukul 5.00 memang tidak ada kedai-kedai jual apa pun. Malam bukan main susah, hendak cari penampal pun tidak dapat. Memang tidak ada jualan lagi pada malam hari.

Timbalan Yang di-Pertua: Penampal apa itu, Datuk?

Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah: Penampal itu orang perempuan sahaja yang tahu. (*Ketawa*) Kemudian, langsung tidak ada aktiviti yang merosakkan akhlak. Jadi, Sultannya apabila datang ke istana; dia beri kita duduk di Istana Edinburgh. Kalau kita ini pergi semua menginap di Istana Edinburgh, dijagai oleh Gurkha.

Kemudian, Sultannya datang. Salam —tidak pernah kata “Ampun, Tuanku; Sembah Patik harap diampun. Patik pacal yang hina; harap diampun.” Bila hina pula? (*Ketawa*) Sultan Brunai kata, “tidak ada kita hina, dia setaraf.” Salam. Beri kita makan sama. Kemudian dia pergi sembahyang Jumaat, semua orang pergi sembahyang. Dia punya duit berlebih-lebihan; rakyatnya semua hantar pergi haji dengan free. Pergi rumah orang kahwin pun pakai kain samping. Kain sampingnya harga beribu-ribu ringgit. Duitnya sampai sekarang pun Amerika pinjam.

Jadi, Kerajaan yang tidak melakukan maksiat Allah s. w. t. beri hidup dan rezeki yang banyak. Tetapi kita ini ikut cara Barat. Bila orang buat lelaki dengan lelaki pun kita kata, “ubat kita cari”. Jadi, cara Barat itu patut dihentikan kerana kerja-kerja yang maksiat menghabiskan harta, menghabiskan wang ringgit tetapi anasir itu Tuhan tidak suka. Tuhan mula sudah tidak suka kepada kita; kebakaran berlaku, banjir berlaku, macam-macam. Tempat-tempat yang penting sahaja dibakar oleh Tuhan. Ini besok entah Parlimen pula terbakar. Doa-doa janganlah ya! (*Ketawa*)

Kemudian, saya menycrulah kepada Kementerian Kesihatan sama ada Menteri, Timbalan Menteri dan pegawai-pegawainya cubalah kaji hukuman yang lebih baik daripada segi Islam dan juga hukuman yang baik daripada negara-negara sosialis yang mengadakan revolusi untuk menghancurkan perkara-perkara yang maksiat.

Jadi janganlah kita banyak mengadakan maksiat. Dan mereka-mereka yang telah mengidap penyakit ini tidak payah ditolong. Hukumnya kalau tembak itu terlalu zalim, injection. Syeet! inject, besok pagi tengok keras sahaja! (*Ketawa*) Tidak salah siapa-siapa, inject, syeet masuk. Kita inject ubat, tetapi dia sudah mati, apa hendak dikatakan. Ini tidak melakukan apa-apa kezaliman.

Itulah satu sahaja yang saya minta kemukakan dalam perbahasan ini. Saya ucapkan ribuan terima kasih kepada Tuan Yang di-Pertua yang telah memberi peluang kepada saya. Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Puan Hajah Zaleha binti Hussin.

5. 33 ptg.

Puan Hajah Zaleha binti Hussin: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih saya ucapkan dan saya akan mengambil masa yang paling ringkas untuk menyokong Usul di bawah Rang Undang-undang ini. Dan saya akan menyentuh hanyalah dalam empat perkara.

Yang pertama ialah mengenai Maksud B.26 Pendidikan. Saya mengambil kesempatan ribuan terima kasih dan setinggi-tinggi penghargaan kepada pihak Kerajaan kerana begitu prihatin terhadap pelajar-pelajar kita yang berada di luar negara. Kerana kita sedar bahawa mereka ini merupakan sebagai pewaris kepada kesinambungan dalam penerusan Wawasan 2020. Oleh itu kenaikan yuran dan juga pinjaman ini kepada pelajar-pelajar di luar negara amatlah penting kerana apa yang kita ketahui, keadaan kadar penghidupan yang begitu tinggi di negara-negara sana. Dengan ini saya ingin menekankan walaupun kita menyokong di dalam perbelanjaan peruntukan mengenai pendidikan ini di bidang yuran kepada pelajar-pelajar di luar negara tetapi kita harus mengambil suatu cadangan kepada pihak

Kementerian Pendidikan iaitu mengenai pengawalan terhadap wang-wang yang telah kita berikan kepada pelajar-pelajar di luar negara.

Kerana apa yang saya suka nyatakan di Dewan yang mulia ini iaitu pelajar-pelajar, anak-anak kita yang berada di luar negara apabila mereka mempunyai wang yang agak berlebihan, apa yang membimbangkan kita ialah dalam mereka membelanjakan wang ini kerana terdapat beberapa perkara negatif yang berlaku kepada pelajar-pelajar di luar negara.

Saya difahamkan ada di antara pelajar-pelajar kita yang menggunakan wang yang telah diberikan oleh Kerajaan ini menaja berbagai-bagai perkara terutama perkara-perkara yang agak negatif iaitu menganjurkan majlis-majlis kepada pihak Pembangkang untuk menghentam Kerajaan dan sebagainya.

Apa yang kita bimbangkan ialah kalau tidak ada pengawalan yang begitu baik daripada pihak Kementerian Pendidikan menerusi pegawai-pegawai MSD yang ada di luar negara, maka kita bimbang pelajar-pelajar ini tidak dapat membelanjakan wang ini dalam keadaan yang sepatutnya.

Tuan Yang di-Pertua, dalam masalah yang disebut oleh rakan saya tadi, walaupun ini tidak termasuk dalam bil ini, tetapi saya pohon izin, iaitu mengenai MSD ini, sukalah juga saya menambah iaitu pihak Kementerian Pendidikan mengambil tahu dan juga menekankan supaya tugas dan tanggungjawab MSD di luar negara perlu dipertingkatkan lagi supaya mereka ini lebih menitikberatkan kepada kebajikan pelajar-pelajar, kerana banyak rungutan daripada pelajar-pelajar yang ada di luar negara mengenai perhubungan mereka dengan pegawai-pegawai MSD.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai Maksud B.34—Kementerian Kesihatan. Sebenarnya saya amat menyokong

mengenai peruntukan kepada B.34 ini iaitu Kementerian Kesihatan dalam penubuhan Pusat Jantung kerana kita sedar kadar kematian disebabkan sakit jantung ini adalah yang kedua tertinggi dalam negara ini. Walau bagaimanapun, dalam kita ghairah untuk memberi sokongan kepada penubuhan Pusat Jantung ini, apa yang saya merasakan perlu dinyatakan di Dewan ini ialah kadar bayaran kepada pesakit-pesakit jantung terutama di bidang pembedahan dan sebagainya adalah terlalu tinggi sehingga mereka yang berpendapatan rendah dan mereka yang terdiri daripada golongan miskin kadangkala mereka ini tidak termampu untuk membiayai kadar pembayaran yang begitu tinggi. Saya memohon dan mencadangkan kepada pihak Kementerian Kesihatan supaya membuat suatu kajian mengenai kadar pembayaran pembedahan jantung dan sebagainya supaya dapat dinikmati bersama oleh mereka yang berpendapatan rendah.

Saya menjadi seorang pendengar di dalam Dewan yang mulia ini iaitu kepada ucapan Yang Berhormat Tuan Dahalan dan Yang Berhormat Datuk Haji Ahmad mengenai AIDS. Tetapi saya hendak lebih menekankan mengenai AIDS ini dalam menyatakan sokongan saya kepada B.34 ini. Walaupun ini tidak tersebut di dalam bil tetapi saya suka menyatakan oleh kerana terlalu panjang dipercakapkan tentang AIDS, maka saya suka menegaskan di Dewan yang mulia ini bahawa AIDS adalah suatu bala yang diturunkan oleh Allah S. W. T. kepada manusia yang mana apabila bala ini diturunkan kepada manusia yang melakukan kemungkaran dan tidak ada cara bagi manusia mengatasinya melainkan hendaklah manusia itu kembali kepada jalan Allah S. W. T. Oleh yang demikian, kepada Kementerian Kesihatan perlulah memberikan kerjasama yang erat kepada Kementerian Pendidikan dan pihak Kementerian Pendidikan pula perlulah mempertingkatkan mata pelajaran moral dan juga rohaniah di

kalangan anak-anak di sekolah-sekolah dan untuk membuat persiapan kepada generasi yang akan datang dan juga kepada masyarakat kita kini dalam masalah pembasmian AIDS di dalam negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai Maksud B.19, Kementerian Pertanian – mengenai pemberian subsidi iaitu tambahan peruntukan kepada subsidi harga padi. Sebagai rakyat Kelantan, saya mengambil peluang mengucapkan setinggi-tinggi ucapan terima kasih kepada Kementerian Pertanian kerana pemberian subsidi baja padi di negeri Kelantan ini adalah suatu yang paling utama bagi kami kaum-kaum Petani di Kelantan ini. Pertanian adalah merupakan satu mata pencarian yang begitu tinggi di Kelantan dan subsidi pemberian padi ini sangat-sangat dinikmati oleh rakyat Kelantan. Walaupun ini terbukti kepada kita dengan nyata bahawa Kerajaan di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri adalah merupakan Kerajaan yang adil, walaupun di dalam Dewan yang mulia ini pada satu ketika dalam sesi yang lalu, Kerajaan telah dituduh oleh pihak Pembangkang bahawa Kerajaan tidak berlaku adil dalam pembahagian baja.

Saya suka menegaskan dalam Dewan yang mulia ini tentang pemberian subsidi padi kepada rakyat-rakyat petani di negeri Kelantan. Kerajaan telah memberikan dengan tidak mengira sama ada mereka dari mana-mana parti - Kerajaan telah memberi kepada seluruh petani-petani di dalam negeri Kelantan. Cuma yang agak menyedihkan bagi pihak Pembangkang ialah kerana di kampung baja padi itu telah diletakkan dengan lambang "Dacing", ini bagi pihak parti Pembangkang yang pernah suatu masa dalam pilihanraya yang lalu, membakar poster-poster yang melambangkan "Dacing" tetapi apabila sampai masanya mereka terpaksa meletakkan "Dacing" di atas belakang mereka, maka mereka merasakan ini suatu perkara yang amat berat. Tetapi walau bagaimanapun, saya mengucapkan terima kasih kepada

Kementerian Pertanian kerana dengan pemberian subsidi padi kepada seluruh rakyat Kelantan pada masa ini, rakyat Kelantan telah menyatakan perasaan terhutang budi kepada Kerajaan kerana Kerajaan Kelantan bukannya memberi subsidi tetapi menjual baja padi ini dengan harga RM3 sekampit bagi tiap-tiap orang yang hendak membeli. Jadi ertinya, dengan secara tidak langsung ada dua

Tuan Dahalan bin Haji Embun:
(Bangun)

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, Tuan Dahalan hendakkan penjelasan.

Tuan Dahalan bin Haji Embun: Tuan Yang di-Pertua, saya hendakkan sedikit penjelasan. Oleh sebab Yang Berhormat tadi menyebut begitu berat untuk sesetengah petani bagi menanggung guni baja yang ada gambar Dacing, tetapi saya ingin tahu sama ada, ada atau tidak petani-petani di Kelantan itu yang tidak mahu menerima baja-baja yang berlambangkan Dacing ini?

Puan Hajah Zaleha binti Hussin: Tuan Yang di-Pertua, benarlah seperti apa yang telahpun disebutkan oleh Yang Berhormat Tuan Haji Dahalan. Memang ada golongan di negeri Kelantan yang tidak mahu menerima baja padi yang berlambangkan "Dacing" kerana pada mereka lambang "Dacing" itu adalah merupakan lambang yang akan merosakkan akidah mereka. Tetapi walau bagaimanapun, saya telah meninjau daripada ramai di antara petani-petani yang ada di negeri Kelantan yang berlainan parti politik daripada parti politik Kerajaan, mereka menyatakan, daripada RM3 yang mereka terpaksa mengeluarkan wang, lebih baiklah mereka memikul baja padi yang mempunyai lambang "Dacing". Ini terbukti, sebagaimana, dengan izin, hadis Rasulullah menyatakan yang bermaksud, "hampir orang yang terlampau fakir itu

akan menjadi kufur". Oleh kerana terlampau mendesak, kerana wang tidak ada, walaupun mereka merasakan bahawa lambang yang mereka pikul itu tidak sesuai, tetapi mereka pikul juga kerana pada mereka kemiskinan tidak dapat sama sekali untuk mereka membeli baja yang telahpun diberikan oleh Kerajaan Kelantan dengan secara penjualan RM3 sekampit.

Tuan Yang di-Pertua, dalam perkara ini saya suka memohon dan mencadangkan kepada Kementerian Pertanian, oleh kerana kejayaan telah terbukti dalam pemberian subsidi baja padi di negeri Kelantan ini, saya memohon kepada Kementerian Pertanian supaya subsidi pemberian baja-baja yang lain daripada baja padi juga hendaklah diselaraskan seperti yang telah dilaksanakan dalam pemberian baja padi ini, iaitu menerusi satu jabatan yang telah dibentuk di negeri Kelantan, iaitu Jabatan Pembangunan Persekutuan, satu jabatan yang telah dibentuk sebagai pengganti Kerajaan Barisan Nasional yang telahpun tidak mempunyai Menteri Besar sebagai Ketua Pentadbiran di negeri Kelantan.

Apa yang saya telah difahamkan, pada masa ini pemberian baja-baja lain sama ada dari segi pemulihan dusun-dusun dan sebagainya tidak seperti pembahagian baja padi. Ia hanya diberikan kepada petani mengikut agensi jabatan masing-masing dengan tidak menerusi Jabatan Pembangunan Persekutuan.

Tuan Yang di-Pertua, dalam Maksud B.22 iaitu mengenai Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan. Dalam bidang ini saya hanya ingin menyentuh sedikit iaitu saya telahpun membuat peninjauan dalam soal pelancongan ini. Saya dapati kita agak kurang berkesan dalam memperkedepankan ataupun dalam memberi penonjolan terhadap kebudayaan nasional kita kepada pelancong-pelancong yang datang dari luar negara. Kita banyak tempat-tempat pelancongan dalam negara

ini yang berlatarbelakangkan kesejarahan negara ini. Tetapi apa yang saya lihat pemandu-pemandu pelancong tidak diberi suatu kursus yang berkesan dan efektif yang mana mereka tidak dapat menonjolkan suatu penerangan yang berkesan kepada pelancong-pelancong seperti yang kita lihat, terutamanya di dalam industri pelancongan ini di Indonesia misalnya, kita dapati begitu petah dan begitu pandainya mereka menceritakan bagaimana sejarah yang berlaku di Indonesia, dan juga bagaimana mereka telah meninggalkan kesan yang begitu berkesan sekali kepada pelancong-pelancong yang masuk ke dalam negara mereka.

Saya menyarankan kepada pihak Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan supaya pemandu-pemandu pelancong yang ada di dalam negara kita ini hendaklah diberi kursus, hendaklah diberi pengetahuan yang lebih baik mengenai sejarah dan juga kebudayaan negara kita supaya mereka dapat memperkenalkannya kepada pelancong dengan lebih berkesan.

Tuan Yang di-Pertua, itulah saya menyentuh dalam empat perkara di dalam Dewan yang mulia ini untuk menyokong, iaitu kelulusan Rang Undang-undang yang bernama suatu akta bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulanwang Yang Disatukan untuk perbelanjaan tambahan bagi perkhidmatan tahun 1992 dan bagi memperuntukkan wang itu bagi maksud-maksud yang tertentu bagi tahun itu. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Dijemput Setiausaha Parlimen Kementerian Kewangan memberi jawapannya. Silakan.

5. 53 ptg.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kewangan (Tuan Mustapa bin Mohamed): Tuan Yang di-Pertua, mula-mula sekali ingin saya ucapkan terima

kasih dan penghargaan kepada tujuh Ahli Yang Berhormat yang telah membangkitkan untuk menyokong Usul yang saya bentangkan; iaitu Yang Berhormat Dato' Azumu, Yang Berhormat Tuan Rahim, Yang Berhormat Puan Hajah Rosnah, Yang Berhormat Tuan Nazri, Yang Berhormat Tuan Dahalan, Yang Berhormat Datuk Haji Ahmad Abdullah dan akhir sekali Puan Hajah Zaleha.

Oleh kerana ucapan menggulung ini merupakan ucapan yang merangkumi kesemua Kementerian, maka mungkin ada perkara-perkara yang tidak terjawab pada petang ini, saya mohon mencadangkan agar Ahli-ahli Yang Berhormat membawa atau membangkitkan kembali perkara-perkara yang dinyatakan itu semasa membahaskan Belanjawan yang akan dibentangkan pada hari Isnin 21hb akan datang. Walau bagaimanapun, saya akan secara ringkas menjawab beberapa persoalan utama yang dibangkitkan tadi.

Yang Berhormat Dato' Azumu antara lain membangkitkan tentang Institut Jantung Negara. Perkara ini juga disentuh ataupun ditempuh - untuk meminjam istilah Tuan Dahalan - oleh Yang Berhormat Puan Rosnah dan juga Puan Hajah Zaleha tadi. Perkara yang dibangkitkan adalah berkaitan dengan sama ada mereka yang tidak mampu akan memperolehi rawatan yang sebaik mungkin memandangkan kos rawatan yang sudah tentunya tinggi yang dikenakan oleh IJN (Institut Jantung Negara). Sebagai makluman, ingin saya maklumkan bahawa mengikut rekod yang ada, bangunan Institut Jantung Negara telah siap dibina pada 4hb Jun yang lalu dengan harga RM150 juta, dan kini iaitu semenjak 1hb September tahun ini Institut Jantung Negara telah dikorporatkan, telah dijadikan badan korporat. Tambahan yang diminta diluluskan oleh Ahli Yang Berhormat pada petang ini adalah untuk tiga tujuan. Yang pertama, untuk membiayai perbelanjaan mengurus berjumlah RM1.9 juta. Yang kedua,

subsidi perbelanjaan rawatan kakitangan Kerajaan dan pesakit Kelas Tiga yang berjumlah RM7.673 juta, dan yang ketiga ialah untuk geran pelancaran berjumlah RM15 juta. Itulah tiga komponen yang akan dibelanjakan daripada jumlah yang dipohonkan sebanyak RM24.663 juta.

Mengikut Kementerian Kesihatan bagi pesakit yang telah disahkan oleh Pegawai Kebajikan Perubatan di hospital Kerajaan bahawa pesakit tersebut disahkan sebagai tidak berkemampuan, maka Kerajaan akan membuat bayaran perbezaan antara caj yang dikenakan oleh IJN dengan caj yang mampu dibayar oleh pesakit berkenaan. Dengan itu bermakna bahawa masalah yang mungkin dihadapi oleh pesakit-pesakit miskin tidak berbangkit lagi.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat sekalian, kalau tahun ini Kerajaan membelanjakan RM7.673 juta untuk membayar subsidi bagi pesakit-pesakit miskin Kelas Tiga, tahun hadapan Kerajaan akan menambahkan peruntukan itu kepada kira-kira RM27 juta. Ini membayangkan komitmen Kerajaan bagi membantu pesakit-pesakit yang mungkin menghadapi masalah untuk membayar bil rawatan di Institut Jantung Negara.

Perkara kedua yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Dato' Azumu ialah berkaitan dengan peruntukan yang diberikan kepada Majlis Sukan Negeri Kelantan sebanyak RM655,000. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, peruntukan ini diperlukan oleh kerana Majlis Sukan Negeri Kelantan tidak mendapat sebarang bantuan dari Kerajaan Negeri memandangkan Kerajaan Negeri dalam kedudukan yang daif, dan Kerajaan Pusat berpendapat bahawa kegiatan-kegiatan sukan harus terus digalakkan. Dengan itu, difikirkan wajar dan perlu ditubuhkan sebuah Majlis Sukan di negeri Kelantan. Di negeri-negeri lain, peruntukan ini tidak diberikan secara langsung oleh Kerajaan Pusat kerana Kerajaan Negeri masing-masing

membiayai perbelanjaan yang diperlukan oleh majlis sukan-sukan berkenaan. Jadi, keperluan untuk Kelantan adalah khas, oleh kerana Kerajaan Negeri Kelantan tidak mampu untuk membantu perbelanjaan bagi menggalakkan kegiatan-kegiatan sukan.

Perkara yang ketiga yang dibangkitkan oleh Dato' Azumu adalah berkaitan dengan tabung pinjaman untuk penuntut ini dicadangkan supaya Kerajaan membayar sepenuhnya yuran tersebut. Memanglah dalam kes-kes pelajar yang ditaja oleh Kerajaan, maka Kerajaan membayar sepenuhnya yuran-yuran. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pada masa ini tabung ini berjumlah kira-kira RM592 juta. Ini juga menunjukkan bahawa Kerajaan memberi perhatian yang berat terhadap kebajikan penuntut.

Perkara yang keempat yang dibangkitkan oleh Dato' Azumu adalah berkaitan dengan pinjaman untuk komputer. Di bawah SSB, seseorang pegawai Kerajaan layak meminjam sehingga RM5,000. Peruntukan yang dipohonkan ialah RM50 juta, bermakna peruntukan ini adalah mencukupi sekurang-kurangnya untuk 10,000 orang kakitangan Kerajaan. Sekiranya pinjaman yang dipohon itu ialah RM5,000, tetapi tidak semestinya pinjaman yang dipohonkan itu—pinjaman maksimum RM5,000 kerana kita tahu komputer ada yang berharga RM2,000, RM3,000 dan sebagainya.

Sehingga kini untuk makluman Ahli Yang Berhormat kira-kira 200 orang kakitangan Kerajaan sudahpun mendapat faedah daripada kemudahan ini yang melibatkan perbelanjaan Kerajaan sebanyak RM386,000. Dan untuk makluman Yang Berhormat lagi, khususnya Yang Berhormat Tuan Dahalan membangkitkan juga perkara ini, pinjaman ini adalah tanpa faedah – tidak dikenakan sebarang faedah. Dikenakan hanya sedikit caj perkhidmatan, dan tempoh pem-

bayarannya antara empat dan lima tahun, dan kesemua pegawai Kerajaan adalah layak mendapat kemudahan ini, tidak dikhaskan kepada peringkat-peringkat pegawai tertentu. Itu untuk menjawab soalan yang dibangkitkan oleh Tuan Dahalan.

Satu lagi perkara yang dibangkitkan oleh Dato' Azumu ialah berkaitan dengan Pejabat-pejabat Kerajaan yang dikatakan berada di dalam keadaan daif. Untuk makluman Yang Berhormat Dato' Azumu, Pejabat Cawangan Kementerian Perdagangan Dalam Negeri dan Hal Ehwal Pengguna di Ipoh masa ini memang ditempatkan di sebuah bangunan kedai yang uzur, tetapi ada rancangan untuk memindahkan pejabat tersebut ke Bangunan Persekutuan iaitu di Jalan Dato' Panglima Gantang, Ipoh, apabila ia siap nanti.

Itulah di antara perkara-perkara yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Dato' Azumu. Ada lagi satu perkara yang dibangkitkan oleh beliau, yang akhir sekali berkaitan dengan Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan, Yang Berhormat Dato' Azumu mencadangkan agar kawasan-kawasan baru pelancongan juga turut diperkenalkan, bukan sahaja kawasan-kawasan yang terkenal, yang masyhur di Pulau Pinang dan sebagainya. Dan saya percaya memang inilah menjadi tujuan Kementerian berkenaan untuk menggalakkan ataupun untuk mengadakan program-program promosi pelancongan bagi meliputi seluruh Malaysia.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, peruntukan tambahan yang diminta, yang dimohon melalui Bill ini ialah untuk khususnya mengadakan misi-jualan/pameran dan beberapa Pesta Makanan di kawasan-kawasan baru di luar negara termasuklah Amerika Selatan, Timur Tengah, Indonesia, Mauritius, Zimbabwe, Madrid, Rome, Milan, Munich dan beberapa tempat lagi. Jadi,

ini merupakan kawasan-kawasan yang bukan kawasan tradisional di mana Kementerian mengadakan program-program menggalakkan pelancongan.

Seterusnya Yang Berhormat Tuan Rahim bin Baba membangkitkan juga tentang Kementerian Kebudayaan, Kesenian dan Pelancongan. Beliau mencadangkan agar School of Foreign Languages ataupun sekolah bahasa asing ditubuhkan dan beliau sudah pun menjawab persoalan tersebut. Tuan Rahim menyatakan bahawa Yang Berhormat Menteri Pendidikan sudah pun mengumumkan bahawa Kerajaan akan menubuhkan pusat tersebut. Dalam pada itu Kerajaan ingin menekankan bahawa Kerajaan sedar kepentingan rakyat Malaysia mempelajari bahasa-bahasa lain, itulah maka keputusan dibuat untuk menubuhkan sekolah bahasa asing tersebut.

Seterusnya Tuan Rahim membangkitkan tentang rakaian radio pelancong, beliau mencadangkan agar Kementerian Penerangan tidak menunggu sehingga tahun 1994 untuk melancarkan rangkaian ini. Saya percaya cadangan ini diterima baik oleh Kementerian Penerangan.

Seterusnya beliau mencadangkan supaya setiap Pegawai Kerajaan dan juga mungkin pekerja di sektor swasta diberikan elaun pelancongan tahunan. Beliau mencadangkan agar Pegawai Kerajaan diberikan RM500 seorang, apabila saya membuat quick calculation ini melibatkan kira-kira RM450 juta setahun. Saya percaya mungkin beliau serius dalam mengemukakan cadangan tersebut. Pada pandangan Kerajaan tidak perlu diwujudkan elaun tersebut. Strategi Kerajaan ialah untuk membangunkan ekonomi negara. Apabila ekonomi negara ini berkembang dengan pesat, apabila rakyat mempunyai pekerjaan, apabila pendapatan lumayan, maka dengan itu dengan sendirinya, rakyat akan mempunyai minat untuk melancong.

Harapan kita melancong dalam negeri, tetapi fenomena yang berlaku pada hari ini, ada di kalangan kita yang mempunyai minat untuk melancong ke luar negeri. Jadi, dengan adanya pertumbuhan ekonomi yang pesat - 5% tahun ini, 8% tahun hadapan, 10% tahun 1990 dan sebagainya, empat lima tahun yang lalu, maka ini kita berharap akan meningkatkan pendapatan rakyat Malaysia, dengan itu menggalakkan lagi sektor pelancongan dalam negeri dan memang hari ini pun kita sudah menikmati hasil daripada pertumbuhan ekonomi yang pesat itu. Kalau kita pergi ke tempat-tempat seperti tempat Yang Berhormat Datuk Haji Ahmad bin Haji Abdullah kita di Melaka, dan di tempat-tempat lain, maka hujung-hujung minggu tidak dapat dinafikan bahawa tempat-tempat tersebut dipenuhi oleh pelancong-pelancong tempatan.

Yang Berhormat Tuan Rahim juga membangkitkan tentang twinning programme, seperti mana yang saya katakan tadi. Belanjawan akan dibentangkan pada hari Isnin akan datang dan kita berharap Tuan Rahim akan membangkitkan perkara ini supaya dapat dijawab oleh Kementerian berkenaan iaitu Kementerian Pendidikan tentang twinning programme.

Seterusnya, Puan Hajah Rosnah membangkitkan tentang tingginya cost of living atau belanja hidup di luar negara. Beliau juga mencadangkan supaya Pegawai Hal Ehwal Pelajar berdamping rapat dengan penuntut-penuntut kita. Satu cadangan ini juga disuarakan oleh Yang Berhormat Puan Hajah Zaleha, beliau juga mencadangkan supaya dibanyakkan latihan-latihan mengenai komputer dan sebagainya.

Mengenai cost of living ini, Kerajaan memang sedar bahawa di beberapa negeri di luar negara memang cost of living ini meningkat lebih tinggi daripada negara kita. Oleh sebab itulah, baru-baru ini sejak bulan Oktober Kerajaan telah meluluskan kenaikan biasiswa bagi

RANG UNDANG-UNDANG SURUHANJAYA SEKURITI 1992

6.17 ptg.

Tuan Mustapha bin Mohamed:Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-undang Akta Baru yang dinamakan Akta Suruhanjaya Sekuriti 1992 untuk membolehkan penubuhan satu badan pengawalan industri sekuriti dan kewangan niaga hadapan dibaca bagi kali yang kedua.

Timbalan Yang di-Pertua: Sila.

Tuan Mustapha bin Mohamed:Tuan Yang di-Pertua, pasaran modal tempatan di negara kita telah berkembang dengan begitu pesat sejak beberapa tahun lalu dan pada pandangan Kerajaan sudah sampai masanya kita menubuhkan sebuah badan pengawalan yang tunggal untuk menjamin pertumbuhan dan pembangunan pasaran modal yang sihat serta menjamin kesaksamaan. Meskipun pasaran bebas adalah prasyarat untuk pasaran modal berkembang maju tetapi ini tidak bermakna ia tidak memerlukan pengawalan.

Penubuhan badan pengawalan sekuriti adalah mendesak sekarang ini memandangkan saiz pasaran modal yang bertambah besar, kompleks dan canggih. Bilangan syarikat yang disenaraikan di dalam Bursa Saham Kuala Lumpur telah meningkat lebih 350 buah pada masa ini. Maka sudah tentu kita tidak mampu memperjudikan kepentingan ekonomi negara dan masyarakat pelabur kepada pasaran yang tidak terkawal. Kita tidak mahu melihat sebarang kepincangan dalam pasaran modal akibat manipulasi segelintir pelabur yang tamak haloba.

Tuan Yang di-Pertua, ada yang mengatakan bahawa mekanisme pasaran boleh membuat kawalan sendiri ataupun, dengan izin, self-regulating, tetapi pengalaman mempertikaikan pendapat

ini. Kita masih belum lupa bagaimana masyarakat Malaysia beberapa tahun lalu digoncangkan oleh beberapa skandal kewangan seperti BMF dan penyelewengan koperasi pengambil-pengambil deposit dan lain-lain kerana kurang pertanggungjawaban. Bursa-bursa saham antarabangsa yang terkemuka bukan sekali dua mengalami krisis akibat manipulasi individu-individu yang tamak. Kita perlu mengambil iktibar daripada peristiwa-peristiwa tersebut dan perlu mengambil langkah tegas supaya gejala buruk seperti tersebut tidak menjangkiti pasaran modal di negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, perkembangan teknologi dan trend globalisasi juga membawa cabaran baru kepada agensi pengawalan. Perkembangan teknologi telah memungkinkan perdagangan sekuriti dan pembayaran dilakukan di antara bursa berlainan. Urusniaga boleh dijalankan pada bila-bila masa di zon masa yang berlainan dan pelabur-pelabur boleh mengubah perdagangan mereka dengan pantas di pasaran yang berlainan. Pihak berkuasa perlu bertindak dengan cekap dan mampu menguatkuasakan peraturan dan undang-undang dengan pantas untuk menangani jenayah-jenayah kolar putih yang juga telah bersifat global. Kegagalan kita menangani masalah ini akan menghakik keyakinan pelabur terhadap pasaran sekuriti negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, pasaran modal di Malaysia akan menjadi lebih kompleks dan canggih dengan bertambahnya permintaan. Penswastaan dan pengapungan syarikat-syarikat Kerajaan telah menjadikan Bursa Saham Kuala Lumpur sebagai yang terbesar di ASEAN dan di antara yang terbesar di rantau ini. Lebih banyak bursa akan beroperasi di Malaysia apabila Rang Undang-undang Perindustrian Niaga Hadapan, 1992 dibentang dan diluluskan nanti.

Pembangunan pasaran modal yang cekap dan moden adalah sangat penting untuk menampung keperluan kewangan;

pertumbuhan ekonomi yang akan bertambah pada tahun-tahun akan datang. Dengan persaingan untuk pasaran modal antarabangsa yang dijangka akan menjadi lebih hebat dalam masa akan datang, maka bertambahlah keperluan untuk sumber-sumber domestik bagi membiayai pertumbuhan dan juga pembangunan ekonomi negara.

Pada masa sekarang, pembangunan pasaran ekuiti di Malaysia adalah di tahap yang memuaskan tetapi lebih perhatian perlu diberi untuk meluaskan serta mendalami pasaran dengan mempelbagaikan pilihan instruments kewangan untuk memuaskan naluri pelabur-pelabur.

Tuan Yang di-Pertua, pasaran modal di negara kita pada masa kini diawasi oleh beberapa agensi seperti berikut:

- (1) Pejabat Pendaftar Syarikat yang bertanggungjawab mentadbir dan melaksanakan peruntukan-peruntukan di bawah Akta Perindustrian Sekuriti sebagai perundangan utama untuk mengawal industri sekuriti dan operasi-operasi peniaga dan pihak-pihak lain yang menceburi di dalam pasaran. Pihak ROC juga berkuasa menentukan pelabur-pelabur dilindungi daripada amalan-amalan pasaran yang kurang sihat.
- (2) Jawatankuasa Terbitan Modal (CIC) yang menguasai terbitan utama sekuriti-sekuriti oleh syarikat awam dan penyenaian di Bursa Saham.
- (3) Panel Pengambilalihan dan Pencantuman (TOP) yang menguatkuasakan etika dan tata-tertib yang perlu dipatuhi oleh pihak-pihak yang terlibat dalam urusan pengambilalihan dan percantuman supaya dilakukan dalam keadaan yang teratur dan untuk melindungi kepentingan pihak pemegang saham minoriti.

- (4) Pihak Jawatankuasa Pelaburan Asing (FIC) yang bertanggungjawab dalam hal-hal utama berhubung dengan pelaburan asing dan pengambilalihan aset-aset dan kepentingan.

Wujudnya beberapa agensi kawalan dan yang bertanggungjawab terhadap perkembangan pasaran modal adalah tidak lagi sesuai dalam keadaan sekarang. Ia menimbulkan pelbagai kenehan pentadbiran dan seterusnya menyulitkan perancangan pembangunan.

Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang Suruhanjaya Sekuriti telah dirangka untuk membolehkan penubuhan sebuah badan korporat yang akan dikenali sebagai Suruhanjaya Sekuriti. Badan ini akan bertanggungjawab untuk mengawal dan mengawasi sekuriti dan pasaran kewangan hadapan serta perantaraan untuk menjamin integriti pasaran dan perlindungan kepada pelabur-pelabur. Pengurusan Suruhanjaya akan diberi kepada Lembaga Pengarah yang terdiri daripada 9 ahli yang akan dilantik oleh Menteri iaitu seorang Pengerusi Eksekutif yang akan diamanahkan dengan pentadbiran harian bagi Suruhanjaya, 4 ahli mewakili Kerajaan dan 4 ahli yang lain. Memandangkan pasaran sekuriti dan pasaran hadapan melibatkan sektor korporat adalah wajar sektor swasta mempunyai wakil yang mencukupi dalam Suruhanjaya.

Antara peranan utama Suruhanjaya seperti yang ditetapkan dalam Fasal 15 Rang Undang-undang ini termasuklah:

- (i) Menasihati Menteri di dalam segala perkara berhubung dengan institusi sekuriti dan kontrak niaga hadapan;
- (ii) mengawalselia terbitan sekuriti;
- (iii) mengawalselia pengambilalihan dan pencantuman syarikat-syarikat;

- (iv) mengawalselia semua perkara berhubung dengan skim amanah saham;
- (v) mengambil segala langkah yang munasabah untuk melindungi kepentingan orang-orang yang berniaga di dalam sekuriti atau berurus-niaga dalam kontrak-kontrak niaga hadapan;
- (vi) memajukan dan menggalakkan kelakuan yang baik di kalangan anggota bursa-bursa dan semua orang yang berdaftar;
- (vii) membanteras amalan-amalan yang menyalahi undang-undang yang hina dan yang tidak patut di dalam perniagaan sekuriti dan perniagaan kontrak niaga hadapan; dan
- (viii) memberi nasihat pelaburan atau perkhidmatan lain berhubung dengan sekuriti atau kontrak-kontrak niaga hadapan.

Berdasarkan kepada fungsi-fungsi yang diperuntukkan tadi, Suruhanjaya akan dapat melaksanakan tugasnya untuk menentukan pembangunan yang teratur, saksama dan cekap bagi pasaran sekuriti dan hadapan selaras dengan hasrat negara serta objektif ekonomi dan pembangunan negara.

Tuan Yang di-Pertua, Fasal 23 memperuntukkan bahawa Suruhanjaya akan menubuhkan suatu kumpulan wang terdiri daripada antara lain apa-apa jumlah wang yang diperuntukkan dari masa ke semasa bagi maksud akta ini oleh Parlimen. Levi yang dipungut oleh Suruhanjaya dan apa-apa bayaran lain yang dikenakan oleh Suruhanjaya. Oleh kerana Suruhanjaya akan membiayai sendiri operasinya, maka pcnubuhannya tidak akan membebankan Kerajaan kecuali sedikit geran pelancaran ataupun launching grant yang akan disediakan oleh Kerajaan. Suruhanjaya boleh mengambil kakitangan dari kalangan

kakitangan profesional untuk menampung tanggungjawab yang luas bagi sebuah badan pengawalan.

Rang Undang-undang juga telah memperuntukkan bahawa Suruhanjaya boleh mengambil kakitangan sendiri yang akan dibayar ganjaran dan elaun-elaun yang akan ditentukan oleh Suruhanjaya. Bagaimanapun, supaya tidak pelabur-pelabur dengan kos transaksi yang tinggi, jumlah levi yang akan ditentukan oleh Menteri akan dikaji dengan cermat untuk memastikan levi adalah pada tahap yang munasabah.

Suruhanjaya akan bertanggungjawab kepada Kerajaan. Oleh itu Fasal 28 menghendaki Suruhanjaya menyediakan laporan mengenai kegiatan-kegiatan selapas berakhirnya setiap tahun kewangan untuk dibentangkan di Parlimen.

Fasal 32 memberi kuasa kepada Suruhanjaya untuk meneliti dan meneruskan terbitan sekuriti atau penyenaian sekuriti di Bursa Saham. Fungsi ini sekarang adalah di bawah bidangkuasa CIC.

Fasal 33 memperuntukkan bahawa Suruhanjaya akan mentadbir, menyelia dan mengawal aktiviti pengambilalihan dan percantuman untuk memastikan pemegang saham minoriti diberi pertimbangan yang saksama di bawah situasi pengambilalihan dan percantuman.

Suruhanjaya akan menentukan bahawa amalan-amalan perdagangan dijalankan dengan adil dan terbuka mengikut undang-undang. Justeru itu, di bawah Fasal 35 Suruhanjaya diberi kuasa untuk melantik beberapa pegawai penyiasat di mana difikirkan perlu untuk menyiasat sebarang kesalahan di bawah Rang Undang-undang ini, Akta Perindustrian Sekuriti 1983, Akta Perindustrian Sekuriti 1991 dan Akta Perindustrian Niaga Hadapan 1992.

Fasal 36 memberi semua kuasa yang perlu kepada pegawai penyiasat untuk menjalankan penyiasatan mereka. Dengan penubuhan Suruhanjaya seksyen-seksyen 5 dan 6 Akta Perindustrian Sekuriti 1983 dan seksyen 179 Akta Syarikat 1965 akan dimansuhkan.

Tuan Yang di-Pertua, implikasi penubuhan Suruhanjaya Sekuriti ini adalah seperti berikut:

- (1) CIC akan dimansuhkan dan semua tugas CIC akan diserapkan ke Suruhanjaya Sekuriti.
- (2) Urusetia FIC tidak akan berfungsi sebagai urusetia TOP lagi. Semua tugas TOP akan dilaksanakan oleh Suruhanjaya.
- (3) Semua tugas ROC yang berkaitan dengan fungsi di bawah Akta Perindustrian Sekuriti 1983 akan dilaksanakan oleh Suruhanjaya Sekuriti kecuali pelesenan yang akan dilaksanakan oleh pegawai pelesenan yang akan dilantik oleh Menteri. Tugas ROC yang berkaitan dengan Akta Syarikat 1965 akan terus kekal dengan ROC.

Pengawasan terbitan sekuriti hutang oleh syarikat awam berhad yang kini dilaksanakan oleh Bank Negara Malaysia akan dikendalikan oleh Suruhanjaya.

Tugas Kementerian Perdagangan Antarabangsa dan Industri berhubung dengan peruntukan saham kepada para pekerja syarikat dan pengarah syarikat akan dilaksanakan oleh Suruhanjaya. Walau bagaimanapun.....

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, cadangan ini panjang lagi?

Tuan Mustapa bin Mohamed: Sedikit lagi.....

Timbalan Yang di-Pertua: Kalau panjang, tolong ringkaskan sedikit.

Tuan Mustapa bin Mohamed: hendak habis. Walau bagaimanapun, peruntukan saham kepada pelabur-pelabur bumiputera akan kekal dengan Kerajaan iaitu melalui MITI atau Kementerian Kewangan yang mana berkenaan. Suruhanjaya tidak akan mengambilalih apa-apa tugas FIC dan FIC akan terus menjalankan fungsinya untuk merangka dasar-dasar pelaburan asing dan memastikan pencapaian objektif di bawah Dasar Pembangunan Nasional.

Tuan Yang di-Pertua, lain-lain peruntukan Rang Undang-undang Suruhanjaya Sekuriti adalah fasal-fasal am yang biasa diperuntukkan untuk memudahkan operasi harian Suruhanjaya. Dengan kelulusan Rang Undang-undang ini, kita yakin pasaran sekuriti dan kontrak niaga hadapan akan dapat dikawal dan dibangunkan dengan cekap dan di samping itu kepentingan pelaburan akan dapat dilindungi. Penubuhan Suruhanjaya Sekuriti juga akan memastikan perkembangan pasaran modal yang lebih sistematik dan teratur untuk menampung keperluan negara yang semakin berkembang.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Dr. Sak Cheng Lum: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Timbalan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, perbincangan mengenai Rang Undang-undang ini akan kita buka selepas Budget pada minggu hadapan.

Ahli-ahli Yang Berhormat, kita tangguhkan sidang Dewan ini sehingga 2.30 petang pada hari Isnin, minggu hadapan.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.30 petang.